

BẢN CÁO TRẠNG

 Cảm ơn anh, Anh Neville. Chúng ta cứ đứng trong giây lát giờ này để cầu nguyện. Chúng ta hãy cúi đầu. Có nan đề nào được nói ra không, nếu muốn được biết bằng bàn tay đưa lên, cứ thưa với Chúa, nói, “Con—con...”? Hãy giữ trong trí anh chị em bây giờ điều gì—điều gì anh chị em muốn cầu xin Ngài, và cũng hãy tin bằng cả tấm lòng, trong lúc tôi dâng lời cầu nguyện cho anh chị em.

2 Lạy Cha Thiên thượng, chúng con...kể đây thật là một đặc ân, để đến với nhà của Chúa, vào ngày ẩm đạm này, và—và tìm được Ánh sáng Con của Chúa Trời đang chiếu sáng, và nghe Thánh Linh ca hát qua dân sự, và phán qua dân sự, chỉ một—một cụm nhỏ của ánh sáng Con ở trong nhóm nhỏ đó. Chúng con cảm ơn Cha vì điều này, ánh sáng Con Trời bao quanh tâm hồn chúng con. Chúng con thật biết ơn Ngài vì điều đó! Giờ này họ...

3 Dân sự Ngài vừa đưa tay họ lên trong hội chúng này, rằng họ có những nan đề, mà họ ao ước rằng Ngài sẽ đáp lời họ sáng nay. Và con cầu nguyện, Cha ôi, để Ngài sẽ nhậm mỗi một lời cầu xin của họ. Có rất nhiều nan đề, chồng chất trên bàn, và rất nhiều lời thỉnh cầu ở mọi nơi, những người đau ốm, đau khổ; những cú điện thoại, đường dài, khoảng năm mươi cuộc gọi mỗi ngày. Ôi lạy Chúa, chúng con sẽ làm gì? Xin dẫn dắt chúng con, Chúa ôi. Chúng con—chúng con không biết lối nào để đi hay điều gì để làm, nhưng Ngài có thể chỉ dẫn những điều này, và chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ ban nó cho chúng con. Bởi vì, đó là—đó là ý định của chúng con, Chúa ôi, thật là cuộc đời tuyệt diệu trên đất Ngài đã ban cho chúng con, và chúng con muốn sử dụng nó để tôn vinh Ngài. Vậy thì Chúa hướng dẫn chúng con trong những điều đó, Cha ôi.

4 Xin ban phước cho chúng con ngày hôm nay khi chúng con nhóm lại với nhau để nghe Lời của Chúa, để hát những bài hát, dâng lên lời cầu nguyện. Xin nghe những lời cầu nguyện của chúng con. Xin vui mừng với chúng con trong những bài hát của

chúng con, và phán với chúng con qua Lời, vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. Amen.

Xin mời ngồi.

5 Tôi thật không biết có nơi nào mà tôi được hưởng đặc ân lớn hơn để đứng giảng, hơn là được đứng trong—trong tòa giảng này, để bẻ Bánh Sự Sống cho một dân đói, khát, đang chờ đợi. Và đây là một đặc ân lớn lao.

6 Trước tiên, tôi muốn hỏi xem thử—xem thử có ai trong gia đình Wright có mặt tại đây, Hattie hay Orville, hay người nào không? Hattie. Orville có mặt với anh không, Hattie? Ô, hỏi anh ấy xem thử anh có ghé qua nhà, ngay lập tức không, về những gì tôi đã nói với anh ấy, anh biết đấy. Tạt ngang qua nhà, nếu anh ấy có thể. Tôi quên mang nó xuống đây với tôi, sáng nay, thứ gì đó cho con chó nhỏ của họ mà họ mang xuống ở đó. Vì thế tôi—tôi thật sự...Nếu anh muốn, cứ lái xe ngay qua nhà khi anh rời—rời khỏi sau—...sau buổi nhóm.

7 Và bây giờ, Edith, em gái của Hattie, mà chúng ta biết như là một cô bé đã bị tật từ khi cô ấy còn là một—một em bé. Và bây giờ là một phụ nữ rồi, và cô ấy ở trong hình dạng rất tồi tệ. Bây giờ tôi, cách đây khoảng một năm, tôi đã đi xuống đó khi cô bị lên cơn lần đầu, và ngay lập tức tôi đã tìm ra được bệnh của cô là gì, bởi sự giúp đỡ và ân điển của Chúa. Vậy thì, thực ra, bệnh của đứa trẻ là...

8 Cô ấy đang ngồi, cặp chân đánh chum vào nhau, và cô không thể vận động cho chúng rời ra được, đó là bởi vì áp lực quá lớn trên hệ—hệ thần kinh. Nhưng, điều ở đây là, không có gì trực trặc về thân thể với đứa bé, ngoài bệnh bại liệt hồi sơ sinh lúc nó khoảng sáu tháng tuổi. Cô ấy đã kêu gào và khóc suốt đời, gần như vậy, cho đến lúc...Chúng tôi cầu nguyện cho cô cách đây nhiều năm, và—và cô đã hạnh phúc kể từ đó, cho đến cách đây khoảng một năm.

9 Và bây giờ thực sự là kỳ mẫn kinh. Nói cách khác, sự thay đổi đời sống của cô, và các dây thần kinh của cô ở trong một tình trạng ghê gớm như vậy. Và thiếu phụ ấy nghĩ trong đầu mình rằng nàng sắp chết, nàng—nàng thật sự sẽ không sống nổi, cứ từ

giờ này đến giờ khác. Và anh em biết đó. Và những phụ nữ khỏe, mạnh có thời gian kinh khủng, đôi khi họ phải chích những mũi hoóc-môn, và—và đi đến các viện điều dưỡng, và chịu các cuộc điều trị bệnh choáng váng và mọi thứ, trong suốt thời gian đó.

Con người có hai sự thay đổi trong đời.

¹⁰ Họ có sự thay đổi từ một cậu bé thành một—một người đàn ông; từ một người đàn bà...từ một cô gái thành một người đàn bà. Khoảng mười sáu, mười bảy tuổi, chúng hợp lại một nhóm rong chơi qua đêm. Và—và nếu như anh em có thể thật sự chịu đựng với chúng trong lứa tuổi đó. Tôi có một con gái đang trong tuổi đó ngay bây giờ, Rebekah. Xin cầu nguyện cho nó. Và Billy, ồ, mỗi một người trong chúng ta, chúng ta trải qua giai đoạn hơi điên rồ ấy. Và—và như vậy chúng ta phải chịu đựng với chúng, nhận ra nó là điều gì đó mà—mà chúng—chúng phải trải qua.

¹¹ Và bây giờ, Edith, với sự thay đổi này của—của—của bảy năm. Cứ mỗi bảy năm, cuộc sống của các bạn thay đổi. Vì vậy là bảy lần bảy, anh em biết đấy, và—và nó làm cho cuộc sống hầu như khó khăn, và đó là một sự thay đổi hoàn toàn. Và nó—nó làm rối loạn phụ nữ. Nam giới thường trở nên hầu như hành động kỳ quặc buồn cười trong suốt thời gian đó, và đôi khi bỏ vợ họ. Nhưng phụ nữ thì—thì không còn thụ thai được sau đó nữa. Và tất cả chúng ta đều trải qua điều đó, và chúng ta phải nhớ rằng đó là những điều mà chúng ta phải chịu đựng với nhau, và hiểu biết những điều đó.

¹² Và cô bé Edith đã lâm vào tình trạng này, và cô ấy đã sút cân nhiều, và trông cô thật tẻ. Và—và—và tôi nói với anh em, đêm nào đó, không phải tất cả anh em với nhau, nhưng cứ tiến hành chuyến đi xuống...Họ ngồi với cô ấy, ngày và đêm. Và một—một chuyến đi xuống nơi đó từ đèn tạm này và—và những đèn tạm khác, chị—chị em các đèn tạm ở đây, một số người trong các chị những người đi xuống và thăm gia đình Wright. Tôi chắc chắn họ sẽ rất biết ơn điều đó. Cứ đi xuống, ngồi với họ một lát, và trò chuyện với họ, bắt tay họ, nếu như không hơn là một cuộc viếng thăm thân thiện.

¹³ Chúng ta—chúng ta quên điều đó thật dễ dàng, anh em biết đấy. Và khi nó xảy đến ở nhà riêng của chúng ta, thì chúng ta

biết ơn điều đó. Và chúng ta phải nhớ, những người khác, cũng rất biết ơn điều đó nữa. Và tôi chắc chắn, gia đình Wright, sẽ rất biết ơn điều đó. Tôi—tôi biết anh em sẽ thực hiện điều đó nếu anh em biết tình trạng này tồn tại. Nhưng anh em đã không biết điều đó, vì thế—vì thế nên sáng nay tôi nói với anh em, về điều đó.

14 Hãy đi thăm gia đình Wright, và cố gắng làm cho Edith vui lên. Vậy thì, đừng nói với cô ấy trông cô tệ hại. Hãy bảo với cô ấy “trông tốt đẹp,” cô ấy “sẽ mạnh khỏe.” Mà, cô ấy sẽ ổn thôi nếu chúng ta cứ giữ cho cô ấy. Đó là mục đích chúng ta có mặt tại đây. Cô ấy là chị em của chúng ta, và—và chúng ta có mặt tại đây để duy trì sức khỏe trong những thì giờ này vì người con đó. Giống như tôi muốn người nào đó nắm giữ giùm tôi và cầu nguyện trong lúc tôi đang trải qua những thử thách của mình, và anh em muốn người nào đó cầu nguyện cho những thử thách của anh em.

15 Và—và rồi gia đình Wright đã từng là một—một...một trong những thuộc viên lâu nhất đến với sự nhóm lại này. Họ, tôi đoán vậy, và Anh Roy Slaughter và Chị Slaughter. Tôi đã thấy họ cách đây chỉ một lát, đã vẫy với họ khi họ đi vào. Chính tôi, đã nghĩ, khi tôi lái xe vòng qua góc phố, “Bao nhiêu năm mình đã nhìn thấy Anh và Chị Slaughter giữ chỗ của mình trong nhà thờ này, qua những thăng trầm, và vẫn còn bước tới?” Và gia đình Wright, và như thế, anh em biết ơn những người đó, anh em biết đấy. Và chúng ta hãy—chúng ta hãy bày tỏ lòng biết ơn sâu sắc của chúng ta đối với họ.

16 Bây giờ, hôm nay, tôi đã có một Sứ điệp dài. Đó là về một bản cáo trạng.

17 Và—và rồi, tối nay, tôi nghe có tiệc thánh và lễ rửa chân, đại loại như vậy. Vì vậy mục sư sẽ giảng, và chúng ta sẽ có...chúng ta sẽ đi xuống. Và nếu anh em—nếu anh em ở quanh đây, hãy đến và tận hưởng sứ—sứ điệp từ mục sư, từ Chúa, và rồi cũng từ lễ rửa chân và lễ—và lễ tiệc thánh, tối nay. Đó sẽ là một—một đêm chật ních người, vì vậy chúng tôi thật vui mừng vì sự có mặt của anh chị em, nếu anh chị em không có nơi nào khác để đi.

18 Và chúng tôi muốn cảm ơn sâu sắc Don Ruddell, và—và người anh em của chúng ta, và Anh Jackson. Và—và những anh em đồng lao này là những giáo hội anh, chị em của chúng ta liên hiệp lại. Anh Jack Palmer ở trên đây, người trông coi nhóm—nhóm dưới Georgia. Và chúng tôi—chúng tôi—chúng tôi muốn cảm ơn những người này với tất cả tấm lòng. Vì, những lúc khi chúng ta có những buổi nhóm, khi tôi đến, và họ—họ đến thăm chúng ta, và chúng ta biết ơn sâu sắc điều đó.

19 Sáng nay, tôi gặp, người bạn tốt của tôi, Tiến sĩ Lee Vayle và vợ anh. Tôi nhận ra Chị Vayle ở đó, trước tiên, và tôi cứ nhìn chung quanh để xem Anh Lee ở đâu. Và tôi có một, thành ngữ cổ miền Nam, “có chuyện lôi thôi với anh ấy,” đấy, bất cứ khi nào tôi kiếm được anh ấy. Tôi trông đợi anh ấy mỗi ngày, tại hội đồng ấy, ở dưới đó để giúp tôi. Tôi bảo, “Ồ, nếu Anh Lee có đến, hãy để anh ấy giảng, và tôi sẽ chỉ cầu nguyện cho người đau.” Và chúng tôi đã nhắc anh, và mọi thứ khác, mà không bao giờ có thể tìm được anh ấy. Vì thế, tôi—tôi thì, tôi đã có điều đó, cãi nhau với anh ấy, khi tôi đến để nói chuyện. Và chúng ta thật vui mừng vì có Anh và Chị Vayle đến, sáng nay.

20 Và có lẽ có nhiều người nữa ở đây mà chúng ta không biết được. Tôi thấy một chị em tại đây, tôi tin, từ Chicago đến. Tôi không thể...Tôi biết nhóm đó ở đây, nhưng tôi thật sự không thể gọi tên của họ một cách chính xác. Vì vậy chúng ta—chúng ta biết ơn họ từ mọi nơi, bất kỳ nơi nào anh chị em ở.

21 Tôi nhìn thấy những người anh em tại đây, hai người trẻ mà được tấn phong (ít nhất, trẻ trong chức vụ) sáng nay. Hai, anh em da màu của chúng ta từ trên New York, vừa mới nhận những tín chỉ của họ qua hội thánh Philadelphia, và được trao cho hội thánh này như là nơi xuất thân của họ. Và chúng ta sẽ đặt tay trên họ, để Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho chức vụ của họ ở New York. Tôi tin, chúng ta có hai hay ba hội thánh nhỏ trên đó. Anh Milano có một trong những nhóm nhỏ tại đó, và chúng ta... chúng ta đánh giá cao họ. Và—và tại đây là hai nhóm nữa đi ra lúc này để lập, có những buổi nhóm cho dân sự tại đó. Và chúng ta—chúng ta biết ơn những điều này.

22 Xin Chúa ban phước dồi dào cho anh chị em. Thật nhiều; tôi nhìn chung quanh và thấy những người khác, và anh em thật sự không thể nhắc lại tất cả các tên của họ, nhưng tôi biết rằng Ngài hiểu.

23 Bây giờ, tôi tin, nếu như người chị của chúng ta, người chơi đàn piano, hay một trong họ sẽ đến đây và đàn cho chúng ta.

Khi than Lửa xưa chạm nơi miệng đắng tiên tri,

Khiến người được thánh sạch trong tâm hoài,
Và khi lời của...tiếng của Chúa phán, “Ai sẽ đi cho chúng ta?”

Thì người đáp, “Có chính tôi đây, xin hãy sai tôi.”

24 Trong khi, chúng ta đặt tay tấn phong những mục sư này. Vậy thì, chúng ta nhận thức rằng cách tấn phong mục sư phù hợp với Kinh Thánh là sự đặt tay. Tôi nghĩ đó là chỗ những anh em Mưa Cuối Mùa, hay những người Battleford, và vân vân, bị lẫn lộn; và khi họ nhìn thấy điều đó, việc đặt tay đó, để truyền những ân tứ thuộc linh. Vậy thì, chúng ta không tin rằng những ân tứ đến bởi việc đặt tay. Chúng ta tin rằng một...việc đặt tay là sự thừa nhận cho điều mà chúng ta đã thấy rồi. Hiểu không? Đó là một tiếng “a-men.” Hiểu không?

25 Bây giờ, khi họ đặt tay trên Ti-mô-thê, và trên những anh em đó, họ để ý thấy trong những người ấy đã có ân tứ. Hãy nhớ, “Hãy nhen lại ơn đó đã ở trong con, đến từ Lô-ít bà ngoại con.” Và họ đã nhìn thấy điều này trong Ti-mô-thê, và do đó những bậc trưởng lão đã đặt tay trên người và tấn phong cho người. Họ đã không đặt tay trên một người nào mà chưa hề tỏ cho thấy điều đó, anh em biết đấy. Và họ chỉ cầu xin những ơn phước. Và tất cả chúng ta tin điều đó. Vậy chúng ta không có truyền những ân tứ thuộc linh; chúng ta chỉ nhận ra chúng, và đặt tay lên họ, để thừa nhận họ, rằng chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời đã làm những điều như thế cho những người đó.

26 Tôi để ý, sáng nay, ngồi lùi lại phía sau, Anh McKinney từ... tôi nghĩ ấy là Kinney hay McKinney, mục sư Giám Lý đang ngồi phía sau đó, cũng vừa mới được tấn phong tại đây, tôi tin điều

đó là đúng, từ bục giảng này; để giảng trên Ohio, với Anh Dauch và Chị Dauch, và nhóm từ trên Ohio.

27 Ô, khi tất cả chúng ta hiệp lại với nhau, những nơi nhỏ bé này đến cùng nhau, thật là tuyệt vời. Không hệ phái; không bó buộc gì cả, nhưng chỉ với Chúa Jêsus Christ, chỉ thể thôi, đấy, chỉ “ngồi với nhau trong các nơi trên Trời.”

28 Được rồi, chị ơi, xin chị đàn cho chúng ta...Chúng ta hãy hát một câu này của bài đó, “Khi than Lửa xưa chạm nơi miệng đắng tiên tri.” Chúng ta hãy hát với nhau giờ này.

Khi than Lửa xưa chạm nơi miệng đắng tiên tri,
 Khiến người được thánh sạch trong tâm hoài,
 Khi tiếng Chúa phán, “Ai sẽ đi cho chúng ta?”
 Thì người đáp, “Có chính tôi đây, xin hãy sai tôi.”

Xin hãy phán, Chúa của tôi, xin hãy phán, Chúa của tôi,

Bây giờ mời các anh em sẽ tiến lên, nếu muốn.

...và tôi sẽ nhanh chóng...

29 Xin để anh em mục sư truyền đạo khác vui lòng tiến lên phía trước, nếu họ muốn, chúng ta sẽ đặt tay trên họ.

...Chúa của tôi...

Những người phụ tá của đền tạm ở đây, Anh Ruddell, Anh Lamb, và những người khác. Ngay *tại đây*, nếu anh em muốn.

...và tôi sẽ thưa, “Lạy Chúa, xin hãy sai tôi.”

Nào, xin hát chậm rãi.

Ồ, hàng triệu kẻ hấp hối vì ác khiên đọa đày;
 Hãy nghe họ kêu van buồn bã và đắng cay đêm ngày;
 Anh em ơi, mau vội đi, mau vội đi cứu vớt ngay;
 Mau mau đáp, “Lạy Chúa, có chính tôi đây.”

Xin hãy phán, Chúa của tôi, xin hãy phán, Chúa
của tôi,
Xin hãy phán, và tôi sẽ vâng theo tiếng Ngài gọi
nhANH chóng;
Xin hãy phán, Chúa của tôi, xin hãy phán, Chúa
của tôi,
Xin hãy phán, và tôi sẽ thưa, “Lạy Chúa, xin hãy
sai tôi.”

³⁰ Tên anh là gì, thưa anh? [Anh em ấy đáp, “Orlando Hunt.”—Bt.] Anh Orlando Hunt, từ Thành phố New York. Đúng vậy không? Và Anh...[Anh em khác lúc ấy nói, “Joseph Coleman.”] Joseph Coleman.

Bây giờ xin anh em xoay về hướng hội chúng, thưa các anh em đồng lao của tôi.

³¹ Anh Hunt và Anh Coleman, một sự kêu gọi của Đức Chúa Trời trên tấm lòng của họ. Và như chúng ta vừa hát bài hát, “Có hàng triệu kẻ hấp hối vì ác khiên, đọa đày.” Họ đã nghe tiếng kêu khóc cay đắng buồn bã đó. Và chúng ta yêu cầu họ: mau vội đi, anh em ơi, mau vội đi cứu vớt ngay! Đây, nhanh chóng thưa, “Thưa Thầy, có tôi đây.” Đó là cách họ đang trả lời, sáng nay.

³² Và khi chúng ta, như các anh em đồng lao của hội thánh này, và nhóm này, thừa nhận điều này, bằng cách đặt tay chúng ta trên họ và đưa cho họ tay phải của tình thông công, như là những chứng nhân của Chúa Jêsus Christ, với sự yểm trợ của chúng ta tại đây, rằng chúng ta sẽ ủng hộ họ trong mọi sự xứng đáng được tôn trọng và liêm chính, trong Phúc âm. Những lời cầu nguyện của chúng ta sẽ luôn luôn là dành cho những người này, mà Đức Chúa Trời sẽ sử dụng họ để tôn vinh Ngài. Và cầu xin linh vụ của họ phong phú và vĩ đại tại New York. Xin cho đời sống của—của họ được trọn vẹn về sự hầu việc cho Ngài, mang những bó lúa quý báu về Vương Quốc. Xin cho họ sống lâu, sống hạnh phúc. Cầu xin Chúa là Đức Chúa Trời ràng buộc họ với sự Hiện diện đời đời của Ngài, và ban cho họ sức khỏe và sự mạnh mẽ, và giữ họ trong sự hầu việc Ngài cho đến lúc Chúa Jêsus Christ kêu gọi họ về Nhà Đồi đời của họ trên Trời nghỉ an.

³³ Xin cho hội chúng này bây giờ...khi chúng ta cúi đầu, và quí vị mục sư truyền đạo chúng ta đi lên phía trước để đặt tay trên họ.

³⁴ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con đặt tay chúng con trên Anh Hunt, trong Danh Chúa Jêsus Christ, như những gì chúng con đã biết về anh, Chúa ôi, là công bình. Và chúng con cảm ơn Chúa vì lời kêu gọi này trong đời sống của anh, về chức vụ. Lạy Chúa, xin phán qua người anh em này, chinh phục những linh hồn, mang đến sự giải cứu, Chúa ôi, cho những ai bị bắt làm phu tù, cả bệnh tật và—và tâm thần, và thuộc thể và thuộc linh. Lạy Chúa, xin ban cho anh một chức vụ thực sự, để anh có thể, ở cuối con đường mình, nhìn trở lại qua quãng đường dài đó và thấy rằng anh có thể, bắt phục được mọi kẻ thù, bởi ân điển của Chúa. Chúng con cầu xin, qua Jêsus Christ Chúa chúng con. A-men.

³⁵ Chúng con cũng đặt tay trên Anh Coleman, như những người làm chứng, lạy Chúa, để phong chức cho sự kêu gọi của anh, mà chúng con, hội thánh này, nhóm dân sự này, tin vào anh như một đầy tớ của Đấng Christ. Và chúng con cầu xin Ngài ban phước cho anh và ban cho anh một chức vụ vĩ đại, quyền năng, để anh sẽ chinh phục những linh hồn cho Ngài, Chúa ôi, và giải cứu những phu tù, và—và bẻ gãy những quyền lực của Sa-tan, bao quanh đời sống của dân sự mà anh gắn liền. Lạy Chúa, xin ban cho anh, một đời sống đầy kết quả, sức khỏe tốt và sự mạnh mẽ. Và, cũng vậy, khi anh đi đến cuối con đường, lạy Chúa, xin ban ơn để anh có thể nhìn lại con đường dài và thấy nơi mà, bởi ân điển của Chúa Jêsus Christ, anh đã có thể bẻ gãy mọi gông cùm của kẻ thù, để tôn vinh Chúa.

³⁶ Lạy Cha Thiên thượng, xin cho những người này bây giờ sống và làm việc như vậy trong mùa gặt của Chúa. Nguyên xin ơn phước của Ngài yên nghỉ trên họ và ở cùng với họ cho đến lúc hết thấy chúng con nhóm nhau lại tại chân của Thầy vĩ đại của chúng con. Chúng con cầu xin nhờ Danh Chúa Jêsus Christ. Amen.

³⁷ Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Hunt, ban cho anh một chức vụ đầy kết quả. Xin Chúa cũng ban phước cho anh, thừa

anh, và ban cho anh một—một chức vụ đầy kết quả. Xin Chúa ban phước cho các anh. Một lần nữa:

Khi than Lửa xưa chạm nơi miệng đắng tiên tri,

Khiến người được thánh sạch trong tâm hoài,
Khi tiếng của Chúa phán, “Ai sẽ đi cho chúng ta?”

Thì người đáp, “Có chính tôi đây, xin hãy sai tôi.”

Ô, xin hãy phán, của tôi...(Xin Ngài phán với nhiều tấm lòng trẻ)...xin hãy phán, Chúa của tôi, (Người được kêu gọi của Chúa!)

...và tôi sẽ nhanh chóng vang tiếng Ngài gọi thân ái;

Xin hãy phán, Chúa của tôi, xin hãy phán, Chúa của tôi,

Xin hãy phán, và tôi sẽ thưa, “Lạy Chúa, xin hãy sai tôi.”

³⁸ Thật chúng ta cảm ơn Chúa sáng nay vì vinh dự lớn lao này, của hội thánh làm chứng việc sai đi những mục sư truyền đạo trên cánh đồng trong những ngày sau rốt này. Ân điển của Đức Chúa Trời đi cùng với anh em, các anh em đồng lao của tôi! Tôi hy vọng Ngài sai anh em đến những cánh đồng nước ngoài và khắp thế giới, giảng ra những sự giàu có không thể dò được của Chúa Jêsus Christ, nơi mà thế giới hôm nay rất cần. Thế giới ngày hôm nay, rất cần.

³⁹ Bây giờ, thật nhiều những điều tốt đẹp này, chúng ta cứ phải lấy một ít ở đây và một ít ở đó, để có được hết thảy trong buổi thờ phượng sáng nay. Bây giờ hôm nay chúng ta...Tôi sắp giảng về một đề tài mà tôi...tôi đôi khi không thích tiếp cận những lúc thật kinh sợ này.

⁴⁰ Bây giờ, Chúa nhật vừa rồi, nếu một số trong anh em đã không có mặt tại đây và—và không có được Sứ điệp về *Đợt Xuất Hành Thứ Ba*; và nếu như anh em thích các băng ghi âm, tôi tin anh em sẽ thích băng đó, *Đợt Xuất Hành Thứ Ba*.

41 Những gì chúng ta đã có, một cậu bé bị đau tại đây, hay điều gì đó? Ồ, một cậu bé, bị tật. Vâng. Cầu xin Chúa ban phước cho cậu ấy. Chính là điều đó. Được rồi. Cứ vào cuối buổi nhóm, chúng ta cầu nguyện cho những người ốm, đau sao đi nữa, anh em biết đấy. Vì thế chúng ta, giờ này, chúng ta...

42 Chúng tôi yêu cầu anh em, có lẽ nếu anh em có thể, nhận Sứ điệp, về *Đợt Xuất Hành Thứ Ba*, lần thứ ba mà Ánh Sáng, Thiên sứ của Chúa đã kêu gọi dân sự đến một cuộc xuất hành, đã cho thấy bằng mắt chính Minh trên đất, trong một cuộc xuất hành. Hiểu không? Tôi nghĩ điều đó thực sự nổi bật, đối với tôi: đợt xuất hành thứ ba!

43 Anh em có phiền lòng nếu tôi cởi áo khoác ra không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Trời thật nóng kinh khủng trong đền tạm sáng nay, và máy điều hòa nhiệt độ duy nhất mà chúng ta có là—là những gì anh em có thể quạt. Anh em phải tạo ra năng lượng của riêng mình. Vì vậy chúng ta đang dự định, ngày nào đó, chúng ta sẽ lắp một hệ thống làm mát tại đây, ngay khi chúng ta có các thứ được sắp đặt.

44 Bây giờ, chúng tôi thật biết ơn, nếu anh em—nếu anh em muốn—muốn nghe Sứ điệp, *Đợt Xuất Hành Thứ Ba*. Vậy thì, chúng ta có nhiều đợt xuất hành, nhưng chúng ta có thể chắc chắn đặt tay mình lên chỗ đó, thời gian, về ba cuộc xuất hành mà Đức Chúa Trời, trong hình dạng của một Trụ Lửa, đã giáng xuống để kêu gọi và phân rẽ dân sự. Và bây giờ nó đang phân rẽ một dân.

45 Và chúng ta thấy rằng, khi Ngài kêu gọi đợt xuất hành đầu tiên của Ngài, Ngài đã đi trước họ trong một Trụ Lửa, và dẫn dắt họ đến...dẫn họ đến một xứ mà sau đó Ngài đã xuất hiện trước họ, trong hình dạng của một Người được gọi là Jêsus Christ. Ngài đến từ Đức Chúa Trời, và đi về cùng Đức Chúa Trời. Và rồi...rồi Ngài đã bị chối bỏ. Và Ngài đến lúc ấy để kêu gọi dân sự ra khỏi một—ra khỏi một tình trạng hình thức mà họ đã đi vào, giống như họ đã có dưới Ai-cập, từ bỏ tội lỗi và với những—những lẽ thói của người Ai-cập. Và Đức Chúa Trời đã kêu gọi họ ra.

46 Và lúc này chúng ta thấy, lần thứ hai, họ phó mình dưới cảnh phu tù cho một—một Đế chế La-mã. Và họ đã lầm lạc trong

những tín điều và cách xa khỏi sự chân thành thực sự của sự thờ phượng, và Đức Chúa Trời lại ban đến một đợt xuất hành khác. Và...Ngài xuất hiện trong hình dạng của một Người dẫn dắt nhiều người.

47 Trong đợt xuất hành đầu tiên, Ngài là Trụ Lửa. Rồi, khi Ngài đến trên đất, trong xứ tới nơi Ngài đã dẫn dắt họ. Thật là một hình bóng đẹp đẽ sẽ xảy ra trong Ngàn năm Bình an, ở đó Ngài đang dẫn dắt Hội thánh bây giờ. “Chúng ta sẽ nhìn thấy Ngài như Ngài hiện có, và chúng ta sẽ có một thân thể giống như thân thể vinh hiển của Chính Ngài.”

48 Và ngày hôm nay, bởi Ánh sáng của Phúc âm phản ánh từ một Ánh Sáng, một Trụ Lửa thấy được bằng mắt giữa vòng chúng ta! Khoa học đã nhìn thấy Nó. Nó được đăng trong các tạp chí, và khắp thế giới. Và Nó là, về cả mặt khoa học và thuộc linh, được công nhận như cùng Trụ Lửa đó, bởi cùng những dấu hiệu và những điều mà Nó luôn luôn thực hiện. Và giờ đây ở giữa thời đại khi mà có thật nhiều sự cuồng tín và các thứ, tuy nhiên, Đức Chúa Trời luôn luôn nhận diện chính Ngài. Bây giờ chúng ta tìm thấy điều này.

49 Và thật là một điều vinh hiển để được biết rằng, “Đền tạm trên đất này, ngày nào đó,” thân thể mong manh già nua này mà chúng ta bị đau ốm và khốn khổ bên trong, “sẽ được biến đổi và trở nên giống Thân thể vinh hiển của Chính Ngài; lúc ấy chúng ta sẽ thấy Ngài như Ngài hiện có,” và được ở cùng với Ngài trong Xứ mà chúng ta hướng đến ngày nay. Ồ, tôi...hầu như làm chúng ta cảm thấy thích đứng và hát bài *Tôi Hướng Về Miền Đất Hứa*. Có lẽ họ sẽ hát bài hát đó tại buổi lễ báp-têm, dầu sao đi nữa, vì đó là bài hát báp-têm của chúng ta.

50 Bây giờ với các anh em đồng lao, cả tại đây và trong xứ nơi mà những cuộn băng sẽ đi, và đi khắp thế giới. Những Sứ điệp này không nhắm vào cá nhân nào đó. Và chúng ta hẳn không muốn dân sự nghĩ rằng chúng ta là loại phe phái gì đó, hay một nhóm cuồng tín nhóm họp lại với nhau, “để phân rẽ chính chúng ta, dường như, không có Đức tin,” hay tự phân rẽ chính mình chống lại bất kỳ ai, hay—hay chống lại Đức Chúa Trời, hay chống lại Hội thánh. Chúng ta vì Hội thánh. Nhưng chúng ta chỉ đang

cố gắng chỉ ra, bởi Thánh Linh và sự vừa giúp của Ngài, lý do cho sự tách biệt mà chúng ta có hôm nay. Chúng ta, chúng ta không tin vào điều đó.

⁵¹ Chúng ta tin rằng tất cả các giáo hội nên thông công với nhau, không tách biệt ra; những người Giám Lý với nhóm của họ, và tín đồ Báp-tít với nhóm của họ, và tín đồ Một Ngôi, và tín đồ Ba Ngôi, và những gì chúng ta có, tất cả bị tách biệt ra. Chúng ta tin rằng nên hiệp cùng nhau, như là một nhóm liên hiệp vĩ đại của Thân Thể của Chúa Jêsus Christ, chờ đợi cho sự Tái lâm vinh hiển đó. Họ sẽ không bị phân rẽ, chút nào.

⁵² Và những gì tách biệt nó, chắc chắn có lý do cơ bản nào đó mà chúng ta không hiệp với nhau. Trong sự nghiên cứu điều đó, tôi nhận ra, trong sự nghiên cứu điều đó, nó không phải là những màu da chúng ta; bởi vì, da vàng, đen, nâu, và trắng, tất cả tách biệt trong những tổ chức khác nhau. Nó không phải là loại thực phẩm chúng ta ăn; hết thảy chúng ta ăn cùng đồ ăn. Chúng ta mặc cùng loại quần áo, và vân vân. Nhưng tôi thấy chỗ cơ bản ở nó, là con người lạc khỏi lối mòn của sự giảng dạy Phúc âm, mỗi người.

⁵³ Và nên có cách nào đó để tỏ cho thấy chắc chắn điều nào là đúng và sai. Và cách duy nhất anh em sẽ từng làm điều đó, là không đặt bất kỳ sự thông giải nào đối với Lời, chỉ đọc Lời theo cách Lời có và tin Nó theo cách đó.

⁵⁴ Mỗi người đặt vào sự diễn giải duy nhất, riêng của mình, làm cho Lời nói điều gì đó khác hẳn, mang nó trở lại với tổ chức ban đầu của giáo hội Công giáo. Mà, giáo hội Công giáo tin rằng Đức Chúa Trời ở trong hội thánh Ngài, “Và Lời không có gì liên quan với nó cả; và Đức Chúa Trời ở trong hội thánh Ngài.”

⁵⁵ Và chúng ta những người Tin Lành, như chúng ta thấy, và như Khải huyền 17, rằng tất cả họ gom lại với nhau, và rằng giáo hội Công giáo là “mẹ” của tất cả các tổ chức. Và chúng ta thấy tổ chức Tin Lành, cho đến giờ thật mù quáng, đui mù, có cùng bản chất của giáo hội Công giáo. Kinh Thánh nhắc đến giáo hội Công giáo là một “dâm phụ,” và gọi giáo hội Tin Lành là “điểm đi,” đã nói rằng dâm phụ đó là “mẹ của những gái điếm.” Và đó là

những người, đó là một người đàn bà có tiếng xấu không sống đúng theo những lời thề nguyện ngày cưới của mình.

56 Và chúng ta hết thấy tuyên bố là Nàng Dâu của Đấng Christ, và tuy nhiên thật không đúng. Cái gì khiến cho không đúng? Bởi sống trái nghịch với kỷ—kỷ luật mà Đức Chúa Trời đã đặt ra cho Nàng Dâu của Ngài để sống bởi đó. Đó là quan điểm riêng của tôi, Kinh Thánh, và Nó là Lời của không hề sai lầm của Đức Chúa Trời, tôi tin vậy.

57 Và, do đó, chúng ta nhận thấy giáo hội Tin Lành, để có một tổ chức, tự phân rẽ nó thậm chí ra khỏi Kinh Thánh, để tạo nên tổ chức của nó. Những mục sư, đã được tấn phong, sẽ nắm giữ những điều mà họ...

58 Bây giờ, họ đến với sự nghiên cứu của tôi và vào trong các phòng, hàng trăm người, và bảo tôi, “Anh Branham, anh làm những thách thức đó đối với dân sự. Không ai định đứng ra ngoài chống lại Điều đó. Họ biết đó là Lẽ thật.”

Ồ, tôi nói, “Tại sao, tại sao anh em không làm điều đó?”

59 “Ồ, anh thấy đó, nếu tôi làm thế, tôi sẽ đi xin bánh để ăn. Không ai...Tôi có một chức vụ. Tôi phải đến với Chúa, và tôi phải đến với dân sự. Và tôi không có ai hậu thuẫn.”

60 Anh em chỉ nhận ra rằng Đấng Christ là hậu thuẫn duy nhất của chúng ta chứ! Kinh Thánh là hậu thuẫn của chúng ta. Hiểu không?

61 Nhưng, nó, xem đây, rồi điều đó đưa giáo—giáo hội Tin Lành đến hoàn toàn rất giống như giáo hội Công giáo.

62 Giáo hội Công giáo không quan tâm...Ồ, tôi không nói...Tôi không làm cho điều đó thành khiếm nhã, nói họ không quan tâm đến những gì Kinh Thánh nói. Họ—họ tin Kinh Thánh, nhưng, xem đây, họ có một...Sự chuyển giao quyền lực sứ đồ là những gì giáo hội Công giáo dựa trên. Đó là sự chuyển giao quyền lực của những giáo hoàng, và gọi Phi-e-rơ là giáo hoàng đầu tiên, và cứ như thế. Giờ đây, họ, họ tin điều đó. Họ, họ tin mạnh mẽ điều đó.

63 Và tín đồ Tin Lành, đây, họ—họ hợp lại với nhau và có một tổ chức chính xác như họ đã làm tại giáo hội nghị Nicaea, La-

mã, nơi họ đã tổ chức giáo—giáo hội Công giáo bởi...tại Hội đồng Nicaea. Và chúng ta thấy cả hai đều giống nhau. Cả hai đều giống nhau. Họ lia bỏ Lời Đức Chúa Trời, để tạo nên một tổ chức. Hiểu không? Và rồi khi đến với nhiều Lễ thật kỳ diệu mà dường như xa lạ ngày hôm nay, Nó xa lạ đối với họ, bởi vì họ chỉ được giảng dạy bằng nghi thức.

⁶⁴ Chúng ta không có nghi thức nào ngoài Kinh Thánh. Chúng ta không có điều gì ngoài Lời Thánh của Đức Chúa Trời, và Đó là nơi chúng ta giữ vững quan điểm.

⁶⁵ Và bây giờ, hôm nay, tôi muốn đọc lời Kinh Thánh, chỉ một phút, từ Lời thánh, thiêng liêng của Đức Chúa Trời, được tìm thấy trong Sách Phúc âm Lu-ca. Chương 23 của Phúc âm Lu-ca, để làm cơ sở, làm một—một nền tảng cho những gì tôi—tôi muốn nói, một ý tưởng căn bản về điều mà tôi muốn giảng về. Và anh em giờ trong Phúc âm Lu-ca, chương 23, và tôi muốn đọc một câu. Đó là tất cả tôi cần cho nền tảng này sáng nay, để đặt nó trên cơ sở đó. Bây giờ chúng ta đọc câu thứ 20...chương 23, câu 33 của chương 23.

Và khi họ...đến một chỗ, gọi là đồi Sọ, ở đó họ đóng đinh Ngài trên cây thập tự, cùng hai tên trộm cướp, một tên bên hữu, và một tên bên tả.

⁶⁶ Bây giờ tôi muốn lấy bốn từ ngữ ra từ đó, ra từ việc đọc đó, để làm nền tảng cho những gì tôi muốn nói, “ở đó họ đóng đinh Ngài,” bốn từ. Và bây giờ chủ đề của tôi được gọi là...Tôi—tôi mang một bản cáo trạng đến cho các giáo hội giáo phái của thời đại này, và cũng cho nhiều người độc lập, vì đóng đinh Chúa Jêsus Christ một lần nữa trong thời đại này. Cáo buộc họ! Sáng nay, nó được gọi là: *Bản Cáo Trạng*.

⁶⁷ Và tôi muốn hầu như sử dụng nó giống như một phòng xử án hơn nếu nó giống như một căn phòng, nơi đã có...Và rốt lại, bục giảng và nhà thờ là phòng xử án. Kinh Thánh nói, “Đó là ngôi phán xét, mà—mà nó phải bắt đầu từ nhà của Chúa.” Và đây giống như cái—cái gai và bồi—và bồi thẩm đoàn, cùng những người làm chứng, và vân vân. Và tôi có, ngày hôm nay, cho sự làm chứng của tôi, là Lời của Đức Chúa Trời.

⁶⁸ Và bản cáo trạng của tôi chống lại các giáo hội của ngày nay. Bây giờ tôi—tôi không đưa tội nhân vào trong điều này. Tôi chỉ đang nói điều này với hội thánh. Và nó thì—nó được ghi âm trong các—các—các cuốn băng giờ này, và tôi—tôi sẽ cố gắng nói thông suốt nhanh hết sức. Tôi cáo giác thể hệ này vì đã đóng đinh Chúa Jêsus Christ lần thứ hai.

⁶⁹ Và hiện nay để làm điều này trong thời đại mà chúng ta sống trong, tôi—tôi làm điều này, tôi phải trưng ra bằng chứng. Nếu tôi phải mang đến một bản cáo trạng, tôi phải tỏ cho thấy bằng chứng của sự phạm tội ác mà đã được thực hiện. Tôi—tôi có, để kiện cáo họ, tôi—tôi phải mang bằng—bằng chứng để chứng minh điều đó, mà nó là, mà những gì tôi sắp nói sẽ đứng lên trước Quan Tòa chính. Mà, và chính mình tôi như là một luật sư biện hộ cho...về bản kiện cáo này. Mà, Lời Đức Chúa Trời, là người làm chứng của tôi, tôi kiện cáo thể hệ này vì sự đóng đinh.

⁷⁰ Tôi phải tỏ ra, và sẽ tỏ cho thấy, rằng cùng linh giống như vậy hiện ở trên dân sự ngày nay đã mang đến sự đóng đinh lần đầu tiên, và vẫn đang làm điều giống vậy. Tôi—tôi phải làm điều đó, nếu đó sẽ là sự đóng đinh trên thập tự giá, mà họ đã đóng đinh. Tôi phải tỏ cho dân—dân sự thấy thái độ giống như vậy trong dân sự ngày nay đang làm điều giống như vậy, về mặt thuộc linh, mà họ đã làm về thuộc thể lúc đó. Họ đã đóng đinh, thân thể, Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời. Còn bây giờ, ngày hôm nay, bởi cùng Lời ấy, và bởi cùng—cùng Thánh Linh ấy và cùng Lời ấy, tôi—tôi ước ao tỏ ra cho các giáo hội thấy ở đó—ở đó nơi họ đang đứng, rằng họ đang làm điều giống vậy hôm nay, và Kinh Thánh nói họ sẽ làm điều đó, và chứng minh rằng đây là thời đại mà chúng ta đang sống trong.

⁷¹ Điều đó đã không thể được thực hiện cách đây một vài năm. Tôi nói, cách đây năm mươi năm nó không thể được thực hiện, nhưng ngày hôm nay đây chính là lúc. Và nó không thể được thực hiện, có lẽ, mười năm cách đây, nhưng nó có thể được thực hiện vì thì—thì giờ sắp hết. Chúng ta—chúng ta đang ở trong thời kỳ cuối cùng. Và tôi tin, như là đây tớ của Ngài, rằng chúng ta—chúng ta sắp băng qua từ xứ này, đến Xứ khác.

⁷² Do đó, thì giờ cho sự ăn năn, cho một dân tộc, đã qua rồi. Tôi tin rằng đất nước này không thể ăn năn. Tôi tin nó vượt qua ranh giới giữa sự thương xót và phán xét. Tôi tin nó đang ở trong tình trạng nguy ngập.

⁷³ “Anh Branham, trước khi anh bắt đầu phiên xử của anh, anh sẽ chứng minh điều đó như thế nào?”

⁷⁴ Chỉ điều này, rằng chúng ta phạm tội giống những tội mà Đức Chúa Trời đã hủy diệt thế gian, trong thế giới tiền đại hồng thủy. Chúng ta phạm những tội lỗi tương tự ở Sô-đôm và Gô-mô-rơ mà Ngài đã hủy diệt thế gian. Và, bây giờ, và chúng ta có tất cả bằng chứng thuộc linh giống như vậy đang nằm tại đây trước chúng ta, tất cả chứng cứ thuộc linh tương tự, toàn thế giới được biết, mà đã mang xuống những ơn thương xót của Đức Chúa Trời trên những thế hệ đó. Mà, cũng, chối bỏ, mang đến sự phán xét. Vì vậy nếu thế hệ này chối bỏ ơn thương xót giống như vậy đã tuôn vào họ thời ấy, thì Đức Chúa Trời sẽ không công bình để buông tha họ mà không có sự đoán xét.

⁷⁵ Như Jack Moore, một trong những người bạn của tôi, có lần đã nói, “Nếu đất nước này thoát khỏi sự trừng phạt từ Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ có bốn phen làm sống lại Sô-đôm và Gô-mô-rơ và xin lỗi vì đã thiêu cháy họ.”

⁷⁶ Bây giờ, chúng ta biết rằng về mặt thuộc linh họ đang làm giống vậy ngày hôm nay, vì họ cũng đang làm điều đó, vì cùng một mục đích, và theo cùng một cách mà họ đã làm trong việc đóng đinh Chúa, về mặt thuộc thể. Họ đang làm điều đó vì sự ghen tỵ, bởi vì sự mù lòa thuộc linh. Điều đó, họ không muốn nhìn thấy. Họ sẽ không lắng nghe Nó.

⁷⁷ Chúa Jêsus, trong hành trình của Ngài trên đất này, Ngài đã phán, “Ê-sai há chẳng đã nói về các người, ‘Các người có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe.’” Hiểu không?

⁷⁸ Cùng một lý do, cùng—cùng mục đích và cùng những lý lẽ đó, họ đang mang đến sự đóng đinh của Đấng Christ một lần nữa, lại lần nữa, (khi chúng ta sẽ đi đến điểm đó sau một lát), vì cùng những lý do mà họ đã làm lúc ấy.

⁷⁹ Họ không thể tìm thấy điều gì nghịch lại Lời ấy. Họ không dám thách thức Nó. Và họ biết rằng chúng có thì ở đó. Và họ biết Kinh Thánh nói vậy. Và điều duy nhất họ có thể làm là phỉ báng Nó. Điều đó chính xác. Vì thế, và tất cả điều này, những lý do tương tự.

⁸⁰ Và bây giờ, trên cơ sở này, tôi thách thức thế hệ này về việc đóng đinh Chúa Jêsus Christ; vì sự đóng đinh, và phạm tội; với những bàn tay giáo phái dơ bẩn, tàn ác, ích kỷ đã đóng đinh Chúa của Sự Sống muốn ban chính Ngài cho dân sự.

Anh em nói, “Cũng Thân vị đó à?”

⁸¹ “Ban đầu có Lời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt, và tự bày tỏ Mình.” Lời được biểu lộ trong xác thịt, và người ta đã định tội xác thịt ấy và giết chết nó, bởi vì Lời được bày tỏ. Hê-bơ-rơ 13:8, nói, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Ấy là cùng một Lời đó. Hiểu không? Và, vì cùng một lý do, họ đang cố đóng đinh Lời.

⁸² Bây giờ, với đoạn trích của tôi, trở lại đề tài mà tôi muốn lấy. “Ở đó,” bốn chữ cái, chúng ta hãy giải thích, “ở đó.” “Ở đó,” thành phố thánh thiện nhất trên thế giới, Giê-ru-sa-lem. “Ở đó,” thành phố sùng đạo nhất trên thế giới. Ở đó, “họ,” những người sùng đạo nhất trên thế giới, tại một buổi lễ tôn giáo, lễ Vượt qua. “Ở đó,” địa điểm ngoan đạo nhất, thành phố tin kính nhất, vĩ—vĩ đại nhất của tất cả các tổ chức, đứng đầu của hết thảy nó. Ở đó, “họ,” những người tin kính nhất trên cả thế giới, đã tập hợp từ khắp thế giới. Họ “đã đóng đinh trên thập tự giá,” cái chết nhục nhã nhất mà một người có thể bị, giết chết, một người có thể bị giết chết; trần truồng, Ngài bị lột hết y phục. “Ngài—Ngài bị khinh rẻ sỉ nhục.” Họ...Sự đóng đinh trên thập tự có một—một—một miếng vải thô bọc quanh Ngài; nhưng họ đã lột hết áo xống của Ngài ra khỏi Ngài. Cái chết nhục nhã nhất!

⁸³ “Ở đó,” thành phố tôn giáo vĩ đại nhất, “họ,” dân tộc tin kính nhất, “đã đóng đinh trên thập tự,” cái chết nhục nhã nhất, “Ngài,” Người quý báu nhất. Giá như điều đó chưa đủ để định tội thế hệ này!

84 “Ở đó,” tổ chức sùng đạo nhất, lớn nhất của tất cả các giáo hội hợp lại tại một chỗ. “Họ,” những người sùng đạo nhất của tất cả các chủng tộc, những người được cho là những người thực sự thờ phượng Đức Chúa Trời. Họ tập hợp lại buổi lễ thánh vĩ đại nhất mà họ có, sự thanh tẩy của...Lễ Vượt qua, khi họ được mang từ xiềng xích sang tự do. Và “ở đó” vào lúc ấy, “họ” vào lúc ấy, những người ngoan đạo nhất, trong buổi lễ có tính tôn giáo nhất, tại nơi có tính tôn giáo nhất, đã mang đến trên Chúa Sự Sống điều nhục nhã nhất mà có thể được thực hiện, lột đồ một Người và treo Người trên cây gỗ. Bởi vì, “Đáng rửa sả cho kẻ,” luật pháp mà họ tôn thờ đã nói, “đáng rửa sả cho kẻ bị treo trên cây gỗ.” “Và Ngài đã chịu sự rửa sả vì chúng ta.” Lột hết áo xống của Ngài, đánh đập Ngài, và chế nhạo Ngài, chính Đức Chúa Trời của Thiên đàng; cởi áo xống Ngài ra khỏi Ngài, và đóng đinh Ngài trên cây thập tự. Ngài! “Ở đó họ đã đóng đinh Ngài,” dưới án tử hình La-mã.

85 Cái chết nhục nhã nhất hôm nay sẽ không phải là bị bắn. Cái chết nhục nhã nhất ngày hôm nay sẽ không phải bị xe hơi cán và chết, bị chết đuối bởi nước, bị lửa đốt. Nhưng cái chết nhục nhã xấu hổ nhất ngày hôm nay là án tử hình công khai trước quần chúng, nơi mà cả thế giới lên án anh và gọi anh là phạm tội.

86 Và cả thế giới đặt tay họ trên Người này và gọi Ngài có tội, trong khi Ngài vô tội. Và Ngài đã chết dưới sự đóng đinh của kẻ thù, (không phải những bạn hữu của Ngài, không phải luật pháp của Ngài), nhưng dưới sự đóng đinh khổ hình của kẻ thù. Chúa Sự Sống, Người quý báu nhất mà đã từng sống ở đó, hay sẽ sống luôn luôn, Chúa Jêsus Christ. “Ngài,” Người quý giá nhất! Hãy ghi nhớ điều đó trong tâm trí bây giờ khi chúng ta xây dựng nền tảng ấy ngày hôm nay.

87 Anh em có thể tưởng tượng, tại một nơi giống như Giê-ru-sa-lem, nơi mà trong hai ngàn năm trăm năm, hay hơn nữa, mà dân sự...hay hàng trăm năm. Tôi có thể nói lâu hơn một chút trong điều đó. Có thể là khoảng tám trăm hay chín trăm năm, hay gần như thế. Tôi không biết thật sự thế nào, khoảng thời gian nào, từ thời Sa-lô-môn xây dựng đền thờ. Tôi tưởng tượng, khoảng tám trăm năm, điều gì đó giống như thế.

⁸⁸ Và họ đã trông đợi một Đấng Mê-si đến. Họ đã nhóm lại tại đó để thờ phượng trong Lễ Vượt qua. Cứ suy nghĩ về điều đó bây giờ! Lãnh đạo của tất cả những người Pha-ri-si, Sa-đu-sê, và những gì khác, trong một sự nhóm lại lớn, để thờ phượng Đức Chúa Trời. Nơi thánh nhất, Giê-ru-sa-lem, đền thờ của Chúa, và dân sự của Chúa, đã bắt Chính Chúa và đóng đinh Ngài, với án tử hình tàn ác nhất. Thật là điều khủng khiếp như vậy!

⁸⁹ Vậy thì bốn từ, họ, “Ở đó họ đóng đinh Ngài.” Giờ đây, anh em vẫn còn tỏ cho thấy Kinh Thánh, anh em thấy đó. Nó chỉ là bốn từ, nhưng Kinh Thánh cô đọng lại những Lễ thật của Nó.

⁹⁰ Bây giờ, tôi, tôi phải đi lòng vòng, giải thích những gì tôi đang nói về, nhưng Kinh Thánh không phải giải thích điều gì cả. Nó đúng là tất cả Lễ thật, vì thế kinh—kinh—Kinh Thánh không phải giải thích điều gì. Nó—Nó không phải giải thích điều gì, bởi vì Nó là tất cả Lễ thật.

⁹¹ Đây là bốn từ trong chuỗi xích vĩ đại của Nó về Lễ thật. Tôi sẽ cố gắng giải thích Nó. Và cố giải thích Nó, một cách rõ ràng, sẽ tạo nên một thư viện. Không có cách nào cho tôi để giải thích bốn từ đó. Nhưng bây giờ chúng ta hãy, bởi sự giúp đỡ của Ngài Đấng đã khiến Lời được chép, cố gắng giải thích bốn từ này, để mang nó vào trong một cách như vậy hầu cho dân sự sẽ hiểu được nó.

⁹² Những gì chúng ta có trước chúng ta bây giờ, chúng ta đã có sự đóng đinh đầu tiên đang đặt trước chúng ta; tại *nơi* thánh nhất, *dân sự* ngoan đạo nhất, *cái chết* nhục nhã nhất, đối với *Người* quý báu nhất. Ô, thật là một sự trái ngược như vậy. Ôi chao, ô, chao ôi, thật nhục nhã!

⁹³ Bây giờ chúng ta hãy lấy, trước tiên, từ ngữ đầu tiên, “ở đó.” Chúng ta hãy nói về chữ đó một vài phút trước khi chúng ta mang ra bản cáo trạng. Chúng ta sẽ chia nhỏ điều này ra và tỏ cho anh em những gì họ đang làm, rồi chúng ta sẽ tìm thấy xem bản cáo trạng của tôi có đúng hay không. “Ở đó,” Giê-ru-sa-lem, nơi thánh đơn sơ nhất, bởi vì đền thờ đã ở tại đó; nơi thánh khiết nhất, bởi vì, nó, đền thờ, đã ở đó. Và người Do-thái từ khắp nơi trên thế giới tụ họp về một nơi này, những khu đất nhóm lại để thờ phượng. Nơi vĩ...nơi vĩ đại nhất dành cho sự thờ phượng đã có, là ở Giê-

ru-sa-lem. Đền thờ đã ở đó. Đó là, “Ấy là có lời được chép, ‘Mọi người nên thờ phượng tại Giê-ru-sa-lem,’” đúng lắm, bởi vì đó là trung tâm thờ phượng.

⁹⁴ Và ngày hôm nay chúng ta nghe họ, một người trong họ muốn nói, họ, “Ồ, chúng ta đến với những đại hội đồng này,” nơi những hệ phái này có nó. Và—và rồi chúng ta có sự—sự khai mạc của...tại Thành Va-ti-căng, và—và những sự tấn phong của các giáo hoàng, và đại loại như vậy. Họ, mọi người nói, “Tất cả chúng ta nên đi đến những buổi nhóm trại ngoài trời của những người Giám Lý, hay—hay hội đồng Kinh Thánh Báp-tít.” Hay—hay là, “Tất cả chúng ta nên đi đến—đến La-mã, và ở đó là nơi trung tâm vĩ đại,” họ gọi, “của Cơ-đốc giáo.”

⁹⁵ Trong suốt thời gian chiến tranh vừa qua, khi La-mã sụp đổ, những người lính Đức này...Nhiều người trong các anh em thanh niên biết về điều này. Những người lính Đức họ cố thủ trong Thành phố Va-ti-căng ở đó, và bắn vào những lính Mỹ khi họ đang tiến lên. Anh Funk, và Anh Roberson, và nhiều người, và Anh Beeler, và nhiều người trong các anh em đó đã ở trong cuộc chiến tranh đó, biết. Và anh em biết điều gì không? Chúng ta đã ra các mệnh lệnh rằng họ không được bắn trên thành phố đó. Những người Mỹ, anh em đứng ở đó, và anh em là một mục tiêu cho họ. Nhưng ở West...ở Tu Viện Westminster ở...ở Anh quốc, anh em có thể bắn trên đó được; đó là nơi những người Tin Lành nhóm lại. Vì vậy mà bắn vào đó thì được, nhưng không được bắn trên Va-ti-căng. Bởi vì, như Tổng thống Roosevelt...Tôi đã nghe bài diễn văn của ông khi ông—khi ông nói trên đài phát thanh đêm đó, gọi là, Cuộc Nói chuyện bên Khai hỏa. Ông nói, “Khi La-mã sụp đổ,” ông nói, “thật là một sự nhục nhã, vì La-mã là đầu của hết thảy Cơ-đốc giáo.” Anh em có thể tưởng tượng một người Tin Lành nói điều đó không?

⁹⁶ Vậy trung tâm vĩ đại của tôn giáo Cơ-đốc, ồ, chúng ta sắp đi—chúng ta sắp đi đến một nơi mà giống Giê-ru-sa-lem, nếu anh em muốn. Nếu anh em muốn làm điều đó, chúng ta hãy đặt điều đó ở Giê-ru-sa-lem. Đứng đâu hết tất cả những nơi khác này, tòa—tòa—tòa Công luận, và—và phe Pha-ri-si, và của phe Sa-đu-sê, hết thảy họ đi đến Giê-ru-sa-lem. Đó thực sự là tổng hành dinh.

⁹⁷ Và trong cuộc sống tổ chức, anh em phải thừa nhận rằng giáo hội Công giáo Rô-ma là mẹ tất cả của điều đó. Chắc chắn vậy. Và nó khởi đầu từ Ngũ Tuần. Đó là nơi họ đến khi họ tổ chức. Bây giờ chúng ta, những người Tin Lành, chỉ là những chị em bé nhỏ ra từ giáo hội đó. Và bây giờ chúng ta hãy nói nó sẽ ở đó tại Va-ti-căng, ngày hôm nay.

⁹⁸ Hay là, ở đó tại Giê-ru-sa-lem, như đã có vào thời đó, “Khi tất cả đàn ông nên đi đến Giê-ru-sa-lem để làm việc...thờ phượng.” Tại sao họ đã làm điều đó trong thời của—của Chúa Jê-sus? Tại sao họ đã nói tất cả những người đàn ông nên thờ phượng tại Giê-ru-sa-lem? Vì, có một nơi duy nhất mà Đức Chúa Trời sẽ thông công với con người, đó là dưới huyết của sinh tể. Đó là lý do họ phải đến Giê-ru-sa-lem.

⁹⁹ Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ gặp con người ở nơi nào khác ngoài dưới Huyết. Khi anh em khước từ Huyết, lúc ấy nơi gặp gỡ của anh em với Đức Chúa Trời đã bị lấy đi. Đức Chúa Trời đã có quyết định đầu tiên của Ngài trong vườn Ê-đen, rằng loài người chỉ sẽ thờ phượng Ngài dưới huyết của sinh tể được đổ ra. Và đó là nơi duy nhất Đức Chúa Trời đã gặp với loài người vào lúc đó, và đó là nơi duy nhất Đức Chúa Trời đã từng gặp gỡ con người.

¹⁰⁰ Và đó là nơi duy nhất Ngài gặp gỡ con người ngày hôm nay, là dưới Huyết đổ ra của Sinh tể. Hiểu không? Tôi không quan tâm anh em là Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão; nếu anh em có thể quên những sự khác biệt của mình, Công giáo La-mã, bất kỳ anh em có thể là gì, và muốn đến dưới Huyết được đổ ra, Đức Chúa Trời sẽ gặp với cả hai chúng ta ở đó. Đó là nơi tất cả chúng ta có thể gặp gỡ và thông công trên cùng những khu đất giống nhau. Nhưng, trái lại, Ngài sẽ không gặp chỉ vì anh em là một tín đồ Giám Lý; Ngài sẽ không gặp anh em chỉ vì anh em là những người Ngũ Tuần. Ngài sẽ gặp anh em chỉ dưới một điều kiện, đó là, dưới dòng Huyết được đổ ra, khi những tội lỗi của anh em đã được xưng ra và được trục xuất trong sự Hiện diện của Ngài, lúc đó, bởi Huyết. Và Huyết luôn luôn ở trước Ngài, và do đó Ngài chỉ có thể nhìn thấy anh em qua Huyết tuôn đổ đó. Và anh em được

trắng như tuyết, đấy, khi xưng ra những tội lỗi của mình. Nếu không, anh em không có tại đó, anh em không thể thông công.

¹⁰¹ Đó là lý do anh em không nhìn thấy những điều đang xảy ra trong các giáo hội. Họ xưng nhận rằng họ tin nơi Huyết, nhưng họ chối bỏ chính kế hoạch đến với Huyết; là Lời. Hiểu không? Chỉ có một con đường duy nhất Đức Chúa Trời sẽ vinh danh Lời đó. Anh em sẽ không bao giờ tôn vinh Lời đó, đến và nói, “Tôi là Công giáo La-mã. Tôi ra lệnh *điều này* phải được thực hiện.” Anh em không thể làm điều đó. Giám Lý, Báp-tít, hay Ngũ Tuần, anh em không thể làm điều đó.

¹⁰² Cách duy nhất anh em có thể làm điều đó là dưới những ơn thương xót của Đức Chúa Trời, qua ân điển Ngài, là đến qua Huyết của Chúa Jêsus Christ đã đổ ra, nói rằng, “Lạy Chúa, tôi nắm lấy lời hứa.” Hiểu không? Rồi nếu anh em thực sự ở dưới Huyết đó, Đức Chúa Trời có bốn phận đối với Lời đó. Nhưng, trước tiên, anh em phải ở dưới Huyết đó. Bây giờ anh em hiểu điều đó chưa? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

¹⁰³ Thảo nào họ không thể tin vào những phép lạ. Thảo nào anh em không thể tin vào sự siêu nhiên. Thảo nào họ lên án điều đó. Cùng một lý do họ đã định tội nó ngày ấy, thì họ cũng định tội nó ngày hôm nay. Họ phạm tội như có thể được. Bởi vì, chỉ dưới Huyết đổ ra đó thôi!

¹⁰⁴ Và những người mà dám, anh em trẻ nào đó mà dám, dám khiêm nhường, nhận lấy Chúa ở Lời Ngài, và bước ra ngoài đó và xưng ra những tội lỗi mình, và quên đi tất cả những giáo điều cùng các thứ này, và đứng ở đó dưới Huyết và tin vào Nó, thì họ muốn gọi anh là “kẻ cuồng tín.” Họ muốn xếp loại người ấy như một...như chúng ta sẽ nói nó; đó không phải là một từ ngữ tốt đẹp để sử dụng tại bục giảng, nhưng để cho anh em sẽ hiểu được, người ấy bị gọi là một “người lập dị.”

¹⁰⁵ Rốt cuộc, tất cả chúng ta há chẳng phải là những người lập dị sao? Xem đấy, người tin là một người lập dị đối với người không tin, và người không tin là người lập dị đối với người tin, vậy ai mới là người lập dị? Hiểu không? Nông gia là người lập dị với thương gia; thương gia là người lập dị với nông gia, đấy, vậy ai là người lập dị, dù sao đi nữa?

¹⁰⁶ Tôi nói cho anh em, sự cứu chuộc là công việc cá nhân với người đó và Đức Chúa Trời, chỉ một mình, một cá nhân, “lấy lòng sợ sệt và run rẩy làm nên sự cứu chuộc mình.” Và tôi không biết nền tảng nào khác, như là một giáo sư, sáng nay, hay như một người truyền đạo từ Đấng Christ, hơn là đặt nó xuống trên Lời. Tôi không thể đặt nó trên bất kỳ điều gì khác.

¹⁰⁷ Vậy chúng ta tìm thấy ở đó, thế thì, chỉ dưới dòng huyết, mà Chúa Trời gặp người thờ phượng, vì vậy họ đã gặp tại Giê-ru-sa-lem.

¹⁰⁸ Và Đấng Christ là Chiên Con làm Của Lễ được sắm sẵn của Đức Chúa Trời. Và ngày hôm nay chỉ có một nơi mà Đức Chúa Trời sẽ gặp con người, và đó là dưới Dòng Huyết của Chúa Jêsus Christ. Bất kỳ nơi nào khác, nó bị định tội; Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ nghe nó. Anh em có thể làm đủ loại cảm xúc, và đủ loại học thuyết, và lắc, và nhảy, và có huyết và lửa cùng khói, và mọi thứ khác; nhưng hễ chừng nào đời sống đó không được so sánh với Lời, và Chúa đang xác nhận hoàn toàn đời sống đó, thì không cần thiết cố gắng làm thế, vì anh em bị loại rồi. Và Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ gặp nó cho đến khi nó đến dưới sự quan tâm của Huyết đó. Đúng thế.

¹⁰⁹ Vì vậy, anh em thấy, trong Kinh Thánh, chúng ta có một Giê-ru-sa-lem, Hội thánh có; nó ở trên Trời, một Giê-ru-sa-lem trên Trời, nơi Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời. Và, ngày hôm nay, nó không phải ở dưới tín điều nào đó hay điều gì đó, mà chúng ta cố gắng tạo nó là một Giê-ru-sa-lem. Chúng ta muốn, những người Giám Lý, muốn làm, lúc này, muốn lập tổng—tổng hành dinh Giám Lý một Giê-ru-sa-lem. Công giáo muốn làm tổng hành dinh La-mã. Và—và những nơi khác nhau mà chúng ta có những tổng hành dinh của chúng ta, chúng ta thích làm ra đó là...một Giê-ru-sa-lem của chúng ta. Nhưng Kinh Thánh nói, rằng, “Giê-ru-sa-lem của chúng ta là từ Trên cao, là mẹ của tất cả những người tin.”

¹¹⁰ Vậy thì, và Đấng Christ là Chiên Con được sắm sẵn của Đức Chúa Trời. Để ý bây giờ nó thật thích hợp thế nào, tỏ cho thấy rằng Giê-ru-sa-lem đó đã dừng lại. Khi nào? Nó đã có hiệu quả cho đến giờ đó. Huyết của con chiên thì tốt cho đến ngày đó,

nhưng giờ đây tại nơi đóng đinh nó đã thay đổi. Hệ thống cũ đã xong. Có một hệ thống mới, và chiên—Chiên Con là Cửa Lẽ. Chiên Con, Chiên Con sinh tể, đã ở trên đất. Họ đã định tội và đang làm chính điều ấy ở đó mà họ phải làm. Đúng thế.

¹¹¹ Chúa đáng chúc tụng, vì việc thấy Ánh sáng Thiên thượng tuyệt diệu này trong thời sau rốt này! Bởi vì, các giáo hội đang làm giống như vậy ngày hôm nay. Cho đến lúc thì giờ tôn giáo tổ chức đó bị định tội và bị chứng minh là đang hy sinh Lời của Đấng Christ, từ đó trở đi Lời, và chỉ Lời mà thôi. Từ đó, chiên con xưa đã qua rồi và Đấng Christ trở thành Chiên Con của chúng ta, vào ngày bị đóng đinh. Và đó là ngày mà giáo phái đã đóng đinh Lời của Chúa và chấp nhận tín điều thay vì Lời, đó là ngày Lời đến trong hiệu quả trọn vẹn. Điều đó chỉ vừa mới xảy ra.

¹¹² Chú ý, từ thứ hai. Từ đầu tiên, “ở đó,” Giê-ru-sa-lem. Từ thứ hai, “họ,” họ. Là ai? Người Do-thái, những người thờ phượng. Hãy suy nghĩ điều đó! Chính những người thờ phượng đang giết chết chính Đấng mà họ tuyên bố là đang thờ phượng. Anh em có thể tưởng tượng điều như vậy không, như những người thông minh là những thầy tế lễ, đã được huấn luyện, có bằng tiến sĩ cho đến nỗi họ có thể...Họ, họ phải xuất thân từ thế hệ nào đó trước khi họ...hay—hay chi phái nào đó, trước khi họ có thể là một thầy tế lễ. Họ phải là những người Lê-vi. Tổ phụ họ là những thầy tế lễ. Cha ông của họ là những thầy tế lễ. Ông nội-nội-nội-nội-nội-nội của họ là những thầy tế lễ. Và họ phải sống một đời sống biệt ra thánh như thế, cho đến nỗi, một nét nào nghịch lại chúng, họ sẽ bị ném đá. Không có sự thương xót nào được ban cho. Thánh ư? Chắc chắn, nhưng sự thánh khiết tự tạo nên. Phải hành động giống như thế, để trưng bày gương mặt của họ cho hội thánh của họ. “Bên trong họ,” Chúa Jêsus phán, “các người đầy những xương người chết.”

¹¹³ Thật tôi có thể mang đến một bản cáo trạng ngay tại đó! Và người mà biết Đó là Lẽ thật, Lời này là Lẽ thật, và muốn thỏa hiệp về Nó, để tỏ mặt ra trước tổ chức nào đó, hừ-m, tôi có quyền kiện cáo họ, đúng, dựa trên Lời của Chúa.

¹¹⁴ Chú ý, “họ,” những người thờ phượng, những người đã trông đợi lời hứa, những người mà đã trông đợi nó, qua các năm và các

thời đại, và không có điều gì khác để làm ngoài việc ở trong viện thần học thường xuyên đó. Nhưng họ đã phân chia Lời theo sự dạy dỗ của viện thần học, và họ đã bỏ qua chính Lễ thật của Nó. “Họ,” những thầy tế lễ, linh vụ của thời đó! “Ở đó,” tại tổng hành dinh của họ, “họ,” linh vụ của thời đại đó, đã *giết chết* chính Chúa, chính *Chiên Con*. Chính Đấng mà họ tuyên bố đang tôn thờ, họ đã giết chết.

¹¹⁵ Và, ngày hôm nay, tôi buộc tội đám mục sư truyền đạo được phong chức này; trong những tín điều và giáo phái của họ, họ đang đóng đinh, với dân sự, chính Đức Chúa Trời mà họ tuyên bố họ yêu thương và hầu việc. Tôi kết tội những mục sư truyền đạo này, như Danh Chúa Jêsus, dựa trên tín lý của họ, tuyên bố rằng “thời đại của những phép lạ đã qua rồi,” và rằng “phép báp-têm bằng nước trong Danh Chúa Jêsus Christ là không đủ và không đúng.” Dựa trên bất cứ lời nào trong những Lời này, mà họ đã có những tín điều thay thế vào, tôi kết tội họ, như tội phạm, và Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ ở trên tay họ, vì đóng đinh Chúa Jêsus lại lần nữa, lần thứ hai. Họ đang đóng đinh Đấng Christ, trước công chúng, lấy từ họ điều mà họ tưởng là ban cho họ. Và họ đã thay thế điều gì khác vào chỗ của Lời; một tín điều giáo hội, vì sự ưa chuộng của quần chúng.

¹¹⁶ Ở đó họ, “họ,” những người nên biết rõ hơn. Nếu người nào nên biết tốt hơn, đó chính là những mục sư truyền đạo. Nếu người nào nên biết tốt hơn, đó sẽ là giới giáo sĩ thời nay. Nếu người nào nên biết, đó—đó—đó là các giám mục, và tổng giám mục, và—và quý vị mục sư truyền đạo, và các tiến sĩ thần đạo, đáng lý phải biết khác hẳn. Nhưng tại sao họ không thể biết? Ôi! Thật là một sự trái ngược! Chúng ta có gì trước khi chúng ta ở đây ngoài một—một sự mâu thuẫn! Họ tuyên bố rằng họ tôn thờ Đức Chúa Trời, mà họ đang giết chết Chúa Sự Sống. Họ, “ở đó họ đã đóng đinh Ngài,” và ở đây họ lại làm điều giống như vậy, vì Ngài là Lời.

¹¹⁷ Đó là những gì Ngài hiện có, chỉ là một sự phản ánh của Lời. Và đó là những gì Ngài có ngày nay, một sự phản ánh của Lời, cố gắng tìm người nào đó để qua đó phản ánh chính Ngài.

¹¹⁸ Và những người này đang giữ hội chúng cách xa khỏi Đức Chúa Trời. Và—và nếu có điều gì xảy ra, và nó được nói trong hội chúng, họ định tội nó từ bục giảng, từ tòa giảng, và nói, “Đó là sự cuồng tín. Hãy tránh xa nó!” Để làm vậy, họ đóng đinh Chúa Jêsus Christ vào năm 1963, và phạm tội đúng như những kẻ đó vào...vào thời ấy. Đó là một lời tuyên bố kinh khủng, nhưng nó là sự thật. Dựa trên...Điều đó hoàn toàn đúng những gì họ làm ngày nay.

¹¹⁹ Và trên cơ sở này, trên cơ sở về sự đóng đinh Đấng Christ, trên cơ sở về việc lấy Lời và lấy Nó ra khỏi dân sự; là chính xác những gì họ đang làm ở đó. Chính Lời mà Đức Chúa Trời đang phản ánh qua Con của Chính Ngài, để chứng minh Nó đã có, và Đấng mà họ tuyên bố họ yêu thương, Đức Giê-hô-va mà đã bày tỏ chính Ngài bằng lời Kinh Thánh, đã làm chính xác những gì Ngài đã phán Ngài sẽ làm, chính xác những gì Chúa đã phán Ngài sẽ làm, và phản ánh Nó trước họ. Bởi vì tình yêu của những nhóm giáo hội của họ, và những điều giống như thế, họ đã định tội Chúa Sự Sống.

¹²⁰ Và tôi lên án nhóm như vậy ngày hôm nay, và kết tội họ, như phạm tội trước Đức Chúa Trời, bằng Lời của Đức Chúa Trời, rằng họ đang làm điều giống như vậy. Thế hệ này bị kết tội. Hãy nhớ Hê-bơ-rơ 13:8, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

¹²¹ Họ đã buộc tội Ngài như thế nào? Bởi vì rằng những tín điều của họ sẽ không chấp nhận Ngài, và tận đáy lòng mình họ biết khác hẳn. Há Ni-cô-đem, trong chương 3 của Phúc âm Giăng, đã chẳng bày tỏ điều đó rõ ràng? “Thưa Thầy, chúng tôi, những người Pha-ri-si,” những thầy giảng, những giáo sư, “chúng tôi biết Ngài là giáo sư được sai đến từ Đức Chúa Trời, vì không người nào có thể làm những điều mà Ngài làm trừ phi Đức Chúa Trời ở cùng người ấy.” Hiểu không? Họ đã công khai làm chứng điều đó bởi một trong những người danh tiếng của họ, và làm âm ĩ...vì những tín điều của mình, họ đã đóng đinh Đấng Christ.

¹²² Và ngày hôm nay không có một độc giả nào mà không thể đọc Công vụ 2:38 giống như tôi có thể đọc Nó, và phần còn lại của Nó, giống như tôi có thể đọc Nó. Nhưng bởi vì những tín điều

của họ, và bởi vì những chiếc vé hệ phái của họ mà họ có trong túi, những dấu hiệu của con thú mà họ đang gói lại như những thẻ thông công; và lấy những thứ đó, họ tự mình đóng đinh Chúa Jêsus Christ lại lần nữa, và đóng đinh Ngài trước công chúng, và phỉ báng chính Đức Chúa Trời đã hứa làm điều này, mang đến sự đoán phạt trên dòng dõi.

¹²³ Bây giờ, ở đó, “họ,” không phải tội nhân. “Họ,” đó là, giáo hội của thời đó, họ bối lông tìm vết với Người Đấng mà là Lời. Đúng thế không? Họ bối lông tìm vết với Người Đấng mà là Lời. Bây giờ họ tìm thấy lỗi với Lời đang làm việc qua con người. Xem đó, họ chỉ làm ngược lại điều ấy. Mà, là ở trong người, này, Thánh Linh đang hành động qua, là sự chứng thực của Đức Chúa Trời.

¹²⁴ Làm thế nào họ biết Ngài là Đấng Christ? Vì những công việc của Ngài chứng minh Ngài là ai. Ngài phán, “Ai trong các người có thể định tội Ta? Nếu Ta đã không làm thật chính xác những gì Kinh Thánh nói Ta sẽ làm! Và kẻ nào...Kẻ nào nói cho Ta chỗ Ta đã sai ở đâu, nếu Ta đã không tỏ ra mọi dấu hiệu Ta là Đấng Mê-si, rằng Ta là chính Đấng mà các người được hứa.”

Nói, họ đáp, “Ồ, chúng tôi có Môi-se. Chúng tôi tin Môi-se.”

¹²⁵ Ngài phán, “Nếu các người đã tin Môi-se, thì các người sẽ tin Ta. Nếu các người...Môi-se đã thấy ngày của Ta và ao ước để—để sống trong ngày này. Môi-se đã thấy từ xa, và các đấng tiên tri. Còn các người ở đây này, đang sống ngay bởi Điều đó, và lên án.” Phán, “Các người là những kẻ giả hình,” phán, “các người có thể phân biệt gương mặt của bầu trời, nhưng dấu hiệu của thời đại các người không thể phân biệt.”

¹²⁶ Ở đó đấy, dấu hiệu của thời đại. Họ đã xếp Ngài loại gì? “Một kẻ cuồng tín, một người điên khùng.” Đúng thế, họ đã cố tìm lỗi nơi Người mà chính Ngài là Lời.

¹²⁷ Ngài là Lời. Phúc âm Giảng, chương 1, chứng minh điều đó, “Ban đầu có Lời, và Lời đã ở cùng Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt, và ở giữa chúng ta.” Ngài là Lời hằng sống của Đức Chúa Trời, bởi vì Ngài đang bày tỏ Chúa Trời qua chính Ngài. Ngài hoàn toàn đầu phục đối với—với Lời của Đức Chúa Trời, đến nỗi Ngài và Lời là một. Và đó chính xác là điều Hội thánh

cũng nên là vậy ngày nay, rằng Lời Đức Chúa Trời không hề thay đổi.

¹²⁸ Làm sao anh em có thể là một phần của Lời đó khi mà trên thực tế anh em chối bỏ toàn bộ Lời đó? Và lý do nó được thực hiện, không phải vì dân sự; đó là lý do tôi nghĩ Đức Chúa Trời phán với tôi về việc gọi dân sự Ngài là “những Ricky” và “Ricketta.” Đó là vì những giáo phái ích kỷ này, đã để những người đó ra sống phóng túng bên ngoài theo cách họ đang sống. Họ đã đóng đinh Lễ thật. Và người ta gọi Nó là sự báng bổ, và họ làm cho Nó bị phạm thượng, thì đúng hơn. Họ gọi Lời đó là cuồng tín, và đại loại như vậy, mà không biết rằng họ đang báng bổ chính Đức Chúa Trời mà họ đi nhà thờ để hầu việc.

¹²⁹ Do đó, tôi lên án đám giáo sĩ này ngày nay. Tôi lên án thể hệ này, như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, dưới thẩm quyền của Lời Đức Chúa Trời. Quý vị đang đóng đinh Ngài một lần nữa.

¹³⁰ Để ý, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” Lời Chúa đã minh chứng như vậy trong một con người.

¹³¹ Hãy so sánh hai đồi Calvary và cáo buộc của họ. Hãy nhớ, “Bởi vì Hẳn tự xưng Mình là Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ không để Người này cai trị chúng ta.” Họ đã có thể tìm được lời cáo buộc nào, trong hội đồng sáng hôm đó, khi họ đóng đinh Chúa Jêsus? Rằng, “Ngài tự xưng Ngài là Đức Chúa Trời.” Ngài là Đức Chúa Trời. “Và Ngài đã vi phạm ngày Sa-bát.” Và Ngài là Chúa của ngày Sa-bát. Họ lên án Ngài bởi vì rằng Ngài tự xưng Ngài là Chúa Trời. “Người không có quyền làm điều này. Người không có quyền. Những thầy tế lễ thượng phẩm của chúng ta, nếu có điều gì xảy đến, nó sẽ đến qua những thầy tế lễ của chúng ta.” Bây giờ hãy so sánh điều ấy với cái cảnh đồi Calvary ngày nay.

¹³² Khi mà, Chúa, Đức Chúa Trời, là Cha, rất vui lòng dấy lên Con của Chính Ngài, qua Thánh Linh; đã phủ bóng Ma-ri, bởi Đức Thánh Linh, và qua nàng sinh ra một thân thể để có thể hầu việc Ngài và hầu việc mục đích của Ngài cho Ngài. “Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ, sự đầy trọn của bốn tánh Đức Chúa Trời, ở trong Ngài,” phản ánh Đức Chúa Trời là như thế nào, với dân sự, để cho—để cho toàn thể gian biết điều mà Đức Chúa Trời muốn mỗi cá nhân là: con trai, và con gái. Ngài đã lấy một Người

và thực hiện điều đó. Và bởi vì rằng Ngài đã không đứng chung với những hàng ngũ tổ chức của họ, nên họ lên án Ngài và đóng đinh Ngài.

¹³³ Bây giờ hãy so sánh đồi Calvary đó với cái cảnh thời nay. [Băng trống—Bt.] Bởi vì định kiến tổ chức, bởi vì sự bất đồng giữa những học giả là những người đáng lý phải biết rõ Lời và kế hoạch của Đức Chúa Trời; bởi vì điều này, Đức Chúa Trời có thể lấy một nhóm ít người, ở đâu đó, để Ngài có thể làm việc qua họ, và phản ánh chính Ngài, là những người sẽ tự hạ mình đối với Lời. Và họ không thể nói nó không phải như vậy.

¹³⁴ Họ không thể nói Ngài đã không làm việc đó, vì hội chúng của họ đã chứng kiến điều đó. Nó đã có trước mặt họ. Họ không thể chối bỏ nó. Họ không thể chối bỏ những lời tuyên bố của Ngài, bởi vì, chính Lời mà họ nói họ tin, cũng chính là Đấng Mê-si đã chứng minh rằng Ngài trước đã như vậy. Bởi vì, Chúa lấy Lời mà được cho là Đấng Mê-si và bày tỏ Lời ấy qua một Người, và họ phải trừ Ngài đi. Đó là cách duy nhất họ có thể tiếp tục, là tống khứ Đấng Mê-si. Và họ đã làm như thế qua sự mù quáng và không biết gì, không kể đến học thức của họ. Họ lanh lợi, thông minh; nói về mặt trần tục.

¹³⁵ Như chúng ta đã so sánh đêm nọ, khi Ánh Sáng giáng xuống quan cai trị trẻ tuổi giàu có, hãy nhìn những gì anh ta đã làm. Anh ta đã chối từ; một người thông minh. Phao-lô, một người thông minh khác, Ánh Sáng đã giáng vào ông. Ông đã làm gì? Ông đã tiếp nhận Nó. Ông đã quên đi, tất cả tri thức ông từng học biết, để ông có thể biết Đấng Christ. Điều đó khiến cho đời sống ông xứng đáng với Phúc âm. (Sứ điệp tối Chúa nhật vừa rồi.)

¹³⁶ Chính Nó cũng thế hôm nay. Nó có lẽ tác động vào người trẻ nào đó, đã đi lạc, anh ta cảm thấy, có sự kêu gọi của Đức Chúa Trời, đi vào trường thần học nào đó và học tín điều nào đó. Anh ta phải sống bởi tín điều đó hay từ chối thể thông công của mình. Nếu làm vậy, anh bị cho vào sổ đen, không người nào khác chịu tiếp đón anh, vì một thời anh đã thuộc về điều gì khác và bây giờ anh không còn thuộc về nó nữa. Họ hình dung có điều gì đó sai trật với người ấy, và họ sẽ không chịu tiếp đón anh trong

hội chúng của họ. Khi mà, hội chúng chỉ đang tìm kiếm một dấu hiệu, đó là, người ấy có tin những gì họ tin không.

¹³⁷ Nếu anh ta có một tấm thẻ, nếu anh ta là một người Giám Lý, nếu anh ta có một tấm thẻ...anh ta thuộc về sự thông công khác, hay là Một Ngôi, hay một tín đồ Ba Ngôi, hoặc có thể là bất cứ cái gì, hội thánh của Đức Chúa Trời, hay trong hàng ngũ Ngũ Tuần, và tất cả những hàng ngũ kia. Nếu anh ta có thể, họ cảm thấy rằng tổng hành dinh giám sát anh, và kiểm tra tâm trí của anh, và cho anh bài kiểm tra của nhà tâm lý học, và xem thử chỉ số thông minh I.Q. của anh có đủ cao để anh có thể nói chuyện trước họ không. Nếu không hội đủ, họ khước từ anh. Đúng vậy.

¹³⁸ Nhưng, anh em thấy, hội chúng nên nhìn xem bàn tay của Chúa, xem thử Chúa có tấn phong người đó hay không. Đó là những gì nên nhìn vào. Nhưng thời nay họ đóng đinh—con—Con Đức Chúa Trời lần nữa. Khi mà, một người có thể, bởi ân điển của Chúa, được Chúa kêu gọi, để Đức Chúa Trời phản ánh Chính Ngài qua người ấy. “Những công việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm,” Ngài phán. Chú ý thật là một thời kinh khủng mà chúng ta đang sống trong!

¹³⁹ Họ, họ nhận lấy, họ—họ lấy—chính Calvary, sáng nay chúng ta có thể, và chính lý do đó. Bây giờ, họ biết đó là Lẽ thật; nhưng bởi vì sự ghen tỵ, thành kiến. Chúa Jêsus đã phán điều gì với họ? “Nếu Ta đuổi ma quỷ bởi ngón tay của Đức Chúa Trời, thì bởi ai—ai các ngươi đuổi chúng ra? Hãy để chúng là quan xét của ngươi, đây, nếu Ta đuổi quỷ bằng ngón tay của Đức Chúa Trời.”

¹⁴⁰ Bây giờ, giống như anh em nghe họ nói, “Anh có thể chứng minh đó là ngón tay của Đức Chúa Trời không?” Tôi muốn thấy, tôi muốn nghe câu hỏi đó được hỏi Ngài. Họ quá thông minh cho câu hỏi đó.

¹⁴¹ Hãy để ý, “Bởi vì Người tự xưng Mình là Chính Đức Chúa Trời,” mà Ngài là Đức Chúa Trời. “Và chúng ta sẽ không cho phép Người cai trị trên chúng ta.”

¹⁴² Nhưng bây giờ sự việc đó, cũng tiếng kêu van xưa lại xuất hiện, “Kính Thánh đó được con người viết ra,” họ nói. “Chúng ta

không phải sống bởi Đó.” Đó là của Đức Chúa Trời. Đó là Lời của Đức Chúa Trời. Ấy là Chúa, chính Ngài.

Tôi đã nói chuyện với một người ngày hôm qua, anh ta nói, “Ồ, người nào đó có thể đã viết Kinh Thánh đó.”

Tôi đáp, “Vâng, có vậy. Tên của Ngài, chúng ta biết Ngài như là Đức Chúa Trời.”

¹⁴³ Nó đã được chép, hầu như trong bốn ngàn năm, lời Kinh Thánh, trở lại từ Gióp, bằng mọi cách cho đến Tân Ước, và được chép bởi hàng trăm bởi—bởi...và cách nhau hàng trăm năm; và được chép bởi những người khác nhau, và họ không biết nhau, trong những miền khác nhau của đất nước, và không một Lời nào của Nó sẽ lên án lời khác. Tôi thách bất cứ người nào đến dưới Huyết của Chúa Jêsus Christ và tuyên bố bất cứ lời hứa nào trong Đó! Đức Chúa Trời có bốn phận chăm sóc Nó.

¹⁴⁴ Nhưng họ không muốn làm điều đó. Họ sẽ đến, nói, “Ồ lạ Chúa, tôi muốn làm điều gì đó. Hãy ban cho tôi một ân tứ lớn. Halêlugia, lạ Chúa! Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời, tôi tin mình đã có ân tứ rồi. Halêlugia!” Nó sẽ không bao giờ có tác dụng. Anh em có thể mang lại nhiều về tâm lý học, nhưng nó sẽ không có tác dụng.

¹⁴⁵ Chúa phải công nhận sự ăn năn đó. Chúa phải làm điều đó. Chúng ta có thể nói nhiều dọc theo hàng lối đó, nhưng tôi hy vọng anh em—anh em đang hiểu.

¹⁴⁶ Nhìn kìa, bây giờ họ không muốn để cho Lời cai trị trên họ. Tôi nói, “Mỗi người trong quý vị hãy trở về lại. Quý vị làm báp-têm sai. Quý vị chịu báp-têm trong giáo hội Công giáo.”

¹⁴⁷ “Ông là ai mà bảo chúng tôi điều đó?” Không phải là tôi; chính là Lời. “Nhưng tôi nói với ông, chúng tôi—chúng tôi tin...” Tôi không quan tâm những gì quý vị tin; chính là những gì Kinh Thánh nói. “Nhưng chúng ta không phải sống bởi điều Đó.”

¹⁴⁸ Anh em cứ làm điều đó đi, nếu không thì anh em ở dưới sự phán xét của Kinh Thánh này. Vì, “Hễ ai bớt đi một Lời khỏi Nó, hay thêm một lời vào Nó, thì sẽ bị lấy đi, phần của họ, ra khỏi Sách Sự Sống,” cho dầu người đó là mục sư, giáo sĩ, hay bất luận

là ai. Anh em phải đến dưới quyền cai trị của Lời này, vì Ấy là Đức Chúa Trời. Kinh Thánh nói Đó là Đức Chúa Trời.

149 “Chúng ta không cho phép Nó cai trị trên chúng ta.” Họ lấy những tín điều của họ, và những giáo phái, và những điều nhỏ nhất của—của họ mà họ tin vào, và được phồng theo bởi những hội đồng của con người, và nhận lấy nó thay vì Lời Đức Chúa Trời.

150 Họ đã làm gì? Họ lấy Ba-ra-ba, một tên sát nhân, thay vì Con của Chúa Trời, vào ngày đóng đinh trên thập hình đầu tiên.

151 Và ngày hôm nay họ đang lấy lời của người nào đó, mà là một lời giả dối và con đường sự chết, và từ chối nhận lấy con đường Sự Sống, Lời Đức Chúa Trời. Tôi lên án thế hệ này, cáo buộc họ, trong Lời của Chúa, rằng họ sai trật. Họ phạm tội đóng đinh, hay đang cố đóng đinh Thánh Linh.

152 Họ kêu gọi một cuộc phục hưng, ở mọi nơi. Làm thế nào anh em sẽ có một cuộc phục hưng khi Chính Lời không thể làm việc qua dân sự? Tôi muốn người nào đó trả lời câu đó giùm tôi. Làm sao điều đó có thể thực hiện được, khi anh em khước từ chính sự Phục hưng chính Nó? Vị tiên tri đã nói về họ, “bề ngoài tin kính.” Bề ngoài của riêng họ, trở lại ở đó, đã chối bỏ Lời Sự Sống. Hình thức bề ngoài của chính họ, ngày hôm nay, chối bỏ điều mà có thể mang đến cho họ một sự phục hưng; những tín điều và hình thức của họ. Vâng, thừa quí vị.

153 Họ nhận lấy hệ phái và những tín điều của họ thay vì—vì Lời, và điều đó đóng đinh Lời Ngài và làm cho Lời Ngài không còn hiệu quả với dân sự. Khi họ nhìn thấy Lời Đức Chúa Trời thật sống động và đặt đúng chỗ của chính Nó, mà Đức Chúa Trời đã tuyên hứa Ngài sẽ làm điều này, và tại đây Ngài đang làm điều đó, còn họ làm trò đùa về Nó và bỏ đi khỏi Nó, đó là sự phỉ báng. Và họ cố đóng đinh Chính Lời.

154 Tại sao họ đóng đinh Nó? Họ không thể đóng đinh Lời nhiều hơn họ có thể đóng đinh Đức Chúa Trời. Họ có thể đóng đinh thân thể mà chưa đụng Đức Chúa Trời, là Con Đức Chúa Trời. Họ có thể đóng đinh thân thể đó, nhưng họ không thể đóng đinh Đức Chúa Trời. Ngài phải bị, thì giờ đó, được kể là Cửa Lẽ, để

mang vào trong nhiều con trai được định trước cho Sự sống Đời đời. Họ phải làm điều đó lúc ấy, nhưng họ không thể làm điều đó bây giờ. Họ không thể làm được điều đó, vì Chính Lời sẽ còn sống mãi. Nhưng họ...

¹⁵⁵ “Họ làm gì? Họ thiết lập như thế nào? Hỡi thầy giảng, thế thì quý vị đang nói gì? Làm sao quý vị dựng lên bục giảng của mình ở đây, để họ đóng đinh Ngài, vậy?”

¹⁵⁶ Họ đang đóng đinh những ảnh hưởng của Phúc âm trên dân sự, bởi những tín điều của họ. Đó là sự đóng đinh trên thập tự. Đó là nơi bục giảng đưa vào những nhà xác to lớn này, được gọi là giáo hội, giáo phái, và đưa ra một đường lối của giáo điều, và điều đó đã...Lời Đức Chúa Trời không thể có hiệu quả trên họ, bởi vì họ—họ định tội chính những điều mà Đấng Christ nói sẽ xảy ra. Nó thật sự không đến theo tín điều của họ.

¹⁵⁷ Và Chúa Jêsus cũng không đến theo sự hiểu biết của họ về việc Ngài đến. Ngài đến trong cách mà Đức Chúa Trời sai Ngài, và Ngài đến chính xác với Lời. Không lạ gì Ngài đã phán Ngài đã “giấu Nó khỏi mắt những người khôn ngoan và sáng dạ, và tỏ Nó ra cho những con trẻ hay.” Anh em hiểu không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

¹⁵⁸ Ồ, họ đã đóng đinh những hiệu quả của Lời. Tôi có một chùm lời Kinh Thánh tại đây. Tôi có thể trích hai hay ba câu. Họ đã đóng đinh Nó.

Anh em nói, “Họ đã đóng đinh Lời bằng cách nào?”

¹⁵⁹ Khi Chúa Jêsus phán rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, Hê-bơ-rơ 13:8; họ nói, “Thật Ngài là cách ấy.” Hiểu không? Được rồi.

¹⁶⁰ Và Chúa Jêsus đã phán, mạng lệnh cuối cùng của Ngài cho Hội thánh là, “Hãy đi khắp thế gian,” Mác 16, “hãy đi khắp thế gian, và giảng Tin lành. Những dấu hiệu này sẽ theo những kẻ nào tin. Khắp thế gian; cho mọi người!” Và tuy nhiên chúng ta chưa đạt được một nửa. Và có hàng triệu người chết, mỗi năm, mà không, thậm chí chưa hề nghe Danh Chúa Jêsus. Vì vậy, nó vẫn là những mệnh lệnh chung. Nó vẫn còn là mệnh lệnh của Đức Chúa Trời. “Đi khắp thế gian, và giảng Tin lành cho mọi người. Ai tin và

được báp-têm sẽ được cứu; ai không tin sẽ bị định tội. Và những dấu hiệu này sẽ theo những người nào tin: như Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ; họ sẽ nói những thứ tiếng mới; nếu họ bắt rắn, hay uống nhầm những thứ chết người, nó sẽ không làm hại họ; nếu họ đặt tay trên kẻ đau, người ấy sẽ bình phục.”

161 Và họ nói, “Điều đó dành cho thế hệ đó,” và họ làm cho mạng lệnh của Đức Chúa Trời không còn hiệu quả đối với thế hệ này, và họ đóng đinh hiệu quả của Lời đối với dân sự. A-men.

162 Phi-e-rơ đã nói, vào Ngày lễ Ngũ tuần, với những chìa khóa của Nước Trời; mà Chúa Jê-sus vừa ban cho ông, “Điều gì người nói tại đây, Ta sẽ nói nó ở trên Đó.”

163 Và vào Ngày lễ Ngũ tuần họ đã hỏi họ có thể làm gì để nhận lãnh Đức Thánh Linh, mà họ thật thích Điều đó; quan sát những người khác đang hành động điều mà người ta gọi là ngớ ngẩn; đi loạn choạng, và nhảy, và ngã xuống, và hành động giống như họ say rượu.

Và người ta, nói, “Những người này say rượu mới.”

164 Nhưng có một người đứng lên, tên là Phi-e-rơ, người có những chìa khóa vào Nước Trời, và nói, “Những người này không phải say rượu,” Công vụ 2, “như các người tưởng đâu, hãy xem mới là giờ thứ ba của ngày. Nhưng đây là những gì đã được nói về.” Đấy, trở lại ngay với Lời lần nữa, tỏ cho thấy rằng Thánh Linh vẫn là Lời, và Lời vẫn là Thánh Linh, Lời của Đức Chúa Trời. “Và sẽ ứng nghiệm, như đã được nói bởi tiên tri Giô-ên, Giô-ên 2:38. ‘Và sẽ ứng nghiệm trong những ngày sau rốt, Chúa phán, Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt.’”

165 Hãy lắng nghe đáng tiên tri đứng đó. Hãy nhìn ông, không sợ hãi, đang đứng với nhóm đó, và định tội họ, buộc tội họ. Nói, “Đây là lời Kinh Thánh! Đây là điều mà đã được nói về bởi đáng tiên tri! ‘Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt. Các con trai và con gái các người sẽ nói tiên tri. Trên những tôi trai tớ gái Ta sẽ đổ Thần Ta; và Ta sẽ tỏ những dấu hiệu trên trời cao, và trên đất; lửa, và các trụ khói, và hơi nước.’” Chứng minh Nó bằng Lời, rằng Nó là Lời.

¹⁶⁶ Và họ đã cười cợt và chế giễu Nó, và họ đã đến với sự phán xét. Và thành phố đã bị thiêu đốt, và họ ăn thịt con cái của nhau. Và ngày nay họ là một dân tản lạc khắp cả thế giới, cho thấy Thánh Linh vẫn còn là Lời của Đức Chúa Trời, để mang Lời này đến làm cho Nó sống.

¹⁶⁷ Chúa Jêsus Christ là Thân vị, Con Người, Đức Chúa Trời. Halêlugia. Ngài là sự hiển lộ của Đức Chúa Trời. Ngài là Đức Chúa Trời trong một hình thức thân thể, để phản ánh Lời Đức Chúa Trời cho thời đại đó, làm cho thời đại đó thấy lời hứa của Đức Chúa Trời cho thời đại đó.

¹⁶⁸ Và Đức Thánh Linh không hề thay đổi ngày hôm nay. Đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời trên Lời được chép, cố tìm người nào đó để phản ánh chính Mình cho thời đại này, để chứng minh rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Phúc âm Giăng 14:12, “Các công việc Ta làm các người cũng sẽ làm.” “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Đây, luôn luôn cố gắng tìm thấy cách của Lời để phản ánh chính Nó.

¹⁶⁹ Và họ đã không thể làm điều đó. Nhiều người nghĩ quá nhiều về những hệ phái của họ, những chiếc tổ bé nhỏ của họ mà họ đã có, và đại loại như vậy, xưng “những giáo hội” của họ, vì vậy họ không chịu lắng nghe điều đó. Họ cũng làm vậy thời nay, điều giống như vậy, đóng đinh lại lần nữa.

¹⁷⁰ Phi-e-rơ, vào Ngày lễ Ngũ tuần, ông đã nói, “Các người những người ở tại Giê-ru-sa-lem, tại Giu-đa, hãy nghe những lời ta. Những người này không phải say rượu. Nếu các người đứng yên, ta sẽ tỏ cho các người thấy đó là gì.” Và ông đi tới và giải thích cho họ.

¹⁷¹ Khi tấm lòng của họ đã được khích lệ, lúc đã nghe điều này rồi, họ hỏi, “Chúng tôi có thể làm gì để được cứu? Chúng tôi có thể làm gì để nhận điều này? Chúng tôi được thuyết phục lời của ông là đúng.”

¹⁷² Ông nói, “Hãy hối cải, mỗi người trong các người, và chịu báp-têm trong Danh Jêsus Christ để được tha tội mình, và các người sẽ nhận lãnh sự ban cho của Thánh Linh. Vì điều này là

dành cho các người và con cái các người, những người ở xa, cũng như cho nhiều người mà Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta sẽ gọi. Đây là những gì họ phải làm. Hãy ăn năn, và chịu báp-têm trong Danh Jêsus Christ.”

¹⁷³ Và, ngày hôm nay, giáo hội Công giáo La-mã phỏng theo, “Cha, Con, Thánh Linh,” để thay thế điều Đó. Thay vì Đó, là một tiệc thánh. “Hãy thè lưỡi ra và nhận lấy bánh xối, và linh mục uống rượu, còn các người là một với nhau.” Lễ “tiệc thánh,” thay vì bằng Thánh Linh, thì gọi là, “lễ Ban thánh thể.” Và một “Cha, Con, Thánh Linh,” một phép báp-têm ba ngôi, trong khi nó thậm chí không được nói đến trong Kinh Thánh. Danh tánh của Cha, Con, Thánh Linh là Chúa Jêsus Christ. Và khi anh em tỏ cho thấy điều đó với dòng dõi ngang nghịch này...

¹⁷⁴ Như Phi-e-rơ đã nói, “Hãy tự cứu các người khỏi dòng dõi ngang nghịch này.”

¹⁷⁵ Khi anh em tỏ điều Đó cho họ, họ làm gì? Cười nhạo Nó, và nói, “Giáo hội chúng tôi không dạy Nó cách đó.” Thế thì anh em phạm tội, anh em phạm tội đóng đinh Chúa Jêsus Christ, bởi lấy đi quyền phép của Đức Chúa Trời khỏi dân sự. Anh em đóng đinh chính Lời đối với họ, và anh em tự định tội với hội chúng của mình, dẫn dắt họ vào trong một cái bẫy chết.

¹⁷⁶ Như tôi đã nói về mục sư đó Chúa nhật vừa rồi, là Martin Luther King dưới đó với họ những người quý báu, dẫn họ thẳng vào trong một cái bẫy chết người.Ồ, giá như ai đó có thể nói chuyện với người ấy! Ước gì tôi có thể. Chỉ là một cuộc dấy loạn nhỏ của vấn đề học đường, dấy, hay một số...Sự khác nhau gì? Chà, chào ôi! Nếu người ta không có tấm lòng đủ để hiệp với một người bởi vì màu da của người đó, họ bị định tội và chết, dù sao đi nữa. Đất nước đã ban cho họ quyền lợi. Đừng đấu tranh chống lại nó. Đừng. Chuyện gì xảy ra nếu người nào đó nói tất cả những người Ái-nhĩ-lan hay người nào đó, tất cả người Đức, hay người nào khác, phải phân rẽ ra? Điều ấy chẳng hề phiền lòng những người Cơ-đốc. Họ sẽ cứ tiếp tục đi tới. Và người ấy là một Cơ-đốc nhân. Như là—như là một mục sư, ông không nên dẫn dân sự vào trong một cuộc dấy loạn chống lại điều đó. Họ sẽ khiến cho

hàng triệu người bị chết. Nó sẽ bắt đầu cuộc cách mạng khác. Và Nó quả là một sự hỗ thẹn để làm điều đó.

¹⁷⁷ Điều tương tự cũng xảy ra ở ngay đây, một cách chính xác giống như vậy lần nữa. Đúng thế. Hiểu không? Dân sự, giá như họ chỉ nhìn xem Lễ thật và thấy Lễ thật là gì. “Giáo hội của chúng tôi không tin điều đó. Chúng tôi có con đường khác.”Ồ, nó không phải là con đường đúng. Không phải điều đó.

¹⁷⁸ Người nói, “Hãy hối cải, và chịu phép báp-têm nhưn Danh Jêsus Christ để được tha tội mình.” Bây giờ họ không muốn làm điều đó.Ồ, thế thì họ đã làm gì? Vậy thì đó chỉ là một điều, trên hàng trăm điều. Chúng ta sẽ đi đến, có lẽ, nhanh như chúng ta có thể.

¹⁷⁹ Bây giờ sự đóng đinh lần thứ hai, sau đó. Nếu một người chấp nhận “Cha, Con, và Thánh Linh,” một—một tín điều thay vì Lời, các chức tước thay vì Tên, thì người ấy làm gì đối với dân sự? Người ấy đóng đinh những hiệu quả của Lời đối với dân sự, khi người ấy nói, rằng, “Mác 16 là chỉ dành cho thế hệ đó.”

¹⁸⁰ Và Đức Chúa Trời nói, chính Ngài ở ngay đó, Chúa Jêsus trò chuyện với họ, phán, “Hãy đi khắp thế gian, và giảng Phúc âm cho mọi người. Ai tin và chịu báp-têm sẽ được cứu; ai không tin sẽ bị định tội. Và những dấu hiệu này sẽ theo họ...” Xa bao nhiêu? Mọi quốc gia, mọi tín điều, mọi ngôn ngữ, mọi chủng tộc, mọi dân tộc, cùng một Phúc âm. “Và những dấu hiệu này sẽ theo họ là những người tin.” Và khi một người cố cất điều Đó ra khỏi Kinh Thánh, người ấy đóng đinh những hiệu quả của Phúc âm đối với hội chúng đó. Vì thế tôi lên án anh em, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ! Anh em phạm tội giết chết Chúa!

¹⁸¹ Giáo hội căm ghét Ngài. Tại sao? Ngài là chính Đức Chúa Trời của họ. Họ căm ghét Ngài, và chối bỏ Ngài là Đấng Mê-si của họ. Không, thưa quý vị, họ không muốn một Đấng Mê-si như thế.

¹⁸² Và ngày hôm nay giáo hội cũng làm giống như vậy. Nó chối bỏ Lời. Họ không muốn Lời. Nó trái ngược những gì họ đã được dạy dỗ để tin bởi những tín điều của họ.

¹⁸³ Và Lời là Đấng Mê-si. Anh em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]Ồ, sự phản ánh của Lời lúc đó là gì? Sự phản

ánh một Đấng Mê-si, là Đức Thánh Linh giữa vòng chúng ta. Ngài đang phản ánh chính Ngài, cố gắng để, bất kỳ nơi nào Ngài có thể tìm một ngọn đèn mà Ngài có thể nhìn xuyên qua, mà không bị hun khói với những tín điều và các thứ, Ngài có thể ban cho Ánh Sáng xuyên thấu.

¹⁸⁴ Hãy nhớ, “họ đã thức dậy và khêu đèn của mình,” và rửa sạch những ống khói, nhưng quá trễ. Vì vậy khi một người thấy những người Lutheran này, Trưởng Lão, Giám Lý, cố gắng đi vào trong những ngày sau cùng này để nhận lãnh Thánh Linh, ồ, anh em biết họ không nhận được Nó. Ồ, họ có thể nói tiếng lạ và nhảy lên nhảy xuống, nhưng hãy xem điều gì xảy ra. Họ tuyệt nhiên... Đó là dấu hiệu thời đại nó đã chấm dứt. Chúng ta ở hồi kết cuộc.

¹⁸⁵ Hầu như bất kỳ lúc nào, hội—Hội thánh có thể nghe sự thách thức, để, “Lên nơi Cao!” A-men.

¹⁸⁶ Thật chính xác thiết lập đúng trong trật tự. Đức Thánh Linh tại đây làm cho Chúa Jêsus Christ là một hiện thực qua những người mà Ngài làm việc, chứng minh chính Ngài; giáng xuống, chụp bức hình của Ngài, tỏ cho thấy điều đó, khiến cho khoa học chấp nhận, nói chuyện về nó, và mọi điều khác, chứng minh thật chính xác những gì Ngài phán Ngài sẽ làm. Làm chính xác những điều Ngài phán Ngài sẽ làm, theo lời Kinh Thánh. Vậy thì, không phải tín điều nào đó, hay ý tưởng lập nên của người nào đó, nhiều huyết, lửa, và khói, cùng các thứ; song là một chứng cứ Mê-si của Kinh Thánh. Họ có nhiều sự giả mạo, và những kẻ giả mạo, và—và đại loại như vậy; nhưng điều đó chỉ khiến cho Lời chân thật tỏa sáng hết sức của Nó, đúng thế, hãy để cho những người mà thiêng liêng, là người mà có thể phán xét đúng và sai. Hiểu không?

¹⁸⁷ Chối bỏ Ngài! Chối bỏ Đấng Mê-si của họ, “Chúng ta không muốn có Người.” Và họ cũng làm giống như vậy ngày nay, “Ồ, nếu tôi phải đi xuống đó và hành động giống như đám người đó, tôi không muốn Điều đó chút nào cả.” Được rồi, thế thì anh em không muốn có Nó, chút nào. Chỉ thế thôi. Hiểu không? Bây giờ cũng vậy.

¹⁸⁸ Mặc dù Ngài đã được nhận diện một cách rõ ràng, họ đã không muốn có Ngài. Họ căm ghét Ngài. Tại sao vậy? Chúng ta

gọi mục sư của họ là một đám “rắn.” Ngài phán, “Các người là những bức tường tô trắng. Các người chẳng là gì ngoài một nghĩa trang. Bên ngoài các người được đánh bóng với những chiếc áo dài và những cổ áo tròn gấp nếp, còn bên trong là xương của người chết.” Ngài nói thẳng thừng. Một người nhỏ bé xứ Ga-li-lê, con trai của một người thợ mộc, nhưng Ngài đã phán thẳng thừng. Ngài đã nói với họ.

¹⁸⁹ “Đừng nghĩ rằng,” Giảng nói, người dọn đường cho Chúa, nói...Ông nói thẳng thừng. Ông nói, “Đừng đến gần đây nói các người có Áp-ra-ham là tổ phụ chúng ta. Đức Chúa Trời có thể khiến những hòn đá này sanh ra con cháu cho Áp-ra-ham.” Vâng, thưa quý vị. “Cái búa được đặt kề gốc cây, và mọi cây mà không kết quả bị đốn và quăng vào lửa.” Vâng, thưa quý vị. Đức Chúa Trời nghiêm khắc, vững chắc và kiên trung với Lời Ngài. Vâng, thưa quý vị.

¹⁹⁰ Lưu ý, Chúa Jêsus, đã được chứng minh bởi Thánh Kinh! Anh em có nghe tôi không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chúa Jêsus đã được xác minh bởi Đức Chúa Trời, qua những lời Kinh Thánh, rằng Ngài là Đấng Mê-si. Đúng vậy không? [“A-men.”] Chúng ta sẽ đi đến bản cáo trạng của Phi-e-rơ, trong vài phút nữa, và anh em sẽ thấy có phải thế không. Ngài đã được xác nhận một cách tỏ tường, rằng Ngài là Đức Chúa Trời được tỏ bày trong một Người, gọi là Con Đức Chúa Trời. Đúng thế. Mặc dù, Ngài được nhận diện và chứng thực một cách đúng đắn Lời được hứa, rằng Ngài là Đấng Mê-si. Môi-se nói, “Đấng Mê-si này, khi Ngài đến, Ngài sẽ là một đấng tiên tri,” và tất cả những điều này sẽ xảy ra.

¹⁹¹ Người đàn bà tầm thường với...đang đứng bên giếng, và tất cả những tình trạng xấu xa mà nàng có, điều đó tượng trưng cho cái gì? Rằng Đức Chúa Trời trong những ngày sau rốt sẽ chọn ra những người đã bị xã hội ruồng bỏ.

¹⁹² Còn nhớ tối qua, tại lễ cưới...Hay là, lần nọ tôi đã giảng ở đây. Tại tiệc cưới, họ đã nói cách của họ. “Ta đã tổ chức một bữa tiệc lớn, và vân vân. Và tất cả những người này, Ta đã mời họ, và mỗi người đều xin cáo lỗi. ‘Tôi không thể làm điều đó, vì nó sẽ hủy đi những tín điều của chúng tôi. Tôi không thể đến, vì tôi phải... Tôi đã cưới vợ; nàng sẽ không để tôi đến. Ôi chao, tôi—tôi đã lập

gia đình với một giáo hội dưới đây. Mẹ tôi là người Giám Lý, hay Báp-tít, hay Công giáo, hay là Tin....Tôi thật sự không thể ủng hộ cho điều Đó.”

¹⁹³ Ngài phán, “Và các người không muốn đến. Và các người không muốn nếm bữa tiệc của Ta! Nhưng hãy ra ngoài kia và bắt ép phượng điểm đi, và bợm rượu, và bất kể là gì. Hãy đem họ vào, và Ta sẽ giải quyết với họ. Ta đã bày tiệc của Ta, và khách của Ta—của Ta...Bàn tiệc của Ta được dọn rồi, và sẽ có người nào đó ở đấy.” Họ đã không đến. Ngài đã định tội họ những người Do-thái.

¹⁹⁴ Còn thời nay thế nào? “Tôi—tôi—tôi thuộc về Trưởng Lão. Tôi—tôi không thể. Tôi là tín đồ Giám Lý, Lutheran. Tôi là người một ngôi. Tôi là tín đồ hai ngôi. Tôi là tín đồ giáo phái này. Tôi không thể. Tôi không thể.” Anh em đấy. Anh em không muốn ở đó vậy! Đó chính xác là những gì Ngài đã phán. Được rồi.

¹⁹⁵ Đấng Mê-si, đã được chứng thực cách rõ ràng. Được chứng thực một cách rõ ràng, Lời, Lời được hứa. Đức Chúa Trời đã hứa Lời, rằng đây sẽ Đấng Mê-si, tại đây Ngài đến và đã đứng một cách chính xác. Ngài phán với họ, “Này, Ta đã sai ở đâu? Nếu các người không thể tin Ta như một Người, thì hãy tin những công việc Ta làm; vì chúng là những điều cho biết Ta là Ai. Chúng là những điều nói rằng Ta là Đấng Mê-si. Các người không muốn tin Ta, vì các người nghĩ rằng Giô-sép ở trên đó...Và Ta được sinh ra ở trên đó trong một cái chồi nhỏ, và—và cha nuôi của Ta ở đây là một—một thợ mộc ở dưới đó. Và—và các người...”

¹⁹⁶ Khi Ngài đi vào xứ Ga-li-lê ở đó, họ, và định làm...Họ nói, “Này, Người này là Ai? Đây là Ai?Ồ, Người này, há chẳng phải là...Chẳng phải Joses và tất cả anh em Người ở đây? Chẳng phải chị em Người ở với chúng ta? Chẳng phải mẹ Người là Ma-ri, và cha Người là Giô-sép? Ở đâu, các người lấy ở đâu một Gã giống như thế? Trường nào Người đã xuất thân? Người không có thể thông công. Người, Người không có tín chỉ nào cả. Ở đâu ra một Gã như thế...Các người kiếm đâu ra cái gã này, dầu sao đi nữa?”

¹⁹⁷ Và Kinh Thánh nói rằng Ngài đã—Ngài đã bị xúc phạm. Ngài phán...Nhiều công việc quyền năng Ngài đã không thể làm được; và Ngài chỉ quay lưng và bước xa khỏi họ. Ngài phán, “Một

đấng tiên tri không được tôn kính ở trong chính dân mình, đây, trong chính thành phố mình,” hãy xem, “hay trong chính quê hương mình.”

¹⁹⁸ Ngài đây, được chứng thực đúng đắn, là Đấng Mê-si. Không lấy uy tín nào của riêng Ngài. Ngài phán, “Ta không thể làm điều gì ngoài những gì Ta thấy Cha đang làm.” Và Ngài thách họ hỏi xem thử đó có phải là Đấng Mê-si không.

¹⁹⁹ Và nhìn xem người đàn bà tầm thường xưa có tiếng xấu đó; bà đã nhận ra. Bà, bà không có trong sổ sách. Cái đèn không... Về phương diện đạo đức bà sai, dĩ nhiên. Không ai chấp nhận điều đó. Luật pháp của Đức Chúa Trời định tội điều đó. Bà sai trật về phương diện đạo đức. Nhưng bà...

²⁰⁰ Xem đây, Đức Chúa Trời không phán xét anh em dựa trên... anh em là gì. Ngài vui... Ngài không phán xét anh em lớn thế nào hay bé nhỏ thế nào. Ngài phán xét tấm lòng của anh em, anh em muốn gì.

²⁰¹ Và nàng không muốn một chút nào về thứ đó. Và khi điều Nầy chớp sáng lóe lên trước nàng, Đó là những gì nàng muốn. Cho dầu nàng có là gì vào lúc đó, nàng sẵn sàng đến. Hiểu không? Đức Chúa Trời đoán xét tấm lòng. Con người xét đoán hình dung bên ngoài. Đức Chúa Trời nhìn vào tấm lòng. Cho dầu nàng là gì đi nữa; Ánh Sáng đó đã loé lên, và giải quyết điều đó. Nàng đã nắm được điều—điều—điều—điều chính yếu của Sự sống Đời đời.

²⁰² Ô, chao ôi, điều này thật phong phú, với tôi, đây, để thấy và biết rằng đó là Lễ thật. Tôi sẽ—tôi sẽ đứng bên điều Này. Tôi sẽ để...Chúa trên Trời sẽ đẩy lên, và tiếng của tôi sẽ ở trên cuộn băng từ tính trong thời giờ trọng đại của Đức Chúa Trời nơi xa kia, và nó sẽ định tội dòng dõi này trong những ngày sau rốt. Bởi vì, nó—nó ở trên băng ghi âm từ tính, thế thì nó sẽ ở trên băng ghi âm Vĩnh cửu lúc đó. Đúng thế. Định tội thế hệ thầy giảng này là những người có bề ngoài tin kính, và chối bỏ Quyền phép của Lời và sự bày tỏ của Lời khi Lời được nhận diện một cách đúng đắn rằng Ngài vẫn là Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Tôi kết tội họ, bởi Lời của Đức Chúa Trời.

203 Tôi sẽ phải đến với lời hứa khác, nhanh chóng, vì chúng ta chỉ còn khoảng mười lăm phút.

204 “Ồ đó họ—ở đó họ...” Điều gì?Ồ, chao ôi! Đồi Calvary! Và họ “đã đóng đinh” Ngài, thứ ba. Họ đã đóng đinh Ngài, không phải bởi nhận ra Lời được hứa của Đức Chúa Trời được bày tỏ. Và tại sao họ đã đóng đinh Người đó? Anh em có thể tưởng tượng được không? Cho phép tôi nói lại một phút. Tại sao họ dân chúng đóng đinh một Người như thế? Như Ma-ri...

205 Như lần nọ tôi đã đọc một quyển sách, gọi là *Hoàng Tử của Nhà Đa-vít*. Nó được viết bởi Ingraham, Tiến sĩ Ingraham. Quyển sách tuyệt vời! Đó là một bi kịch, được cho là có thực một phần nào, của bản thảo cũ nào đó được lấy ra từ một người phụ nữ tên là Adina, rằng bà...Bà đã đi qua xứ Palestine, từ—từ dưới Ai-cập, đến Cairo, tôi tin là vậy, để hoàn tất học vấn của mình. Và bà đã có mặt tại đó đương thời của—của Đấng Christ, và người ta cho rằng bà đã viết lại cho cha mình. Thật tốt nếu anh em chọn quyển đó và đọc. Nó, nó thì thật bổ ích, *Hoàng Tử của Nhà Đa-vít*. Cũng người đó đã viết *Trụ Lửa*; và, ra từ đó, Cecil DeMille đã nhận *Mười Điều Răn*.

206 Bây giờ, chúng ta tìm thấy rằng, trong quyển sách này, Adina này đã viết lại. Và bà kể rằng, vào ngày bị đóng đinh trên thập tự giá, Ma-ri Ma-đơ-len đó, người mà Ngài đã đuổi bảy quỷ ra, đã chạy trước đám đông, nói, “Ngài đã làm gì? Ngài đã làm gì? Ngài chỉ chữa lành người đau ốm và cố giải cứu những người kia ở trong nhà tù! Ngài đã làm gì ngoài điều tốt? Ai đó hãy nói đi!”

207 Và một người đàn ông, hầu như, đã thẳng tay tát bà trước sân, và nói, “Người đàn bà ngu muội kia ngươi muốn tin điều đó, trước các thầy tế lễ của ngươi sao?”

208 Anh em đấy. Hiếu không? Ngài đã làm gì? Ngài không làm gì cả. Tại sao họ lại đóng đinh Ngài? Tại sao? Tại sao? Bởi vì họ đã không nhận ra Ngài là Ai.

209 Ngày nay cũng vậy. Các thầy giảng, và dân chúng của thời đại này, và những giáo sư hiện đại của chúng ta, thật không đủ tài liệu dẫn chứng để dân sự tin rằng Đây là “thầy phù thủy, hay ma quỷ, hoặc một người thần giao cách cảm, hay là người huyền

hoang khoáng lác nào đó, hoặc hầu như là một kiểu lừa đảo nào đó,” cho đến nỗi người ta không nhận ra rằng đó là sự chứng thực của Lời Đức Chúa Trời dành cho thời đại này. Đó là dấu hiệu của thời đại-cuối cùng.

²¹⁰ Các giáo hội, nếu anh em không thuộc về tổ chức của họ, họ sẽ nói, “À, ồ, đó là sự bịa đặt nào đó. Đó là—đó là sự đánh lừa. Này, hãy nhìn *ông A hay B hay ông C hay D ở đây.*” Nhưng hãy để cho họ một lần chứng minh Điều có thực là bịa đặt. Ừ-m. Hãy để họ một lần chứng minh rằng Nó là sai xem. Họ không thể làm điều đó. Nó chưa bao giờ được biết là sai, và Nó sẽ không bao giờ sai, bởi vì Ấy là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Nhưng họ thích chỉ ra.

²¹¹ Họ nghĩ, “Ồ, à, giá như mà đó là người nào đó có tên tuổi lớn!” Bởi vì đó là một nhóm nhỏ, một đám ít người hầu như bị loại ra, “Ồ, chúng tôi đã đuổi người đó ra khỏi giáo hội chúng tôi.” Hiểu không? “Họ, trước đây họ thường đến với nhóm chúng tôi, đấy, nhưng rồi họ đi qua với *nhóm này*, và họ đi qua với *nhóm kia*, và bây giờ, anh em xem đó, họ bị cuốn theo...Ồ, hãy nhìn đó là gì, đó là ai.”

²¹² Tôi không quan tâm. Họ có thể nói điều giống vậy về Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng. “Một người ít học và dốt nát,” họ nói. Nhưng họ phải để ý, điều gì đó đã xảy ra kể từ lúc ấy. Họ đã từng ở với Chúa Jêsus. Đó chính là điều làm nên sự khác biệt. Hiểu không?

²¹³ Họ đã làm điều đó bởi vì họ không biết Ngài là Ai. Họ không biết rằng sự chứng thực của Lời Đức Chúa Trời không chỉ dành cho ngày đó thôi...Bây giờ, nó đã là một thời, và điều đó đúng; nó đã là, vào một thời, họ cứ tuân giữ những luật pháp và các thứ. Nhưng cũng luật pháp đã có đó, mà họ đang giữ, đã chỉ ra cho họ một thời đại mà khi Ngài sẽ đến và là Người này mà Ngài được cho là. Họ đã có được phần *này*, nhưng đã không nhận được phần *kia*.

²¹⁴ Và đó là điều giống hệt họ đang làm bây giờ. Họ có một giáo hội, và họ “tin nơi Jêsus Christ,” và nói họ làm, và các thứ, nhưng chối bỏ thời đại mà chúng ta đang sống! Vẫn còn mang lại câu châm ngôn cũ: con người luôn luôn ngợi khen Đức Chúa Trời vì những gì Ngài đã làm, trông mong về những gì Ngài sẽ làm, song

lại làm ngơ những gì Ngài đang làm, và bị định tội bởi điều đó. Hiểu không? Họ nghĩ, “Đức Chúa Trời thì tuyệt vời. Ngài thật vĩ đại! Những gì Ngài sắp làm là: Ngài sắp đến, và có sự Cất lên, ngày nào đó, và về Nhà,” song lại bác bỏ chính những dấu kỳ phép lạ ngay tại đây vào lúc mà Kinh Thánh nói rằng Ngài sẽ làm điều đó. Bỏ lỡ toàn bộ Sự việc!

²¹⁵ “Nếu người mù dẫn dắt người mù,” Chúa Jêsus phán, “cả hai sẽ rơi xuống hố.” Cứ cầu nguyện Chúa mở mắt chúng ta trong những ngày sau rốt này. Được rồi.

²¹⁶ Bây giờ, tương tự, họ cũng làm giống vậy ngày nay. Họ chối bỏ và đóng đinh chính cùng Đức Chúa Trời, ngày hôm nay, bởi không biết Ngài. Cũng một thể ấy, bởi việc chối bỏ Ngài. Và đang làm, bằng sự chối bỏ, những việc mà họ đang làm ngày nay, họ không đóng đinh Đấng Christ lần nữa, một cách chính xác, nhưng họ phỉ báng Thánh Linh. Và bởi làm điều đó, họ đang phỉ báng. Họ phỉ báng Thánh Linh như thế nào? Bằng cách nào?

²¹⁷ Làm thế nào họ nói phạm đến Nó, phía sau đó? Ồ, họ không thể nói phạm đến Nó lúc ấy; lúc ấy Nó chưa đến. Họ gọi Chúa Jêsus là, “Bê-ên-xê-bun,” gọi Ngài là “Bê-ên-xê-bun,” vì Ngài có thể biết được những bí mật của lòng họ, và các thứ. Họ nói, “Đây là một quỷ.” Nói cách khác, “Ngài là thầy bói. Đó là cách Ngài làm điều này, là bởi việc bói trước. Ngài chẳng là gì ngoài một quỷ.” Xem đó, họ không có một tiên tri trong bốn trăm năm, và họ đã quen với điều đó. Hiểu không? Họ chỉ có luật pháp của họ. Họ nói, “Đây là Bê-ên-xê-bun.”

²¹⁸ Và Chúa Jêsus phán, “Ta tha thứ cho các người về điều đó, nhưng khi Thánh Linh đến,” đây, bây giờ, “các người nói một lời nghịch lại Nó, các người sẽ không bao giờ được tha thứ đâu.”

²¹⁹ Hãy nhớ, nó sẽ, và không thể, không cách nào, không còn thương xót, khi anh em phỉ báng, và gọi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, Lời Đức Chúa Trời mà đã được chứng thực bởi Thánh Linh...Đây, Lời nói vậy, Thánh Linh chứng thực Nó, và anh em gọi Nó là một “thứ ô uế,” anh em đã vượt qua lần ranh giữa ơn thương xót và sự phán xét, và có thể không bao giờ được tha thứ vì điều đó.

220 Đó là lý do tôi lên án thể hệ này, về phạm tội, về sự đóng đinh trên thập tự giá, phỉ báng Con Đức Chúa Trời được bày tỏ như được hứa bởi tất cả các đấng tiên tri, và Chính Đấng Christ, dành cho những ngày sau rốt; giống như đã có trong thời Nô-ê, trong thời Sô-đôm. Phỉ báng! Điều mà, họ đóng đinh trên thập tự, với dân sự, Con của Đức Chúa Trời lần nữa, là Lời được chứng thực của Ngài. Một lời chống lại Nó có thể không bao giờ được tha thứ.

221 Vậy thì anh em sẽ làm gì lúc đó? Anh em sẽ chịu đựng điều gì? Họ bị định tội, chỉ chờ đợi giờ cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời đổ ra. Họ sẽ bị bóp vụn ra.

222 Ưa thích những giáo lý của những giáo phái do con người làm ra hơn là Lời Đức Chúa Trời được chứng thực; thể hệ dân sự này. Ồ! Tôi—tôi chỉ ước gì mình có thời gian dài nói về điều này. Hiểu không? Thể hệ những người này, thể hệ này bác bỏ sự khai thị của *Đức Chúa Trời*. Nhưng chúng ta đang bước đi nơi các sứ đồ từng giẫm chân qua. Đúng vậy.

“Đức Chúa Trời,’ anh nói thế à? Ồ, những người khác cũng nói thế.” Đức Chúa Trời chứng thực Nó.

223 Chúa Jêsus phán, “Nếu—nếu—nếu các công việc không nói về Ta, thì cứ tiếp tục và nói Chính Ta đang nói điều đó. Nhưng nếu các công việc nói, tốt hơn các người nên tin các công việc, đấy, vì đó là thì giờ.” Phán, “Các người biết ngày mai mặt trời sẽ chiếu sáng, hay thời tiết sẽ u ám; bởi bầu trời màu đỏ và mờ mờ, ngày mai trời sẽ đẹp.” Phán, “Các người có thể phân biệt rõ sắc trời; nhưng dấu hiệu chỉ thì giờ, các người không biết. Nếu các người biết Đức Chúa Trời, các người hẳn đã biết thì giờ của Ta.”

224 Và họ nói, “Người tôn Mình lên quá nhiều; Người tự cho mình là Đức Chúa Trời.” Và họ đã đưa Ngài lên cây thập tự.

225 Và Đức Thánh Linh, ngày hôm nay, không phải là Ngôi thứ ba. Mà chính là Đức Chúa Trời, chính Ngài, được bày tỏ trong xác thịt con người, bởi Huyết của Chúa Jêsus Christ, để thánh hóa một đời sống mà Ngài có thể phản ánh chính Ngài qua đó. Và họ đóng đinh cũng Lời đó đã được bày tỏ. Anh chị em hiểu không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Sự đóng đinh của Đấng Christ,

ngày nay, là những người sẽ bác bỏ Con Đức Chúa Trời được tỏ bày và chứng thực giữa vòng dân sự, bởi những việc của—của Ngài mà Ngài đã phán sẽ xảy ra trong thời đại này bằng Lời Ngài. Hiểu không?

²²⁶ Bây giờ, cùng sự chứng thực đó, sẽ phải giống như vậy, nếu Ngài cũng là Con Đức Chúa Trời, vì Ngài đã phán trong Phúc âm Giăng 14:12, bấy giờ, rằng, “Các công việc Ta làm các người cũng sẽ làm.” Hê-bơ-rơ 13:8, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” “Nếu các Người cứ ở trong Ta,” Giăng 15, “nếu các người cứ ở trong Ta, và những lời Ta ở trong các người, cứ cầu xin điều các người muốn và các người sẽ được ban cho điều đó.” Vâng, thưa quý vị!

²²⁷ Hãy nhớ, những người đã làm điều đó là những người rất sùng đạo. Họ không phải là những người bên ngoài. Họ là những người rất ngoan đạo vào thời đó. Và đó là những người mà đang làm điều đó ngày hôm nay, là những người ngoan đạo; sự đóng đinh giống như vậy, cùng sự việc đó đang xảy ra ngày hôm nay. Nhanh lên...

²²⁸ “Ở đó họ đã đóng đinh Ngài,” lúc đó, lúc đó. Chắc chắn. Lúc đó họ đã chối bỏ Lời Đức Chúa Trời được bày tỏ, chấp nhận những tín điều của họ thay vì Lời.

²²⁹ Đó có phải là những gì họ đang làm ngày hôm nay không? Điều đó chính xác, họ đang làm giống như vậy ngày nay. Ngài là Lời; và họ chối bỏ Lời. Đó là một điểm tôi muốn anh em đừng bỏ qua, đây, tôi muốn anh em không bỏ qua. Ngài là Lời, và khi họ chối bỏ Ngài, họ đã chối bỏ Lời. Và khi họ chối bỏ Ngài, cuối cùng họ đã đóng đinh Ngài. Và đó là những gì họ đã làm ngày hôm nay: chối bỏ Lời Đức Chúa Trời, và tiếp nhận tín điều của họ; và đã đóng đinh, một cách công khai, trước hội chúng của họ, công việc của Thánh Linh. Và họ đã phạm tội, và tôi buộc tội họ như Danh Chúa Jêsus Christ.

²³⁰ Cách đây mười lăm năm tôi đã nhìn thấy Ngài vận hành khắp đất, và họ vẫn cứ nắm giữ lấy những tín điều của họ. Họ phạm tội! Họ đã lấy Lời mang đến nhà thờ, hết thấy các giáo hội với nhau, và hiệp lại thành một hội anh em to lớn giữa những người Ngũ Tuần và hết thấy những người còn lại của họ; thay vì làm

vậy, họ chối bỏ Lời, và bác bỏ Lời, nhạo cười Lời, gọi Lời bằng mọi thứ lúc này.

²³¹ Và bây giờ, bằng một sự liên kết giáo hội, qua kế hoạch của ma quỷ, cố gắng đi vào và nói, “Bây giờ chúng ta sẽ đến, mua một ít Dầu.” Họ bị khước từ. Và họ đã...Họ phạm tội về việc đóng đinh Chúa Jêsus Christ. Anh em nhận lấy nó với những ngôn từ của Chúa, nếu không thì ngôn từ của anh em sẽ không tác dụng được. Hiểu không?

²³² Họ chối bỏ Lời Đức Chúa Trời được bày tỏ, vì những tín điều của họ, ngày nay họ cũng đang làm giống như vậy. “Ngài là Lời,” Giảng, Phúc âm Giảng 1. Hê-bơ-rơ 13:8 nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Bây giờ họ đang đóng đinh Ngài một lần nữa.

²³³ Anh em biết Kinh Thánh đã nói chúng ta có thể làm điều đó không? Bao nhiêu anh em muốn đọc Kinh Thánh một chút? Anh em có thể cho tôi mười lăm phút nữa được không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi. Chúng ta hãy gỡ ra bây giờ, chỉ một phút, một sự “đã đóng đinh một lần nữa.” Chúng ta hãy lật qua đến Hê-bơ-rơ, chương thứ 6, và đọc chỉ một chút. Hê-bơ-rơ 6, và xem thử chúng ta có “đóng đinh Con Đức Chúa Trời một lần nữa” không, xem thử điều đó có thể được thực hiện không.

Anh em nói, “Anh không thể đóng đinh Ngài lần thứ hai.”

²³⁴ Chúng ta sẽ thấy chúng ta có thể hay không thể. Lời Đức Chúa Trời là có thật. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ấy là Hê-bơ-rơ 6:1.

Ấy vậy chúng ta phải bỏ qua các điều sơ học về đạo lý của Đấng Christ, để chúng ta tấn tới sự trọn lành; chớ nên đặt một nền tảng về sự ăn năn và các công việc chết nữa, và về đức tin hướng đến Đức Chúa Trời,

Và về sự dạy về phép báp-têm,...phép đặt tay, sự kẻ chết sống lại, và về sự phán xét đời đời.

...ví bằng Đức Chúa Trời cho phép, thì chúng ta sẽ làm điều này.

²³⁵ Đấy, Phao-lô muốn biết rằng những điều này ở đây là hoàn toàn chính yếu; các phép báp-têm, phép đặt tay, sự sống lại, sự

Tái lâm. Tất cả những điều này là Đời đời. Chúng hoàn toàn là Chân lý.

²³⁶ Bây giờ hãy để ý, “Vì không thể được.” Hãy đọc cùng tôi, một câu này. Tôi muốn anh em đọc cùng tôi bây giờ, câu thứ 4. [Anh Branham và hội chúng cùng đọc ba câu tiếp theo—Bt.]

Vì chúng không thể được cho những kẻ đã được soi sáng một lần, đã ném sự ban cho từ trên trời, và được dự phần về Đức Thánh Linh,

Và đã ném đạo lành của Đức Chúa Trời, và quyền phép của đời sau,

Nếu họ lại vấp ngã, thì không thể làm mới họ lại với sự ăn năn nữa; thấy rằng họ đã đóng đinh Con Đức Chúa Trời trên thập tự giá cho chính mình một lần nữa, làm cho Ngài sỉ nhục tỏ tường.

²³⁷ Bây giờ, đó là lời của tôi, hay của Ngài? “Người mà đến với một sự hiểu biết.” Nhớ rằng, họ đã không bao giờ có được Nó. Họ là những người tin nửa vời. “Sau khi họ đã nhận sự hiểu biết về Lời Đức Chúa Trời,” anh em nhận điều đó từ sự hiểu biết, từ việc đọc và hiểu Nó, “và rồi chối bỏ Lời ấy, thế thì, anh em, không thể được cứu nữa.” Anh em đã đọc điều đó bây giờ chứ? Đây, “Đã nhận biết về Lẽ thật,” thật sự, anh em hiểu, họ không bao giờ hiểu được Nó.

²³⁸ Giống như những người tin đã đi ra. Đó chính là hình bóng của cuộc hành trình. Đây, đợt thứ ba này, đợt xuất hành thứ ba này, chỉ là hình bóng về những người còn lại của họ. Hãy nhìn, nhìn lại ở đó. Hãy để tôi tỏ cho anh em thấy điều gì đó bây giờ, chỉ một phút. Xin bỏ qua cách diễn đạt. Hãy nhìn.

²³⁹ Y-sơ-ra-ên lấy ra mười hai người, mỗi người từ một chi phái, đứng đầu giáo phái, và đưa họ qua tới rìa đường biên giới, miền đất hứa, và tỏ cho họ thấy những điều tốt đẹp sẽ đến, những gì họ đã có. Và họ quay trở lại, phàn nàn, rằng, “Chúng ta không thể làm được điều đó.”

²⁴⁰ Nhưng có hai người trong số mười hai người đó, Giô-suê và Ca-lép, họ nhìn vào Lời. “Đức Chúa Trời phán nó là của chúng ta,

và chúng ta có thể chiếm lấy nhiều hơn.” Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

²⁴¹ Đó là gì? Những người tin lưng chừng. Đây, họ là những người thật sự được sinh ra trong hội thánh. Họ đứng đầu dân sự. Họ là những giám mục, như đã nói, bước ngay xuống nơi Lời Đức Chúa Trời được tỏ là Lẽ thật. “Có miền đất ấy!” Họ chưa bao giờ có mặt ở đó. Họ đã không hề biết nó có ở đó. Nhưng họ đã xuống và thấy nó ở đó. “Nó đấy!” Và Ca-lép và Giô-suê đã đi qua, và mang về một—một—một chùm nho và để cho họ ăn vài trái của nó. Và họ đã ném biết miền đất tốt đẹp ấy, và rồi quay về và nói, “Chúng ta không thể làm điều đó. Hiểu không? Chúng ta thật sự không thể làm điều đó.”

²⁴² Đây là một nhóm cũng giống vậy, trong thời Chúa Jêsus Christ. “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là giáo sư đến từ Đức Chúa Trời.” Hiểu không? Lưng chừng! “Chúng tôi biết Thầy là giáo sư đến từ Đức Chúa Trời. Không ai có thể làm những điều mà Thầy làm. Chúng tôi nhận ra rằng Đức Chúa Trời phải có tại đó.” Tại sao họ đã không tiếp nhận nó? Tại sao họ không tiếp nhận nó? Nửa vời! Nửa vời!

²⁴³ Tại đây họ đang ở trong đợt xuất hành thứ ba này; cùng dấu hiệu, cùng sự bày tỏ, cùng Đấng Christ, cùng Đức Thánh Linh, cùng những công việc, cùng Đức Chúa Trời, cùng Sự điệp, và họ không thể tiếp nhận Nó. Họ phải từ bỏ tấm thẻ thông công của họ. Đó là gì? “Họ đã có sự hiểu biết về Lẽ thật.” Họ đã nhìn và thấy nó hoàn toàn là Lẽ thật. Họ không thể bác bỏ Nó. Các tạp chí phải làm chứng họ đã chứng kiến Nó. Các bức hình, báo chí, bằng chứng, sự sống lại của kẻ chết, những phát biểu của các bác sĩ về người đau ốm, họ phải nói rằng đó là Ngài. Và những lời tiên đoán, không một lời nào trong đó từng sai trật qua các năm, mỗi lời đều chính xác đến dấu chấm, họ đã không thể nói gì ngoài đó là Đức Chúa Trời. Nhưng họ không thể tiếp nhận Nó.

²⁴⁴ Nhóm mục sư truyền đạo đó tại Chicago, ba trăm mấy chục người, đã định đi xuống và chịu báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ. Nhưng họ ở đâu? Cái giá quá lớn. Họ không thể làm điều đó. Đó là gì? Kinh Thánh nói, khi họ làm điều đó, họ làm gì? Họ tự phân rẽ mình giữa ơn thương xót và sự phán xét. “Vì chưng

không thể được cho những kẻ đã được soi sáng một lần,” đã được mang đến để nhìn xem Nó, “và đã có sự hiểu biết về Lẽ thật, và đã nếm Đạo lành Đức Chúa Trời, nếu lại vấp ngã khỏi Nó, nơi mà họ phải làm mới lại chính mình lần nữa, nói, ‘Ồ, vậy thì, tôi sẽ, vâng,...’”

²⁴⁵ Anh em Trưởng Lão, anh em Giám Lý, và Báp-tít, và Lutheran, và người của Thương Gia Phúc âm Toàn vẹn này, nói họ đang “đi vào,” mà quay lưng với Sứ điệp. Giáo hội của anh em sẽ chối bỏ. Sẽ có những cá nhân trong đó, chắc chắn vậy. Nhưng, không phải hội thánh; anh em phải đi ra khỏi giáo hội, để nhận lấy Lời. Hiểu không? Đúng vậy. Các cá nhân thì tốt lắm.

²⁴⁶ Nhưng khi anh em nghĩ giáo hội Trưởng Lão sẽ tiếp nhận Thánh Linh, và hết thảy những giáo hội còn lại bỏ đi những tư liệu của họ, và, anh em đừng bao giờ nghĩ thế. Và anh em nghĩ anh em Giám Lý sẽ làm điều đó không? Anh em sẽ không bao giờ làm điều đó. Anh em nghĩ anh em Ba Ngôi sẽ tin nhận Danh Jêsus Christ và chịu phép báp-têm mỗi người trong anh em nhơn...Anh em sẽ không bao giờ làm điều đó. Anh em sẽ không bao giờ làm điều đó. Nhưng những cá nhân sẽ đi ra và làm điều đó, đúng vậy, và đó là dấu hiệu sự Tái lâm của Ngài. Nhưng những giáo hội mà đã thấy Lẽ thật, lại chối bỏ Nó trong hội đồng của họ, “điều đó không thể được.”

²⁴⁷ Thế thì, họ phạm tội đóng đinh Chúa Jêsus Christ. Và tôi lên án họ bằng Lời Đức Chúa Trời, rằng Đức Chúa Trời có...“Làm thế nào anh buộc tội họ, Anh Branham?” Tôi kết tội họ, rằng Đức Chúa Trời đã xác nhận một cách rõ ràng chính Ngài trong Lời Ngài, trong những ngày sau rốt, và bày tỏ chính Ngài để biết rằng Ngài vẫn hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, và họ lạnh lùng bác bỏ Điều đó. Và quý vị phạm tội đóng đinh Chúa Jêsus Christ, bởi việc phỉ báng Đức Thánh Linh. Đúng vậy.

²⁴⁸ Chúng ta đi tiếp với Hê-bơ-rơ 10, lần nữa, chỗ điều đó bảo cho chúng ta lần nữa trong lời Kinh Thánh, không chỉ là “không thể được,” nhưng anh em có thể không bao giờ. Nó phân rẽ anh em khỏi Chúa, Đời đời. Anh em không bao giờ đến trong sự Hiện diện của Chúa lần nữa, khi anh em bác bỏ Thánh Linh và nhạo cười Nó.

249 Vậy thì, đây, “đã ném biết Lời.” Đây, những người tin lung chừng!

“Ồ, anh nói họ không phải là những người tin à?”

250 Họ là những người tin, hay những người tự xưng là tin, nhưng khi đến với Lời...Họ là người Y-sơ-ra-ên. Họ đi ra dưới dòng huyết. Họ đi ra dưới những dấu hiệu của Môi-se. Họ đã nhìn thấy những dấu hiệu đó đang làm việc.

Chúa Trời phán, “Ta sẽ đem các ngươi qua bên kia.”

251 Và khi nó đến ngay với nguyên tắc của Lời được hứa mà đã xảy đến, họ sẽ nói gì? “Ồ, chúng tôi không thể làm điều đó.” Hiếu không?

252 Và ở đây họ trở về, với những chùm nho và mọi sự, để chứng minh miền đất là đúng. Lời Đức Chúa Trời là đúng. Đức Chúa Trời phán, “Ta ban nó cho các ngươi.”

253 Nhưng sự việc là, “Chao ôi,” họ nói, “chúng ta trông giống những con châu chấu, bên cạnh họ. Chúng ta không thể làm điều đó, cho dù gì đi nữa.”

254 Cách đây một vài năm khi cái thân cũ này đứng tại đây như một đền tạm, người nào đó đi vào, và bước ra đó rồi nói chuyện với tôi, nói, “Billy, rồi có ngày, anh sẽ giảng cho bốn cây cột, với những Sứ điệp giống như thế.”

255 Tôi nói, “Tôi sẽ giảng cho bốn cây cột, vì Đức Chúa Trời có thể khiến cho những cây cột sanh ra những con cái cho Áp-ra-ham.” Vâng, thưa quý vị. Đó là Lẽ thật. Tôi đã nói, “Nếu anh em có điều gì đó mà anh em có thể chứng minh Nó là sai, hãy cho chúng tôi biết.” Chỉ là thích chế nhạo, nhưng khi đến chỗ để bày tỏ nó, thì lại khác. Vâng, đó là những gì tạo nên sự khác biệt. Được rồi.

256 Đúng thế, với những tín điều của mình họ đóng đinh Ngài một lần nữa. Bây giờ Hê-bơ-rơ chương thứ 6, và chúng ta tiếp tục. Và chúng ta cứ đọc tiếp xuống, tiếp tục xuống ở đây. Chúng ta còn nhiều thời gian. Tôi đã đánh dấu một câu Kinh Thánh tại đây chỗ sẽ nói đến, Hê-bơ-rơ chương 6. Thật sự, tôi nghĩ, đọc hết chương. “Vì không thể được cho những kẻ đã được soi sáng một lần, đã dự phần về Đức Thánh Linh...” Chúng ta không có

thời gian đi quá xa, vì tôi có một câu Kinh Thánh khác tôi muốn anh em đọc trong chốc lát. Để ý điều này, “Họ đóng đinh Con Đức Chúa Trời trên thập tự giá cho chính mình một lần nữa.” Họ đã làm gì? Điều gì? Bằng việc được ném, và biết rằng Đó là Lẽ thật, và rồi quay lại bác bỏ Lẽ thật ấy. Nó sẽ làm gì? “Không thể được...”

²⁵⁷ Vì vậy đó là những gì dân này đã làm. Đó là điều dân này đã làm. Đó là những gì các giáo hội đã làm. Họ đã bác bỏ Nó, và họ đã đóng đinh Sự thật. Họ đóng đinh Lẽ thật, với dân sự. Họ đã làm như thế nào Chúa Jêsu? Họ làm nhục Ngài, lột hết áo xống Ngài, treo Ngài trên cây thập tự và đóng đinh Ngài ở đó, Chúa của Sự Sống. Cũng một thể ấy ngày hôm nay họ đã làm với những tín điều của họ! Họ đã làm điều giống như vậy. Họ lột bỏ các sự việc, họ cởi bỏ điều—điều tốt lành và chiếc áo Phúc Âm, bằng cách cố gắng đặt Nó ở nơi nào khác, và treo Ngài trên thập tự giá. Ô, chao ôi! Tại sao?

²⁵⁸ “Ở đó họ—ở đó họ đã đóng đinh,” bây giờ trích dẫn vừa rồi, “Ngài,” Ngài, Người quý báu nhất này. Tại sao họ đã làm điều đó? Họ không biết Ngài. Tại sao họ đang làm điều đó ngày hôm nay? Họ không biết đây là Lẽ thật. Họ bị—họ bị cám và đui mù về Điều đó. Họ không biết Nó. Đó là lý do. Những tín điều và truyền thống của họ đã đem họ cách xa Lời của Đức Chúa Trời.

²⁵⁹ Vậy thì với những anh em tại đây, để kết thúc bây giờ, hãy chú ý kỹ. Hiểu không? Tôi biết trời nóng. Tôi cũng nóng.

²⁶⁰ Nhưng, ồ, thưa anh em, Lời này là Sự Sống nếu anh em nắm giữ Nó. Nhìn xem, Nó không phải là điều gì đó mà chúng ta trò chuyện về, mà có thể xảy ra ở đây và sau này; Nó là điều gì đó đã có mặt tại đây với chúng ta rồi và đang xảy ra bây giờ. Không phải điều gì đó sẽ có; mà điều gì đó đã có rồi. Chúng ta không đang làm chứng, “Chúng ta biết những gì Ngài đã làm; chúng ta biết những gì Ngài sẽ làm,” nhưng bây giờ chúng ta đang nói những gì Ngài đang làm. Hiểu không? Đây là thời đại của chúng ta.

²⁶¹ Chúng ta có thể không sống để thấy sự Cát lên. Tôi có thể qua đời ngày hôm nay; anh em có thể qua đời hôm nay. Tôi không biết. Nhưng sự Cát lên đang đến. Đó là—đó là, khi điều đó đến, chúng ta sẽ có mặt tại đó, đừng lo; ừ-m, hết thấy những người

còn lại qua các thời đại, mà tin điều đó và trông đợi nó cũng sẽ như vậy. Họ bước đi trong Ánh Sáng của thời đại họ.

²⁶² Và đây là Ánh Sáng, Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Hãy quên đi những tín điều của anh em và tin Lời này. Đây là Lẽ thật. Lời là Lẽ thật. Chúa Jêsus phán, “Lời Ta là Thần Linh, Lời Ta là Sự Sống.” Làm thế nào anh em sẽ nhận được Sự Sống khi anh em chối bỏ Sự Sống? Làm thế nào anh em định nhận lấy giáo điều, là sự chết, thay cho Lời Sự Sống? Quay bỏ Lời Sự Sống, để nhận cái chết, làm sao anh em sẽ nhận cả hai cùng một lúc? Anh em không thể làm điều đó. “Hãy để cho lời mỗi người là lời dối, mọi giáo điều là lời dối trá.” Lời Đức Chúa Trời mới là Lẽ thật.

²⁶³ Tôi thách bất kỳ ai tố cho tôi biết, bất kỳ người nào...Tôi biết cuốn băng này đi vòng quanh thế giới. Bất cứ ai, giám mục nào, mà muốn đến phòng nghiên cứu của tôi, hay trước hội chúng này, và chỉ ngón tay của họ vào một chỗ có người nào từng đã được báp-têm trong Danh của “Cha, Con, Thánh Linh,” trong Tân Ước. Tôi sẽ tố cho anh em thấy chỗ mỗi người đã từng được báp-têm...Và những người mà đã được báp-têm khác hẳn, đã phải đến và chịu làm báp-têm lại, để nhận lãnh Thánh Linh.

²⁶⁴ Anh em định làm điều gì về điều đó? Cứ ở ngoài ấy trong những tín điều của mình ư? Ở lại ngoài đó trong những giáo điều của mình và chết ư? Anh em phạm tội! Với bàn tay độc ác của mình, anh em đã bắt Chúa của Sự Sống, Lời của Sự Sống, và đóng đinh Nó với dân sự.

²⁶⁵ Bây giờ họ đã làm gì? Họ đã không biết điều đó. Ngày nay con người bước đi một cách ngu dốt. Họ không biết đó là Lẽ thật. Họ nghĩ đó là loại chủ nghĩa nào đó. Họ không đào sâu đủ để thâm nhập vào Linh của sự khai thị. Họ không cầu nguyện đủ. Họ không kêu cầu Đức Chúa Trời đủ.

²⁶⁶ Họ chỉ nhận lấy Lời một cách sơ sài, “Ồ, chà, tôi tin có một Đức Chúa Trời. Chắc chắn!” Ma quỷ cũng tin giống vậy. Ma quỷ còn tin hơn một số người tuyên bố là tin. Ma quỷ tin và run sợ. Dân sự tin và đi tới. Nhưng ma quỷ run rẩy, biết sự Đoán phạt của nó đang đến, còn dân sự tin và không mấy may chú ý sự Phán xét đang đến.

267 Phạm tội đóng đinh Ngài! Chắc chắn! Tôi cáo buộc thế hệ này, tìm thấy họ phạm tội, bởi Lời giống như vậy đã tìm thấy họ phạm tội lúc ban đầu. Đúng thế. Chúa Jêsus phán, “Ai có thể định tội Ta?” Ngài là Lời đã trở nên xác thịt. Và ngày hôm nay cũng Lời đó được trở nên xác thịt.

268 Phi-e-rơ đã nói trong bản cáo trạng của ông, trong Công vụ. Chúng ta hãy đọc nó. Phi-e-rơ, khi ông thấy điều này đang xảy ra, những gì họ đã làm, Thánh Linh...Hãy nhìn, Phi-e-rơ đang bênh vực cho Đấng Christ, những gì họ đã làm. Tôi đang bênh vực cho những gì Phúc âm hiện có. Tôi...Phi-e-rơ đang cáo buộc họ vì giết hại Người, Đấng Christ, Đấng là Lời. Tôi đang cáo buộc thế hệ này vì đang cố giết Lời được tỏ bày trong con người. Hãy xem những gì Phi-e-rơ đã nói. Con thịnh nộ công chính của ông chắc đã dâng lên thật cao. Hãy lắng nghe ông ở đây trong Công vụ chương 2, và bắt đầu với câu 22.

Hỡi người Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời này; Đức Chúa Jêsus ở Na-xa-rét, đã xác chứng, tức là Người mà Đức Chúa Trời đã minh chứng dùng làm việc quyền phép ở giữa các người,...dấu lạ, mà Đức Chúa Trời đã làm chứng bởi người ở giữa như...của các người, như chính các người đều biết:

269Ồ chà! Hãy tưởng tượng họ cảm thấy như thế nào! Hãy lắng nghe điều đó.

Hỡi người Y-sơ-ra-ên, hỡi hoàng tử, hỡi quý vị hàng giáo sĩ, hỡi những người thánh, hỡi những thầy tế lễ, hỡi các người những người được cho là người của Đức Chúa Trời, hãy nghe những lời này: Đức Chúa Jêsus ở Na-xa-rét, tức là Người mà Đức Chúa Trời đã dùng ở giữa các người...

270 Bây giờ tôi nói với quý vị giáo sĩ, và với anh chị em dân sự. Chúa Jêsus người Na-xa-rét, Thánh Linh, Ngài có mặt tại đây trong Thân vị của Thánh Linh, là Sự Sống mà đã có ở trong Ngài. Ngài đang ở đây hành động qua dân sự, và tuyên bố chính Ngài bởi những dấu kỳ phép lạ mà Ngài làm. Và ở đây họ đã treo trên những bức tường, sự xác nhận khoa học. Và những người đang ngồi tại đây, trước đây chết, hôm nay đang sống; và những người

bị ung thư, hôm nay khoẻ mạnh; những người mù, đang thấy ngày hôm nay; và những người què quặt, đang bước đi ngày nay. Ngài là Jêsus ở Na-xa-rét.

Ngài, bị nộp theo ý định trước và sự biết trước của Đức Chúa Trời, được định trước cho công việc Ngài, các người đã mượn những bàn tay độc ác các người có... và giết đi:

271 Đó là—đó có phải là bản cáo trạng không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.] Ông đang cáo buộc điều gì? Tòa Công luận đó.

272 Và tôi đang cáo buộc, sáng hôm nay, liên hiệp các giáo hội. Tôi đang cáo buộc những người Ngũ Tuần. Tôi đang cáo buộc những tín đồ Trưởng Lão, Báp-tít, và mọi giáo phái trên thế giới. Bởi sự ham muốn độc ác, ích kỷ, anh em đã lấy Lời Sự Sống và đóng đinh Nó trước dân sự, và phỉ báng Lời, và gọi Lời là “cuồng tín,” mà Đức Chúa Trời đã làm sống lại giữa vòng chúng ta để chứng minh rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Tôi cáo buộc thế hệ này!

273 Đức Chúa Trời chứng minh Chính Ngài đang sống động. Đức Chúa Trời đã chứng minh rằng Đây là Lời Ngài. Những gì quý vị có không gì ngoài một đồng giáo điều và tín điều! Quý vị có thể tỏ cho thấy Đức Chúa Trời hằng sống ở đâu không? Vì quý vị đã khước từ Lời Sự Sống đã ban cho quý vị những điều này. Vâng, thưa quý vị! Ồ, thật là một thời đại vĩ đại mà chúng ta hiện giờ đang sống. Chà! Giống như vậy! Ồ, tôi gọi...

Phi-e-rơ nói...các người đã, mượn tay độc ác và đóng đinh Người trên thập tự giá và giết đi:

Nhưng Đức Chúa Trời...đã khiến sống lại, bứt đứt dây trói của sự chết: vì nó không thể giữ Người lại dưới quyền nó.

274 Và qua tín điều của quý vị, và những tổ chức của quý vị, và giáo phái của quý vị, với bề ngoài tín kính của quý vị, vẫn đang trò chuyện. Hình thức tín kính của quý vị, quý vị đã chối bỏ quyền phép sự sống lại của Ngài.

275 Tuy nhiên thì giờ đã đến, những ngày sau rốt là đây, khi Đức Chúa Trời đã hứa, theo Ma-la-chi 4, rằng Ngài sẽ dấy lên trong

những ngày sau rốt, “và sẽ làm cho lòng của dân sự trở lại những ơn phước nguyên thủy và Đức tin ngũ tuần của tổ phụ.” Và quý vị không thể chối bỏ nó, và quý vị không thể chống lại điều đó.

²⁷⁶ Bây giờ tôi định tội quý vị, phạm tội, và thách thức quý vị, và cáo buộc quý vị trước Chúa, rằng với những bàn tay giáo phái độc ác, ích kỷ, quý vị đã đóng đinh Lời của Đức Chúa Trời trước dân sự. Và tôi cho là quý vị phạm tội và sẵn sàng cho sự Phán xét. A-men. Vâng, thưa quý vị!

²⁷⁷ Tôi kêu gọi điều giống như Phi-e-rơ đã làm. Ông đã kêu gọi sự ăn năn của dòng dõi đó. Tôi kêu gọi sự ăn năn đối với dòng dõi này, sự ăn năn hướng về Đức Chúa Trời, và trở lại với Lễ thật nguyên thủy của Lời. Hãy trở lại với Đức tin của tổ phụ của chúng ta. Hãy trở lại với Thánh Linh, vì Đức Chúa Trời không thể thay đổi Nó.

²⁷⁸ Khi Chúa phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo những người tin,” Ngài phải ở lại với điều ấy suốt qua cõi Vĩnh hằng. Đó là Lời Ngài.

²⁷⁹ Khi quý vị nói, “Bắt tay, hay dự tiệc thánh,” hay làm điều gì đó giống như thế, hay tín điều nào đó, hay về ý tưởng nào đó; mà bất cứ ai, bất cứ gã say rượu nào, bất cứ kẻ vô tín nào cũng có thể làm điều đó. Bất cứ kẻ giả mạo nào, bất cứ kẻ điếm đĩ—điếm đĩ nào có thể làm điều đó. Dự tiệc thánh, có hình thức và những việc giống như thế, quý vị có thể làm được.

²⁸⁰ Nhưng Chúa Jêsus đã nói điều này sẽ là sự xác minh, “Những dấu hiệu này sẽ,” không phải họ *có thể* là, “họ sẽ, trong mọi thế hệ, với những kẻ nào mà tin! Nhơn Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ; họ sẽ nói tiếng lạ, nói tiếng mới; và bắt rắn trong tay; uống giống chi, cũng chẳng tổn hại họ; đặt tay họ trên người đau, kẻ đau sẽ bình phục.” “Chữa lành người đau, khiến cho người chết sống lại, đuổi quỷ; vì các người được cho không, hãy cho không.”

²⁸¹ Tất cả những hoạch định kiếm tiền to lớn này và các thứ, và chi phối vào những điều này ngày hôm nay, không lạ gì chúng rất đầy sự đoán xét. Vâng, thưa quý vị! Ô, chao ôi!

²⁸² Chúng ta hãy xem nào. Vâng, thưa quý vị. Kêu gọi đến sự ăn năn, và sự cáo buộc của tôi giờ này.

²⁸³ Đồi Calvary mới này là cái gọi là, giáo—giáo hội, những nơi thánh nhất, những bực giảng vĩ đại nhất, bàn thờ đạo Công giáo, bàn thờ Công giáo, gọi là bực giảng của họ. Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran, Ngũ Tuần, những nơi thánh khiết nhất, ở đó Ngài đã nhận những vết đâm tàn bạo nhất. Một Calvary mới! Nó được tìm thấy ở đâu? Trong những nơi thánh nhất, giáo hội.

²⁸⁴ Ngài đã bị đóng đinh ở đâu? Từ những mục sư. Hỡi quý vị những người giả hình, quý vị biết rõ hơn điều đó! Tôi không giận dữ, nhưng điều gì đó bên trong tôi đang khuấy động. Đức Chúa Trời đã được nhận diện một cách tỏ tường giữa vòng quý vị.

²⁸⁵ Nơi nào Ngài đã nhận những vết giáo đâm, ở sườn Ngài? Nơi nào Ngài đã nhận những vết đâm của Ngài? Trên đồi Calvary. Ngày hôm nay Ngài nhận nó ở đâu? Trên bực giảng. Chúng đến từ đâu? Giê-ru-sa-lem. Họ đến từ đâu? Giáo phái. Những người mà tuyên bố yêu Ngài, là những người đã làm điều đó. Đó là những người làm điều đó ngày hôm nay. Calvary thứ hai của Ngài, nơi Ngài nhận những giáo đâm chống lại Lời, đó là điều đã đâm Ngài. Ngài là Ai? Ngài là Lời. Ngài là Lời. Từ nơi đâu Ngài đã bị đâm mạnh nhất? Bực giảng trong những nơi thánh, thật giống như đã xảy ra lúc ấy.

²⁸⁶ Tôi có quyền cáo buộc thế hệ này. Tôi có quyền làm điều đó, như một nhà truyền đạo Phúc âm của Chúa Jêsus Christ, với những dấu hiệu của Ngài, và chứng minh rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Tôi có quyền mang đến bản cáo trạng chống lại dòng dõi này. Bởi vì, những mũi giáo mạnh nhất chĩa vào Ngài đã ở ngay từ những bực giảng, nơi mà họ đã chỉ trích và nói, “Đừng đi ra nghe thứ ấy. Đó là của quỷ.” Ngay tại chỗ mà được cho là yêu mến Ngài!

²⁸⁷ Và chính những dấu hiệu Chúa Jêsus đã phán sẽ xảy ra, “Lời Đức Chúa Trời sắc hơn gươm hai lưỡi; Lời, người xem xét về những tư tưởng, về những ý định của lòng.” Và Nó được gọi là ma quỷ, từ nơi đâu? Những bực giảng, những nơi thánh.

²⁸⁸Ồ, Chúa ôi, làm sao Ngài có thể nhìn xuống? Chỉ là—chỉ là sự thương xót, chỉ thế thôi, ân điển. Chúng ta không thể làm điều gì khác ngoài hướng đến sự đoán xét. Chúng ta đã ở đó rồi. Ừ-m.

289 Hãy nghĩ về điều đó. Những vết đâm mạnh nhất đến từ bụi giẻ. Đó là nơi đồi Calvary mới của Ngài. Họ đóng đinh Ngài, Lời, tại bụi giẻ. Đúng vậy. Bằng cách nào, bằng cách nào họ làm điều đó? Bởi những hình thức tin kính của họ. Điều đó chính xác!

290 Bởi những kẻ chế nhạo, đội mũ gai cho Ngài từ cử tọa! Ngài có một mũ gai mới, những kẻ nhạo báng! Bị đâm từ bụi giẻ; bị đội mũ gai bởi những kẻ nhạo báng. Ngài bị đóng đinh lần nữa, một lần nữa không? Bị lột áo bởi những tín điều do con người làm ra, những giáo sư của các giáo phái chống lại Lời Ngài. Họ lột bỏ Nó, trong sự hổ thẹn, kết tội Nó.

291 Chúa Jêsus phán, “Họ thờ lạy Ta vô ích.” Trong *sự vô ích*, “không tốt đẹp gì.” Họ thờ lạy ai? Họ thờ phượng cũng Đức Chúa Trời đó. Họ đang thờ phượng cùng Đức Chúa Trời đó ở sự đóng đinh đầu tiên của Ngài, và đó là sự thờ phượng vô ích. Cũng một thể ấy ngày hôm nay. Họ xây dựng những giáo phái vô ích. Họ xây dựng những thần học viện này vô ích. Họ dùng những tín điều vô ích, dạy những giáo lý giới răn của loài người, và chối bỏ Lời Đức Chúa Trời. Họ phạm tội đóng đinh Chúa Sự Sống, dạy dỗ những giáo lý của con người thay vì Lời Ngài. “Sự họ thờ lạy Ta là vô ích,” lột bỏ, đâm thủng, đội mũ gai.

292 Khi chị em đi xuống đường phố, và một số trong quý cô các chị có tóc dài; người ta nói, “Cô ta lạc hậu, phải không?” Nhớ rằng, đó là những kẻ nhạo báng, đó là mũ gai mà chị em đang đội. Đức Chúa Trời phán đó là vinh hiển của chị em; hãy mang nó với niềm kiêu hãnh. Halêlugia! Hãy mặc nó với sự kiêu hãnh, như các chị mang mũ gai cho Chúa của mình. Hay mang nó với niềm kiêu hãnh. Đừng xấu hổ. Ngài đã phán như vậy, cho dù những Giê-sa-bên này ngày nay có nói gì đi nữa. Những kẻ mạo danh này đứng trong bụi giẻ, những kẻ đóng đinh Đấng Christ, cho dù họ có nói gì đi nữa, chị em hãy mang nó với niềm kiêu hãnh. Chúa đã phán vậy. Chị em cứ gìn giữ nó.

293 Đội mũ gai, với những kẻ nhạo báng, lần nữa. Bị đâm từ bụi giẻ, với những giáo điều.

294 Ngài có một Gô-gô-tha mới, nơi họ đem Ngài đến: những dàn đồng ca mặc váy ngắn này, những người nữ tóc ngắn, uốn

bồng bênh, sơn phết trên mặt, hát trong ca đoàn giống những Thiên sứ, với những tài năng. Đó là Gô-gô-tha mới của Ngài, chỉ là những màn vũ thoát y hiện đại được luật pháp che chở, giống như ở Sô-đôm và Gô-mô-rơ.

295 Anh chị em thấy một con chó cái nhỏ đi xuống phố. Vào những lần nào đó không có một con chó đực muốn đến nơi nó ở. Hãy để điều nào đó xảy ra, và mỗi con trong chúng sẽ chạy theo nó. Có điều gì đó xảy ra với nó. Anh chị em biết tại sao. Hãy để...

296 Mục đích những người nữ này lột bỏ quần áo của họ, và đi xuống phố để làm gì? Đừng nói với tôi điều đó không giống như vậy. Đó là sự xác nhận. Đừng lên án người nam. Nhưng họ được bảo vệ bởi luật pháp Sô-đôm. Luật đó nên nói họ đi ra ngoài là bất hợp pháp.

297 Và những thầy giảng trên bục giảng nên mặc áo váy lót đàn bà thay vì áo khoác tu sĩ; đứng ngoài đó và sẽ cho phép điều đó, và hỗ thẹn nói chống lại điều đó, vì giáo phái họ sẽ đuổi họ ra ngoài. Quý vị đóng đinh, với hội—hội chúng, Lời của Đức Chúa Trời nói, “Thật gớm ghiếc cho một người nữ mặc quần áo của người nam.”

298 Tôi—tôi lên án điều đó. Tôi—tôi—tôi—tôi—tôi—tôi buộc tội nó về việc đóng đinh Lời của Đức Chúa Trời trước dân sự. Những người nữ tóc ngắn uốn bông bênh, mặc quần đùi, và đội...đứng trong ban hát!

299 Người nào đó đã nói với tôi, ngày nọ, người phụ nữ nào đó đã hỏi tôi, nói, “Này, ông nghĩ ông có thể tìm thấy ở đâu?”

300 Tôi nói, “Nếu Chúa yêu cầu tôi chọn ra mười hai người, khắp thế giới, tôi ắt sẽ—tôi sẽ sợ đến chết.”

301 Khi mà, bởi sự nhận thấu của Thánh Linh, đứng tại đó và quan sát họ, và họ đứng giống như thế và thấy các thứ phủ trên mình họ; những người nghiện hút thuốc, dư dấy, ô uế, dơ tiện, ươn ọ ở ngoài đó như thế, và đứng trong ca đoàn mặc áo thụng dài và hát trong tình trạng đó, và để cho cử tọa nhìn thấy họ. Họ sẽ nói, “Ồ, nếu cô ấy có thể làm điều đó, tôi cũng có thể.” Đời sống người Cơ-đốc là đời sống thánh khiết và trong sạch, vô hại!

³⁰² Tôi cáo buộc họ, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ, vì sự ô uế và bẩn thỉu của họ. Họ đã mang Phúc âm đến sự ô nhục. Và những người cố gắng nắm giữ Nó, bị gọi là “những kẻ cuồng tín,” gọi là, “Đồ lạc hậu vô nghĩa.” Tôi buộc tội họ, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ.

³⁰³ Chỉ là những màn thoát y hiện đại trên đường phố, hát trong những ca đoàn, hút thuốc lá, kể những mẩu chuyện đùa dơ dáy, ba hay bốn đời chồng, rồi sau đó sáu đời chồng, và rồi hát trong ca đoàn vì họ có giọng. Quý vị những người trí thức tội nghiệp, thuộc linh bị tước mất, chối bỏ ngay trên những vùng đất của riêng mình. Quý vị đọc cùng một quyển Kinh Thánh mà bất kỳ người nào khác có thể đọc, nhưng các vị đã bác bỏ Linh của Đức Chúa Trời, cho đến nỗi Kinh Thánh nói quý vị sẽ “bị phó cho một sự lầm lạc, tin vào lời nói dối và bị định tội bởi điều đó.” Quý vị thực sự tin là mình đúng, và Kinh Thánh nói rằng quý vị sẽ tin nó và bị định tội bởi cùng lời nói dối trá mà quý vị tin là Lẽ thật.

³⁰⁴ Do đó, tôi cáo buộc quý vị bằng Lời của Đức Chúa Trời. Quý vị đang dạy dỗ người ta một sự sai lầm, và đóng đinh những nguyên tắc của Đấng Christ, về sự thánh khiết và Đời sống ở trên, để một người có thể bước ra trên đường phố và trở thành một người khác.

³⁰⁵ Những thầy giảng đứng trên những sân bóng, hút thuốc lá; gây vấp phạm; tất cả chuyện vợ vắn khác mà họ đã sắp đặt. Những người nữ trong ca đoàn, mặc đồ ngắn cũn cỡn, tóc húi cao, và những hành động kỳ quặc như thế, mặt mày tô vẽ, và rồi gọi đó là, “Chị ơi, *thế này và thế kia*,” mà Kinh Thánh lên án thứ đó. Đúng thế. Đi dự các bữa tiệc và ưỡn ẹo, vẫn là thuộc viên của giáo hội; duy trì bài làm chứng của mình, và sống theo bất kỳ cách nào quý vị muốn.

³⁰⁶ Đừng nghĩ tôi đang nói với nhau về những người Trưởng Lão. Tôi đang nói về anh chị em Ngũ Tuần. Đúng thế. Anh chị em đã từng biết Lẽ thật, nhưng anh chị em nghĩ mình không thể nhận lấy Nó. Anh chị em không thể tài trợ cho mục sư của mình. Mục sư của—của anh chị em không thể có một công việc to lớn với rất nhiều trăm đô-la mỗi tuần, và một nhà thờ to lớn tốt đẹp để giảng, và lái xe và hành động kỳ quặc theo cách của họ. Nếu

ông ấy lên án điều đó, tổ chức sẽ ném ông ta ra ngoài; vì thế ông ấy phải giữ điều đó, ông ấy phải nói điều đó. Cho nên, ông ấy đã bán quyền thừa kế, vì một mớ súp khoai tây của thế gian, của món canh Ê-sau. Và ông ta sẽ nhận được gì vì điều đó? Cả hai đều rớt xuống hố đoán phạt, và bị kết tội. Tôi buộc tội họ, vì họ giống như những gái điếm Phúc âm.

³⁰⁷ Cách đây không lâu, tôi có mặt tại một dàn đồng ca, một trong những nơi lớn, nổi tiếng, một trong những hàng ngũ bậc cao nhất của Ngũ Tuần có. Và tôi tình cờ ngồi trong phòng làm việc của người anh em này khi bốn hay năm ca đoàn hiệp lại cùng nhau. Và đó là một trong...một số của các tổ chức tốt nhất của Ngũ Tuần. Và họ không biết tôi ở trong phòng làm việc của mục sư này, tại Oklahoma. Tôi đang ngồi dưới đó, phía dưới, nơi mà mục sư này nghiên cứu trước khi ông lên bục giảng. Và khi tôi đã...

³⁰⁸ Có một nhóm Ricky trẻ ở ngoài đó; và những thiếu nữ Ricketta, tô vẽ mặt mày, không có người nào trong họ để tóc dài, mỗi người đều tóc uốn cao, mỗi người trong họ đều trang điểm, mỗi người trong họ đều mặc áo dài. Và một anh Ricky trẻ đứng gần đó, đi theo như *thế*, (và một người khác đi lấy tiền dâng việc truyền giáo), anh ta hành động giống như một người mù với cái chén, và đi vòng quanh nói đủ mọi thứ báng bổ về việc lấy tiền dâng, và những việc như thế. Nhưng đi ra đó và cổ hát đáng—*Đấng Mê-si*, ô, chao ôi, và—và có thể làm một công việc khá tốt về điều đó, nhưng nó không có ích gì. Không, nó chết, đấy. Ô, chao ôi! Quý vị đấy. Đó là Gô-gô-tha mới của Ngài.

³⁰⁹ Anh em nghĩ gì về cô gái trẻ nào đó, hay quý cô nào ở trong đó? Ô, nếu cô ấy đi vào đó, ăn mặc giống như cô ấy nên mặc, với mái tóc dài, và lau hết son phấn, và các thứ như thế, họ sẽ nhạo cười nàng; nếu nàng đứng lên, và khi họ đang làm điều để làm ở đó, nhóm người trẻ ấy, khoảng ba mươi hay bốn mươi người của họ. Thành phần được sàng lọc của Ngũ Tuần, và làm những việc như thế! Và nếu thiếu nữ ấy nói điều gì đó về việc ấy, họ sẽ loại cô ra khỏi ca đoàn.

³¹⁰ Hãy để thầy giảng Phúc âm đứng trên bục giảng và nói điều gì đó về việc ấy, người ta sẽ loại ông ra khỏi tổ chức. Quý vị đóng đinh Con của Đức Chúa Trời một lần nữa, và đưa Ngài tới sự nhục

nhã công khai. Phúc âm của Ngài mà quý vị rao giảng, quý vị đóng đinh Ngài. Tôi cáo buộc thể hệ chối bỏ Đấng Christ này, bằng Lời Đức Chúa Trời, và bằng quyền năng của Nó về những ngày sau rốt này một sự chứng thực rằng Ngài vẫn sống. Vâng. Họ nghịch lại Lời Đức Chúa Trời rõ ràng, được chứng thực. Những tổ chức của họ không thể chịu đựng nổi Lời đó.

³¹¹ Những giáo hội lớn và những giáo phái là Calvary mới của Ngài. Tôi nói điều đó lần nữa. Đây, những màn vũ thoát y hiện đại của họ, là những ban hát của họ.

³¹² Thầy tế lễ thượng phẩm của mỗi giáo phái kêu gào giống như thầy tế lễ thượng phẩm của thời đó, “Bây giờ hãy xuống và tỏ cho chúng tôi thấy một phép lạ.” Ừ-m. Đó là sự đóng đinh đầu tiên.

³¹³ Ngày nay cũng y hệt như vậy. Tôi đã nghe họ nói, “Ồ, này, ông làm cho người chết sống lại, phải không? Sao ông không đi lên đó? Ông có một người vợ trong nghĩa địa kia. Ông có con ông ở đó.”

³¹⁴ Họ nói với Ngài, “Chúng tôi đã nghe Ngài khiến kẻ chết sống lại. Chúng tôi có một nghĩa địa đầy người chết trên đây. Đến làm họ sống lại đi.” Ồ, sự dốt nát sẽ sanh ra dốt nát. Hiểu không? Ừ-m.

³¹⁵ Những giáo hội lớn, những ban hát lớn, thầy tế lễ thượng phẩm của thời đại này, “Hãy đến, tỏ cho chúng tôi thấy một phép lạ mà giáo phái của chúng tôi không thể làm.”

³¹⁶ Cách đây không lâu, tôi tiếp một người, có nhận xét về một... sau một chương trình phát thanh ngắn mà tôi đã thực hiện tại Jonesboro, Arkansas, nói về một người phụ nữ nào đó được chữa lành. Người này thuộc về hệ phái của giáo hội nào đó, và anh ta đứng lên đằng sau đó và nói, “Tôi thách bất kỳ người nào mang đến cho tôi hay tỏ cho tôi thấy một phép lạ.”

³¹⁷ Tôi đi và tìm một bác sĩ. Một người đã được chữa lành, khỏi bệnh ung thư. Tôi đi kiếm một phụ nữ ngồi xe lăn trong khoảng trong hai mươi năm; bà ấy được chữa lành bệnh viêm khớp, đã ngồi trong xe lăn. Tôi đem họ đến và nói, “Bây giờ tôi muốn có tiền, một ngàn đô-la.”

³¹⁸ Anh ta nói, “Ồ, à, à, à, à, nó không có ở đây. Nó ở trên Waco, Texas, nơi tổng hành dinh của chúng tôi.”

319 Tôi nói, “Được rồi, chúng ta sẽ đi qua đó và lấy tiền.” Nói, tôi nói, “Ông xếp đặt và chúng ta sẽ đi ngày mai.” Hiểu không? Tôi nói, “Chúng ta sẽ gọi thư...” Tôi nói, “Đây là bác sĩ nói rằng những người này đã bị ung thư hoàn toàn. Nó ở trong danh sách đây, rọi X-quang. Đây là người phụ nữ này mà cả hàng xóm biết bà đã ngồi trong xe lăn trong hai mươi năm, và bà đang bước đi ngay bây giờ. Và đi các bác sĩ, lần lượt hết bác sĩ này đến bác sĩ khác chăm sóc, và mọi thứ, và ở đây bà ấy hiện sống ngày hôm nay. Bây giờ, ông nói ông sẽ ‘cho một ngàn đô la.’ Tôi muốn bỏ nó vào quỹ truyền giáo. Tôi muốn có nó.” Hiểu không? Hiểu không?

Anh ta đáp, “Ồ, ở trên Waco, Texas.”

Tôi nói, “Chúng ta sẽ đi ngày mai.”

320 Anh ta nói, “Đợi một chút. Hãy để tôi nói với ông đôi điều. Tôi có đem một bé gái đi với tôi. Và hãy để tôi lấy lưỡi lam và rạch cánh tay nó, và rồi ông chữa lành cho nó, trước những anh em của chúng tôi. Và họ sẽ cho ông tiền.”

Tôi bảo, “Các ông là thứ ma quỷ!”

321 “Nếu Người là Con Đức Chúa Trời, hãy xuống khỏi thập tự giá này.” “Hãy nói cho chúng ta biết ai đã đánh Người,” quần giả quanh đầu Ngài. Đánh lên đầu Ngài, nói, “Nào, nếu Người là đáng tiên tri, hãy nói tiên tri cho chúng ta biết ai...” “Nếu Người là Con của Đức Chúa Trời, hãy xuống khỏi thập tự giá.”

322 Những kẻ mù dẫn kẻ mù! Họ cần sự chữa lành tinh thần, một người mà làm một việc như thế, hay có một nhận xét giống như thế. Chắc chắn.

323 Một tiếng kêu gào quen thuộc, mặc dầu, “Hãy cho chúng tôi thấy Thầy làm một phép lạ. Thưa Thầy, chúng tôi muốn xem một phép lạ từ Thầy.” Khi mà, mỗi ngày, mỗi giờ, nó đang xảy ra ngay tại đó, đúng như Đức Chúa Trời hướng dẫn nó được thực hiện. Nhưng chúng không được ban ra. Nếu có, họ gọi đó là “Bê-ên-xê-bun, ma quỷ.” Hiểu không? “Thưa Thầy, chúng tôi ước gì nếu Ngài làm điều đó theo cách mà chúng tôi muốn Ngài làm nó.” Chính là điều đó. “Hãy đi nơi nào chúng tôi muốn Thầy đi, làm những gì chúng tôi muốn.”Ồ, vâng.Ừ-m. Họ không có những sợi dây nào trên Ngài. Không, thưa quý vị. Đó là lý do tại sao họ đuổi

Ngài ra khỏi giữa vòng họ. Vâng, thưa quý vị. Ngày nay họ đang cố gắng làm điều giống vậy. Và qua liên hiệp các giáo hội, cuối cùng họ sẽ hoàn tất làm điều đó, đấy, tất cả họ cùng hành động với nhau. Tiếng kêu gào xưa quen thuộc đó.

³²⁴ Ở đây chúng ta thấy, lần nữa, nơi ngoan đạo nhất, những nhà thần học bảnh bao nhất, giỏi nhất, lại kêu gào, và chống lại Ngài, đang kêu gọi. Chính những nhà thần học giỏi nhất, nên biết khác đi; chính những giáo hội lớn nhất, và những nhà thần học được đào tạo giỏi nhất, đuổi Ngài ra khỏi giữa vòng họ. Họ không muốn có Điều đó.

Anh em nói, “Điều đó sai, Anh Branham à.”

³²⁵ Thế thì anh em đã không có mặt tại đây để thấy *Các Thời Đại Hội Thánh*, hay nghe nó được giảng. Anh em đã không có mặt tại đây, khi, Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê này là hội thánh duy nhất đã đuổi Ngài ra khỏi hội thánh. Và Ngài ở ngoài, bên ngoài, gõ cửa, đang cố gắng vào lại. Họ đuổi Ngài ra vì họ không có ích gì cho Ngài. Họ đóng đinh Ngài một lần nữa. A-men! Chúng ta có thể hành động như thế bao lâu nữa?

³²⁶ Hãy nhớ, đấng tiên tri của Lời Đức Chúa Trời đã bảo trước cho chúng ta, trong Ti-mô-thê Nhì 3, nếu như anh em đang viết xuống. Chúng ta không có đủ thì giờ để đọc. Nhưng nói, rằng, “Hãy biết rằng trong ngày sau rốt, sẽ có những kẻ nhạo báng. Họ sẽ hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn là những người yêu mến Đức Chúa Trời; hay phao vu, không tiết độ, dữ tợn, và thù người lành, lường thầy phản bạn, hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, xấu xược; bề ngoài có hình thức tin kính, nhưng chối bỏ Quyền phép của sự tin kính đó: những kẻ thể ấy hãy lánh xa đi! Vì đây là loại người lừa phỉnh những người đàn bà ngu dại, uốn tóc ngắn ngắn,” mặc đồ ngắn cũn cỡn, tô son trát phấn, “đi từ nhà này đến nhà kia, và dẫn họ vào tù.” Điều đó chính xác.

³²⁷ Người nói, “Những kẻ thể ấy con hãy lánh xa đi, trong những ngày sau rốt.” Chúng ta hãy vâng lời đấng tiên tri. Hãy xây bỏ những điều đó trong những ngày sau rốt. Họ ở đây. Tôi đang kêu gọi với Hội thánh hiện giờ. Vâng, thưa quý vị. Hãy tránh khỏi điều đó!

³²⁸ Họ có, họ, những—những mục sư truyền đạo của thời đại này, nên biết những điều này. Họ nên biết Chúa Jêsus trong thời của Ngài. Họ đã nên biết. Và bây giờ họ nên biết điều đó, nhưng họ không biết nó. Đúng như những giáo sư Do-thái vào thời của Ngài đã nên biết Ngài bởi thời của Ngài, ngày nay cũng vậy, về Lời được chứng thực của Ngài một cách rõ ràng lúc đó. Ngài là Lời, và Ngài chứng minh Ngài là Lời. Ngài đã chứng minh Ngài là Lời của thời đó. Và Chúa đã chứng minh ngày hôm nay rằng Ngài là Lời của thời đại này, Ánh Sáng của thời đại. Và họ nên biết điều đó lúc ấy, và họ nên biết điều đó bây giờ.

³²⁹ Họ đã đóng đinh Ngài lúc ấy, và họ đóng đinh Ngài bây giờ. Tôi cáo buộc họ về điều đó! Đúng. Nó thật sự cứ lóe sáng qua tôi, “Hãy cáo buộc họ, bởi vì Đức Chúa Trời sẽ làm cho họ trả giá về điều đó!”

³³⁰ Người Do thái trong thời của họ. Đức Chúa Trời một lần nữa, trong những ngày trên đất, Chúa Jêsus phán, “Hỡi Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, Ta thường tập hợp các người trong một nhóm to lớn, nhưng các người không muốn.”

³³¹ Thật Đức Chúa Trời đã cố gắng, trong những ngày sau cùng này, liên kết dân sự của Ngài lại với nhau, nhưng quý vị không muốn. Quý vị ưa muốn tín điều của mình, vì thế bây giờ quý vị bị phó cho sự hủy diệt. Đó là những gì Giê-ru-sa-lem đã nhận; nó bị phá đổ, đốt cháy, nó không còn nữa. Và đó là chính xác những gì sẽ xảy ra, ngày nào đó trong những ngày này, cho tất cả những điều lớn này ở đây. Các tín điều và giáo phái lớn của quý vị sẽ chết và lụi tàn, nhưng Lời Đức Chúa Trời sẽ là Đời đời và sống mãi. Hiểu không?

³³² Những vết thương sâu nhất của Ngài đến từ nhà của những người gọi là bạn hữu. Hãy suy nghĩ, suy nghĩ về điều đó. Hãy suy nghĩ về điều đó! Hãy dừng lại! Tôi đang đợi một phút. Thưa quý vị mục sư truyền đạo, hãy suy nghĩ về điều đó! Những vết thương của Ngài đến từ đâu? Tại nhà của những người gọi là bạn hữu của Ngài. Như nó đã có, hiện nay cũng vậy. Hãy suy nghĩ về điều đó! Tại đồi Calvary Ngài không bị bao quanh bởi—bởi những kẻ man rợ, thô lỗ, nhưng bởi những mục sư truyền đạo những người mà đã tuyên bố yêu mến Ngài. Và ngày hôm

nay, khi Phúc âm được nhận diện tổ tường, khi những dấu hiệu vĩ đại về sự sống lại của Ngài được chứng minh ở giữa chúng ta, chứ không phải đường phố ngoài kia nhảy trên anh em, chính là những người gọi là mục sư truyền đạo.

³³³ Họ được cho là yêu Ngài, là điều Ngài bị bao quanh ngày hôm nay. “Chúng ta sẽ không có Người đó giữa vòng chúng ta. Chúng ta sẽ không cho phép Người này cai trị chúng ta. Chúng ta sẽ không tài trợ. Chúng ta sẽ không có sự hợp tác về Điều đó, trong thành phố này, nếu Người đó đến theo cách này. Nó chẳng là gì ngoài chủ nghĩa thuộc linh. Nó là ma quỷ.” Không biết Lời của Đức Chúa Trời, kẻ mù dẫn dắt kẻ mù. Như đã xảy ra thời ấy, hãy suy nghĩ, bây giờ cũng vậy. Đúng như nó đã xảy ra lúc ấy, bây giờ nó cũng vậy. Hãy suy nghĩ!

³³⁴ Quyền năng của Ngài để chữa lành và làm cho người nam và người nữ được thoát khỏi sự ưa mến thế gian hiện tại này, từ những Giê-sa-bên tóc uốn ngắn bằng bệnh, tô vẽ mặt mày tự xưng mình là những Cơ-đốc nhân; lại đi sống một cuộc đời như thế, hút thuốc, đùa cợt dơ dáy. Ngồi và có một hội truyền giáo xã hội, và may vá, và nói chuyện, và chuyện tai tiếng, và—và ra đường phố và mặc các đồ ngắn cũn cỡn, cùng mọi thứ giống như thế; và rồi tự xưng mình là những Cơ-đốc nhân, trước những phụ nữ khác. Anh em còn nhớ câu chuyện của tôi về người nô lệ biết mình là con của một vị vua, tính cách của người ấy. Chúng ta nên thế nào? Quý ông và quý bà, và chối bỏ...

³³⁵ Những giáo sĩ này, những bực giảng này nơi Ngài bị những vết đâm của Ngài, họ đâm bằng cách tán thành kiểu sống đó giữa vòng dân sự, nơi đó họ đâm Ngài. Họ chối bỏ Quyền phép để—để giải phóng họ khỏi nó, và họ tán thành nó là vậy. Khi mà, nó thật trái nghịch với Lời của Chúa, cho một người nữ uốn tóc ngắn, hay tô vẽ mặt mày, hay mặc quần đùi. Nó ngược lại với Lời Đức Chúa Trời, nhưng họ tán thành, làm một Calvary khác (từ đâu? từ đường phố? từ quán rượu?) từ bực giảng, từ bực giảng.

³³⁶ Và, một lần nữa, tiếng kêu gào là gì? “Hắn tự tôn Mình là Đức Chúa Trời.” Họ đã chối bỏ Thần tánh của Ngài. Họ cố chẻ Ngài ra và tạo nên ba hay bốn Đức Chúa Trời ra từ Ngài. Khi mà, Ngài là Đức Chúa Trời; Ngài là Đức Chúa Trời; Ngài sẽ luôn là Đức Chúa

Trời, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Khi anh em nói về một Đức Chúa Trời, với họ, họ nhạo cười anh em. “Chúng tôi tin vào thuyết ba ngôi thánh.”

³³⁷ Tôi tin nơi một Đức Chúa Trời thánh khiết, vâng, thừa quý vị, Quyền năng của Ngài để chữa lành, để giải thoát, và đem những người này ra khỏi sự yếu đuối thể gian, cho họ tự do giống như Ngài đã làm với Ma-ri Ma-đơ-len. Hãy nhớ, bà cũng là một Giê-sa-bên trẻ tô vẽ mặt mày. Bà có bảy quỷ ở trong bà. Bà là một người vũ thoát y.

³³⁸ Giống như người nữ hiện đại trên đường phố hôm nay; đi bất kỳ nơi nào anh em muốn và nhìn xem. Nếu anh em không tin người ta cúi mình trước miếu thờ những người nữ trần truồng, thì hãy nhìn trên đường phố ngày hôm nay. Như đã xảy ra trong thời Sô-đôm, ngày nay cũng vậy. Hãy nhìn xem, nếu anh em không tin điều đó, cứ đi bất cứ nơi đâu. Mở một tờ báo, mở một tạp chí, nhìn bảng quảng cáo lớn, anh em thấy những gì? Hãy nhớ những gì đã được nói, “Khi các con trai của Đức Chúa Trời thấy những con gái của loài người xinh đẹp, họ lấy những người nữ đó.” Hãy xem vụ tai tiếng ở Anh quốc, nhìn xem toàn bộ sự việc vụ tai tiếng ở đây, nhìn toàn bộ sự việc, đã trở thành một nhà mại dâm.

³³⁹ Tại sao xảy ra điều đó? Tại sao nước Nga trở nên cộng sản chủ nghĩa? Bởi vì sự thô鄙 và nhơ nhớp, và không có Quyền năng của giáo hội Công giáo. Và điều đó chính xác tại sao đất nước này tiếp quản, chủ nghĩa cộng sản và liên minh các giáo hội, và gia nhập chính nó với giáo hội Công giáo. Mà, chủ nghĩa cộng sản và đạo Công giáo sẽ liên kết với nhau, anh em biết đấy, và ở đây họ đang làm điều đó. Tại sao? Bởi vì họ đã chối bỏ Phúc âm mà phân rẽ họ và khiến cho họ trở thành một dân tộc khác biệt!...?...Đó chính xác là lý do.

³⁴⁰ Và những mục sư truyền đạo trên bục giảng đang đưa lên với điều đó, vì một phiếu ăn, vì chỗ đứng trong xã hội của tín điều nào đó, nói, “Tôi thuộc về *Thứ này thứ nọ*,” mà đánh đổi học thức cho Quyền phép của Đức Chúa Trời; hãy thoát khỏi chủng tộc diên đại này, giống như Ma-ri Ma-đơ-len.

³⁴¹ Chính Quyền phép ấy có thể cất đi sự lỏa lồ đó trên đường phố, và khiến nàng mặc lại quần áo và hành động giống như một quý cô, làm cho nàng nên một Cơ-đốc nhân, họ đã lên án Quyền phép ấy, và đóng đinh Người mà đã có Nó, tại đồi Calvary.

³⁴² Và ngày hôm nay, chính Phúc âm và Thánh Linh mà sẽ lấy đi sự ăn mặc hở hang tầm thường đó và khiến cho nàng ăn mặc như một quý cô và hành động giống như một Cơ-đốc nhân, thì họ gọi Nó là “sự cuồng tín.” Họ không muốn Nó pha trộn vào giữa hội chúng của họ, để cho Nó khuấy động lên giữa họ, khiến những phụ nữ khác làm theo điều đó. Họ làm gì? Họ đẩy Nó ra, giống như họ đã làm vào lúc đó. Và giờ đây họ đóng đinh chính Lời và nói Nó là dành cho thời đại khác. Tôi cáo buộc họ một lần nữa, vâng, thưa quý vị, cũng giống như họ đã bị cáo buộc lúc ấy.

³⁴³ Dấu hiệu đó đã làm cho người bị tà ma ám Quân đội mặc lại áo quần mình. Nên nhớ, một người mà cởi áo quần của họ ra là điên khùng. Hiểu không? Thế còn phụ nữ thì sao? Quân đội bị điên dại; anh ta cởi hết áo quần mình ra. Đức Chúa Trời đã dùng Quyền phép của Ngài và khiến cho anh ta mặc lại quần áo. Anh ta đã mặc lại, đầu óc tỉnh táo, ngồi dưới chân Chúa Jêsus.

³⁴⁴ Hãy nhìn xem Quyền phép đã làm cho người mù già Ba-ti-mê thấy được, ngay giữa những tín điều của họ. Ngài ở trên đất khi mà đã có sự vô tín giống như ngày hôm nay, nhưng điều đó không hề ngăn cản được Ngài. Ngài cứ tiếp tục. Ngài nói thẳng thừng với họ. Ngài bảo họ, “Các người thuộc về cha các người, là ma quỷ.” Ngài định tội toàn bộ sự việc.

³⁴⁵ Quyền Phép đã có thể khiến La-xa-rơ sống lại từ hầm mộ, và ban lại cho người đàn bà Na-in con trai của nàng! Ô lạy Chúa! Quyền Phép đó mà có thể làm những điều ấy, có thể bảo trước những việc xảy ra. “Có hai...Con lừa, có một con lừa được cột tại đường quẹo đó,” và tất cả những điều này mà Ngài đã nói trước. Chính Người mà đã sở hữu Quyền phép đó, “Hãy trừ Hắc đi. Chúng ta không muốn có Hắc ở giữa dân sự chúng ta. Hắc làm ô nhiễm những sự giảng dạy của chúng ta,” và họ đã đóng đinh Ngài.

³⁴⁶ Ngày nay cũng giống vậy, “Hãy trừ Thánh Linh đi,” họ không muốn có gì liên quan với Nó. “Nó định tội và làm những

điều này, và bảo dân sự chúng ta những điều này mà chúng ta không muốn pha trộn giữa các tổ chức của chúng ta. Nó chống lại những tín điều của chúng ta.” Họ đóng đinh Ngài một lần nữa. Ôi, chao ôi!

Chú ý bây giờ khi chúng ta sắp kết thúc. Đi đến kết thúc.

Và, một lần nữa, họ gọi Đó là “sự cuồng tín.”

³⁴⁷ Và họ gọi Ngài là “kẻ cuồng tín.” Họ nói, “Người bị điên.” Bất cứ ai cũng biết rằng Kinh Thánh nói điều đó, “Chúa Jêsus đã bị gọi như thế,” những người Pha-ri-si nói, “Người này là một người Sa-ma-ri, và Người bị loạn trí.” Vậy thì từ *loạn trí* có nghĩa là gì? “Điên khùng.” “Con Người bị điên khùng. Họ là một nhóm người điên theo Hăn. Hăn là Bê-ên-xê-bun.”

³⁴⁸ Và, một lần nữa, họ nói giống như vậy, “Đó là một loại phù thủy. Đó là thầy bói,” đặt Ngài trên cây thập tự của sỉ nhục lần nữa. Thập tự giá gì? Sự xấu hổ gì? Ngài là Lời được chứng thực; làm trò đùa về Nó, nói với dân sự Nó là ma quỷ. Làm ra điều gì đó, và gọi...

³⁴⁹ Ngài phán, “Họ gọi những công việc thánh của Đức Chúa Trời là ‘tà linh đang làm điều đó,’ không còn sự tha thứ nào cho điều đó.”

³⁵⁰ Làm hổ thẹn về Lời Ngài, cố vứt bỏ Nó và gọi Nó là sự giả mạo hay cuồng tín, “Đừng đi đến đó. Đừng dự những buổi nhóm của họ.” Hừ-m.

³⁵¹ Họ làm thế để làm gì? Họ nhận lấy những cây đinh tín điều giáo phái của họ. Đúng thế. Những giáo sư săn tìm thú vui này, trần tục, không tin kính, điên rồ giáo phái, lấy những cây đinh giáo phái và đóng đinh Con của Đức Chúa Trời với nó, một lần nữa, từ bực giảng của họ.

³⁵² Tại sao họ làm điều này? “Họ ưa thích những lời ngợi khen của con người,” các bằng cấp mà giáo hội có thể cho họ, “hơn là ưa thích Lời Đức Chúa Trời.” Tôi định tội họ. Họ không thể thích nghi với thế gian, bởi vì họ...Không thể làm theo Lời, vì họ đã làm theo thế gian rồi. Họ đã làm điều đó rồi. Thật là chúng ta sống trong một thời đạo đức giả! Đây không phải là...

³⁵³ Một đời Calvary chẳng đủ cho Chúa tôi sao? Tại sao các người muốn làm điều này? Các người được cho là yêu Ngài, các người biết rằng Đây là Lời Ngài, các người có thể đọc Khải huyền chương thứ 22, nói, “Hễ ai bớt một Lời hay thêm một lời,” tại sao quý vị làm điều đó? Há một Calvary chẳng đủ cho Ngài sao?

³⁵⁴ Tôi đứng lên bảo vệ cho Ngài. Tôi là người bào chữa cho Ngài, và tôi cáo buộc quý vị bằng Lời của Đức Chúa Trời. Hãy thay đổi phương cách của quý vị nếu không quý vị sẽ đi xuống địa ngục. Các giáo phái của quý vị sẽ tan ra mây khói. Tôi buộc tội quý vị trong sự Hiện diện của Quan Án, đúng, quý vị, với bề ngoài tin kính của mình, chỉ là những kẻ đạo đức giả. Tại sao quý vị gọi Nó...Một Calvary há chẳng đủ sao?

³⁵⁵ Như Phi-e-rơ nói, “Các tổ phụ giáo phái của các người,” Phi-e-rơ buộc tội anh em bằng...Nói, “Người nào trong các tổ phụ của các người đã không làm điều này?” Ê-tiên cũng đã nói tương tự: “Với những bàn tay tàn ác các người đã đóng đinh Chúa Sự Sống.” Chúa Jêsus chẳng đã nói, chính Ngài, “Có ai trong tổ phụ các người đã không bỏ các đẳng tiên tri vào trong các hầm mộ sao? Rồi sau đó các người tô điểm chúng cho đẹp?” Điều đó cũng xảy ra với những người công chính qua các thời đại vậy!

³⁵⁶ Tôi cũng cáo buộc đám người giáo hội lịch sự thanh nhã này, đám người đi nhà thờ mà chối bỏ Đấng Christ của thời đại này. Quý vị, với bề ngoài tin kính, đóng đinh Đấng Christ của tôi lần thứ hai, bằng cách bảo dân sự, rằng, “Những Lời này là dành cho thời nào khác, và Nó không dành cho thời này.” Tôi buộc tội quý vị. Quý vị phạm tội ác giống như họ đã phạm, vào ngày đóng đinh Chúa trên thập tự giá. Hãy ăn năn và trở lại với Chúa, nếu không thì hư mất.

³⁵⁷ Và một lần nữa tôi nói, “Ở đây,” các giáo hội, “họ,” các giáo sư, “đóng đinh,” bằng sự báng bổ, “Ngài,” là Lời. Xin Chúa thương xót! Cho phép tôi nói điều đó một lần nữa. Có thể nó bị lúng túng trên băng ghi âm. “Ở đây,” các giáo hội, “họ,” giới tu sĩ, “đóng đinh,” bằng sự báng bổ, “Ngài,” là Lời. Không ngạc nhiên điều đó xảy ra một lần nữa:

Giữa những vầng đá cheo leo và bầu trời tối
sầm

Cứu Chúa của tôi gục đầu Ngài và chết,
Nhưng bức màn mở toang đã khải thị con
đường

Tới những niềm vui trên Trời và ngày bất tận.

³⁵⁸ Tôi nói điều đó trên cuộn băng này, và cho hội chúng này. Tôi nói điều này dưới sự hà hơi của Thánh Linh. Ai ở phía của Chúa, hãy để người ấy đến dưới Lời này! Chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ mang dòng dõi độc ác, khước từ Đấng Christ này, dòng dõi chối bỏ Đấng Christ này vào sự đoán phạt, vì phỉ báng, vì sự đóng đinh Lời được nhận diện của Ngài. Họ đang đến với sự Phán xét. Tôi buộc tội nó! “Ai ở phía của Chúa,” Môi-se nói, “hãy để người đến cùng ta,” khi Trục Lửa đang ở tại đó như một bằng chứng. Ai ở phía Chúa, hãy để người nhận lấy Lời, bỏ đi tín điều, và đi theo Chúa Jêsus Christ mỗi ngày. Và tôi sẽ gặp anh em vào buổi bình minh.

Chúng ta hãy cúi đầu giờ này dâng lời cầu nguyện.

³⁵⁹ Ôi lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Ban Cho Sự Sống Đời đời và Tác Giả của Lời này, Đấng đã khiến Chúa Jêsus từ kẻ chết sống lại, Đấng đã được nhận diện nó rõ ràng trước một—một dòng dõi của những người không tin. Thật lâu, sáng hôm nay. Nhiều người đã ngồi tại đây. Nhà thờ chật ních. Nhiều người đang đứng chung quanh. Và các cuộn băng đang được thực hiện, để đi ra khắp thế giới, vào những nơi khác nhau. Những mục sư truyền đạo sẽ nghe điều này trong tư thất của họ. Con cầu nguyện cho họ, Chúa ôi. Hãy để những Lời này thấm sâu vào lòng, cắt sâu, cắt đi mọi thể gian. Hầu cho họ có thể nói giống như...

³⁶⁰ Mục sư trẻ Giám Lý này dưới Kentucky, ngày nọ đã đến gặp con, và nói, “Khi tôi nghe *Bảy Thời Đại Hội Thánh* đó, tôi nghe nó kêu lớn, ‘Hãy tránh xa khỏi những bức tường Ba-by-lôn,’” nói, “tôi đã từ bỏ nó và ra đi. Tôi không biết đi lối nào hay làm điều gì, nhưng tôi đã lìa khỏi.” Xin ban phước cho sự can đảm của người thanh niên đó, với người vợ, và hai hay ba đứa con.

³⁶¹ Lạy Chúa, xin cho nhiều người tìm được con đường của họ đến với Lời Đức Chúa Trời, con đường duy nhất của Sự Sống,

vì Ngài là Lời. Lạy Cha, con cầu nguyện cho mỗi người. Đôi khi nói những điều này, không phải là sự tàn nhẫn; đó là trong tình yêu thương, vì tình yêu thương là chỉnh sửa. Và con cầu nguyện, Chúa ôi, hầu cho dân sự sẽ hiểu theo cách đó, rằng nó có nghĩa là sửa trị. Ngài là Đấng phải sửa trị họ, và đã cầu nguyện cho họ tại thập tự giá, nói, “Lạy Cha, xin tha cho họ. Họ, họ bị mù, họ—họ thật sự không biết họ đang làm gì.”

³⁶² Con cầu nguyện cho những mục sư truyền đạo ngày hôm nay là những kẻ đóng đinh Lời một lần nữa, bằng việc nhận lấy những tín điều và những giáo điều và giáo phái của họ, và thay thế cho Lời Sự Sống. Và rồi, trước dân sự, họ—họ chỉ trích Lễ thật chân thật mà Đức Chúa Trời đang chứng thực là Lễ thật của Ngài. Chúng con cầu nguyện cho họ, Cha ôi, hầu cho Cha sẽ gọi họ đến Tiệc Cưới trở lại. Và xin cho họ đến lần này, và không tìm những cớ thoái thác, vì con nhận ra lời kêu gọi cuối cùng có thể đã đi rồi. Có lẽ là quá trễ bây giờ. Con tin điều đó không phải.

³⁶³ Xin ban phước cho hội chúng bé nhỏ có mặt tại đây, vài trăm người tập hợp ở đây sáng nay, ngày nóng nực này, ngồi đây, dự buổi nhóm dài, có lẽ hai tiếng hay hơn nữa, và lắng nghe. Họ chưa ra đi. Họ vẫn còn ngồi yên và lắng nghe. Nhiều người trong họ đang đợi những bữa tối của họ, và những người đàn bà đang đứng với những đứa con nhỏ của họ, và họ đang chờ đợi. Họ đang nắm giữ mọi Lời.

³⁶⁴ Lạy Chúa, con nhận ra những gì xảy đến với con vào Ngày Phán xét nếu con dẫn dắt sai lạc những người đó. Con ý thức rằng, lạy Chúa, như ý thức mà con có thể cảm thấy. Rằng, con đang cố gắng đem họ đến với Lời, và để cho họ sống bằng Lời, bảo cho họ rằng Ngài “hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” rằng Đức Thánh Linh lớn là chính Chúa Jêsus Christ, chỉ trong hình thức Thánh Linh, cùng Con Người đó. Ngài đã phán vậy. “Một ít lâu và thể gian chẳng thấy Ta nữa; tuy nhiên các ngươi sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở cùng với các ngươi, ở ngay trong các ngươi.” Và con biết rằng đây là Ngài, Chúa ôi. Và chúng con tin Ngài, vì chúng con thấy Ngài làm điều giống như vậy giữa chúng con.

³⁶⁵ Chúng con tự đầu phục ngày hôm nay, một cách tỉnh táo, chúng con làm tại đây trong hội chúng này và những người đang nghe trên băng ghi âm. Chúa ôi, ngay phút này, xin cho mỗi người đàn ông và đàn bà, trai hay gái, người mà—người mà có mặt tại đây, hay đang đứng bên ngoài, hay nghe trên băng, xin cho chúng con vào lúc này dâng những cảm xúc thánh khiết sâu sắc và đầu phục chính mình hoàn toàn cho sự hầu việc Chúa.

³⁶⁶ Xin hành động trên hội chúng này, lạy Chúa, trong Quyền năng, và chữa lành những người đau. Họ nói rằng họ có một chú bé bị què chân đang ngồi ở đây. Xin để cho Thánh Linh lớn đó... Chúng con biết, chỉ ngồi trong sự Hiện Diện của Ngài giống như thể này, Nó sẽ làm điều đó. Nếu Ngài có thể hành động qua ra-đi-ô và truyền hình, qua khắp xứ, và chữa lành người đau, “Ngài sai Lời Ngài đến và Lời chữa lành họ,” Chúa có thể làm giống như vậy vào giây phút này. Con cầu nguyện, Chúa ôi, để Ngài sẽ chữa lành mỗi người đau ốm, bị què quặt, mỗi người bệnh tật, ở đây và nghe những Lời này. Lạy Chúa, xin ban cho điều đó. Lời cầu nguyện của con là dành cho họ.

³⁶⁷ Với một—với một tình yêu của Đấng Christ ở trong lòng con và cảm xúc cho người có nhu cầu, con trình dâng họ, Chúa ôi, cho Ngài, trên bàn thờ tế lễ, nơi thân thể đẫm Máu của Chiên Con đỏ nằm như một cửa lễ chuộc tội cho những tội lỗi và đau ốm của chúng con, đặt ở đó. Con khẩn cầu sự thương xót cho dân sự. Con muốn đứng như Môi-se đã làm, đứng mũi chịu sào, lạy Chúa, và thưa, “Lạy Chúa, xin thương xót họ, để họ, sống lâu hơn, và cho họ một cơ hội nữa.” Xin đừng—đừng làm điều đó ngay bây giờ, Chúa ôi. Xin để—xin để Phúc âm đi thật xa hơn chút nữa.

³⁶⁸ Họ bị—họ bị định tội, Chúa ôi. Con cầu nguyện để ơn thương xót vĩ đại và ân điển của Ngài sẽ—sẽ nói dài đến người cuối cùng có tên họ trong Sách. Và con biết họ sẽ có. Thật không khó để cầu nguyện nghịch lại Lời Thiêng liêng Ngài, hay chống lại—hay chống lại...với Lời Thiêng liêng, con có ý nói, Chúa ôi; Lời đã được hứa, Lời đã được chứng thực, Lời đã định trước những người này trở lại đó trước khi sáng thế. Không phải—không khó để—để cầu nguyện Ngài sẽ cứu những ai có tên trong Sách, bởi vì con biết

Ngài sẽ làm điều đó. Chúa Jêsus đã phán vậy, “Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến.” Và không ai có thể đến trừ phi người ấy được ban cho.

³⁶⁹ Giờ này con cầu xin, Chúa ôi, để mọi nơi mà những Lời này đáp xuống, cả trên băng ghi âm và hiện diện tại đây, hầu cho Thánh Linh sẽ kêu gọi mỗi người được định trước ngay bây giờ, từ sự sáng thế khi tên của họ được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con. Xin cho họ nghe Tiếng của Đức Chúa Trời đang phán hôm nay, Tiếng nói nhỏ, nhẹ, êm dịu đó giáng xuống trong lòng họ, nói, “*Này là Đường đi, hãy bước vào trong Đó.*” Xin nhậm lời, Cha ôi. Con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus.

³⁷⁰ Và trong lúc chúng ta cúi đầu tại đây trong cử tọa này. Nếu anh em tin đây là Lễ thật, và anh—anh em...Tôi đã đặt, đặt tay mình trên những chiếc khăn tay này đang nằm tại đây, và các gói cho người đau ốm và bệnh tật. Tôi muốn hỏi anh em một câu hỏi, một cách chân thành giờ này.

³⁷¹ Tôi không xuống đây chỉ để được nghe. Tôi—tôi—tôi mệt mỏi. Tôi kiệt sức. Tôi không còn trẻ như trước đây, và tôi—và tôi biết những ngày của chúng ta được đếm rồi. Và tôi biết mình phải đưa ra mọi điều bé nhỏ mà mình có thể, vì Nước Đức Chúa Trời. Tôi phải rao giảng mọi lúc tôi có thể có cơ hội. Tôi phải đi, tôi phải đi dầu tôi có cảm thấy thích điều đó hay không.

³⁷² Tôi đến đây vì tôi—tôi cảm thấy phải làm điều đó. Tôi—tôi muốn làm điều đó. Tôi yêu thương anh chị em. Và tôi không nói những điều gay gắt và nặng nề, để—để...bởi vì tôi muốn nói. Có—có sự thôi thúc bên trong tôi. Chính điều này đã được chứng thực là điều thúc giục tôi làm những điều này. Tôi nói điều ấy một cách tử tế, với tình yêu thương. Tôi không có ý trách mắng những người nữ của chúng ta hay những người nam chúng ta. Tôi không có ý làm điều đó, thưa anh, chị em. Tôi chỉ có ý mang anh chị em đến một—một nơi sắc bén, tới chỗ anh chị em có thể thấy sự sửa trị và ngọn roi của Chúa, mà anh chị em phải đi vào bây giờ. Đừng trì hoãn; anh chị em có thể đợi lâu quá.

³⁷³ Và anh chị em những người ao ước đến bên Chúa, với sự đau phục trọn vẹn trong lòng mình, trong sự hiện diện trong thánh giả bây giờ, hoặc ở trong xứ nơi những cuộn băng sẽ đến; mời

anh chị em, với đầu cúi xuống...Đừng đưa tay lên nếu anh chị em không có ý đó. Bây giờ nếu thực sự có ý muốn đó, anh chị em muốn đến với Chúa, với một đời sống tận hiến hơn, mời anh chị em đưa tay lên ngay bây giờ. Anh em, xin Chúa ban phước cho anh em. Anh em đang biệt ra thánh chính mình một lần nữa cho Đấng Christ, cố chịu đựng sự sỉ nhục. Anh em nói, “Tôi sẵn lòng nhận lấy sự sỉ nhục ngày hôm nay.”

³⁷⁴ Tôi cũng đưa, cả hai tay lên nữa. Tôi, tôi muốn nhận lấy sự sỉ nhục của Chúa Jêsus Christ trên tôi. Tôi vui mừng mang con dấu này bị gọi là “thánh quá máu,” anh em có thể gọi bất kỳ là gì. Tôi mang nó với sự hãnh diện, bởi vì đó là vì có Chúa. Tôi mang nó với sự hãnh diện.

³⁷⁵ Anh em hết thấy há không muốn làm giống vậy sao? Hãy đưa tay lên, và nói, “Bởi ân điển của Chúa, tôi—tôi—tôi muốn... Tôi là...” Các môn đồ đã quay lại, nghĩ rằng đó là vinh dự lớn lao để chịu sự sỉ nhục về Danh Ngài. Hay là, anh em muốn chịu sự sỉ nhục của ngôi sao Hollywood nào đó, hay điều gì truyền hình nào đó, hay thuộc viên giáo hội nào đó, hay điều gì đó? Hay là, anh em muốn sự sỉ nhục về Lời của Chúa Jêsus Christ? “Xin ban cho con sự sỉ nhục về Lời, Chúa ôi. Con biết Ngài chịu sự sỉ nhục về Lời của Chúa. Xin để con, cũng mang điều đó, Chúa ôi.”

Và tôi sẽ mang thập tự giá tận hiến này
Cho đến khi sự chết giải thoát tôi,
Rồi về nhà, đội mào triều thiên.

³⁷⁶ Sẽ có mào miện cho chúng ta ngày nào đó. Nó đang được làm bây giờ. Khi đời sống trên đất này xong rồi, lúc ấy chúng ta sẽ biết rằng điều đó đúng.

³⁷⁷ Bây giờ không có đủ chỗ để đưa nhiều người đến quanh bàn thờ. Hãy để chỗ ngồi của anh em, nơi anh em ở, là một bàn thờ. “Như nhiều người đã tin...” Trong lúc chúng ta cầu nguyện.

³⁷⁸ Lạy Cha Thiên thượng, trông dường như đối với con hầu hết mỗi bàn tay trẻ và già, đã giơ lên, trong cử tọa này. Và con cầu nguyện rằng, mỗi lần cuộn băng này được mở ra, dân sự sẽ đưa tay họ lên, và quỳ xuống trong phòng; cha và mẹ đi qua và nắm tay nhau, và nói, “Em à, chúng ta đã là những thuộc viên giáo

hội khá lâu. Chúng ta hãy đến với Đấng Christ.” Xin nhậm lời, Chúa ôi.

379 Xin ban phước những người này ở đây. Con cầu xin Chúa ban cho họ, Chúa ôi, một đời sống dăng hiến. Nhiều người trong họ, Chúa ôi, là những người tốt. Họ là—họ là dân của Chúa; họ thật sự không biết Lẽ thật. Và con nguyện xin Ngài sẽ chỉ cho họ thấy Lẽ thật của Ngài, Chúa ôi. “Lời Chúa là Lẽ thật.”

380 Như Chúa đã phán trong Giảng, con nghĩ là chương thứ 17, Ngài phán, “Xin Cha, lấy Lẽ thật, khiến họ nên thánh. Lời Cha là Lẽ thật.”

381 Và Nó một lần nữa, Lời Ngài, vẫn là Lẽ thật. Nó luôn luôn là Lẽ thật, bởi vì Ấy là Đức Chúa Trời. Và con nguyện xin, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ thánh hóa họ qua Lẽ thật. Đó là, thánh hóa, thanh tẩy họ khỏi mọi tìn điều và giáo phái. Xin thanh tẩy họ hết mọi việc thế gian, hầu cho có một đời sống thánh hóa của Lời. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Bây giờ họ là của Ngài. Ngài đã hứa làm điều đó. Và như là đầy tớ của Ngài, con dâng lời cầu nguyện của con thay cho họ. Trong Danh Jêsus Christ.

382 Bây giờ với đầu chúng ta cúi xuống, chúng ta hãy hát bài thánh ca này trong lúc chúng ta tiếp tục cầu nguyện.

Chúa Jêsus đã trả tất cả,
Tất cả với Ngài...(Hãy nghĩ về điều đó!)
Tội lỗi...

383 Hôm qua tôi ở trong một—một chỗ, và một người đo cho tôi bộ đồ vét mà một anh em trong hội thánh đây đã mua cho tôi. Anh nói, “Bộ đồ của anh trông nóng, và tôi đã mua cho anh một bộ đồ mát.”

384 Và tôi đi qua để cắt nó, và người ấy bảo, “Này, vai phải của anh đang chùng xuống. Anh đã phải mang một gánh thật nặng ngày nào đó.”

385 Và tôi nghĩ, “Vâng, gánh nặng tội lỗi. Nhưng Chúa Jêsus đã trả hết rồi.” Hãy lắng nghe khi chúng ta hát bài đó.

Chúa Jêsus đã trả...hết rồi,
Thế thì cả, cả đời sống tôi, tôi nợ Ngài...

Tội lỗi đã gây nên điều gì?

Tội lỗi đã để lại vết hồng điều,
Ngài đã rửa sạch trắng như tuyết.

³⁸⁶ Lạy Chúa, xin thương xót chúng con. Như thì giờ suy niệm sâu sắc này, xin để Lời thấm thật sâu, vào trong lòng, Chúa ôi. Xin để cho dân sự, dầu họ trễ bữa ăn tối của mình...Nhưng, lạy Chúa, Đây còn hơn là thịt. Đây là Sự Sống. “Lời Ta là thịt,” Ngài phán. Và Đó là những gì mà những linh hồn đói khát của chúng con đang dự tiệc.

³⁸⁷ Bây giờ xin nhận lấy chúng con, Chúa ôi, hun đúc chúng con. Chúa ôi, xin đem con đi với họ. Con muốn đi với họ. Con đang đi đến đồi Calvary bây giờ, Chúa ôi, bởi đức tin. Con đang đi với hội chúng này. Xin hun đúc con hoàn toàn, Chúa ôi. Con đã làm sai trật. Nhiều lần con...

³⁸⁸ Mới đây con thật sự định bỏ sự giảng dạy. Người ta không muốn nghe con. Họ cứ làm giống như vậy, và con—con đã nhụt chí. Con đã dựng nên một sự phức tạp. Ô Chúa ôi! Cách đây hai Chúa nhật, khi Ngài ban cho con dấu hiệu ấy ở ngoài đó, không... và đọc Kinh Thánh, và thấy Ngài đã bảo Môi-se, đúng như giấc mơ ấy đã có, mà cũng có một ngọn núi, và sẽ là dấu hiệu cho người. Và rồi ngay cuối giấc mơ, biết rằng con—con đã để lại nhiều người đau ốm; một chức vụ không chỉ trong lời tiên tri, nhưng trong sự giảng dạy Lời, và—và cầu nguyện cho người đau. Ngài để một người té chết ngay tại đây trên sàn nhà, rồi mang anh trở lại với đời sống, để khẳng định rằng điều đó là thật. Ngài luôn luôn xác nhận Lời Ngài.

³⁸⁹ Bây giờ, lạy Chúa, xin chứng thực Lời ngay bây giờ trong lúc con đang đứng trước Ngai của Ngài. Xin nhận mỗi người trong những người này, Chúa ôi, lấy thể gian ra khỏi chúng con. Xin nhận lấy con, Chúa ôi, trong lúc chúng con đang ở trong sự Hiện diện của Ngài. Xin lấy thể gian, moi ra khỏi lòng của chúng con, Chúa ôi, ngay bây giờ. Xin kéo thể gian và sự lo lắng của thể gian ra khỏi chúng con. Xin cho chúng con là những người Cơ-đốc được thánh hóa, Ôi Chúa, đầy yêu thương và tử tế và êm dịu, sanh ra bông trái của Thánh Linh. Được không, Chúa ôi? Chúng con ở trước Ngai của Ngài. Tội lỗi đã để vết nhơ đỏ thắm trên mỗi người trong chúng con, nhưng Huyết Ngài có thể tha được,

Chúa ôi, và làm cho nó trắng như tuyết. Xin ban cho điều đó, trong khi chúng con đang chờ đợi Ngài. Xin nhận lấy chúng con; chúng con là của Ngài; biệt ra thánh đời sống chúng con cho Ngài. Trong Danh của Chúa Jêsus Christ, xin nhậm lời, lạy Chúa, cho mỗi người trong chúng con.

³⁹⁰ Xin vò xé lòng con, Chúa ôi. Con thấy tất cả những lỗi lầm của mình. Con thấy những lỗi lầm của con. Lạy Chúa, từ giờ này, con đang cố gắng sống tốt nhất mà con có thể, để giúp Ngài. Con muốn đi, con muốn dâng đời sống của con một lần nữa cho Ngài, qua đây sáng nay.

³⁹¹ Sau khi mang đến bản cáo trạng này chống lại bạn bè giới giáo sĩ của—của con ở ngoài đó, và phải nói những điều nặng nề gay gắt này, nhưng, Chúa ôi, con đã làm điều đó bởi sự hà hơi của Ngài. Con cảm thấy Ngài bảo con làm điều đó. Bây giờ nó được cất khỏi vai con, Chúa ôi. Con—con vui mừng vì đã trút được gánh nặng. Xin để cho họ làm điều đó với bất cứ điều gì họ muốn, Cha ôi. Con cầu nguyện để họ sẽ tin nhận nó. Con nguyện xin Ngài sẽ cứu mỗi người, Chúa ôi.

³⁹² Xin xảy đến một cuộc phục hưng của người công bình, và một Quyền phép vĩ đại đến giữa Hội thánh ngay trước khi Nó đi. Con...Thật không khó để cầu nguyện điều đó, bởi vì Ngài đã hứa điều đó. Và chúng con đang trông chờ, Chúa ôi, cho thần lực thứ ba đó mà chúng con biết rằng sẽ làm những điều vĩ đại cho chúng con giữa vòng chúng con.

³⁹³ Chúng con là của Ngài, Chúa ôi. Con đặt chính mình trên bàn thờ này, đúng là biệt ra thánh như con biết phải dọn mình như thế nào. Xin cất thế gian khỏi con, Chúa ôi. Xin lấy những điều hư nát ra khỏi con; ban cho con những điều không hay hư nát, là Lời của Đức Chúa Trời. Xin cho con có thể sống thật gần gũi Lời ấy, cho đến nỗi Lời sẽ ở trong con, và con ở trong Lời. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin cho con đừng bao giờ quay khỏi Lời. Xin cho con nắm giữ Gươm của Vua đó thật chặt, và ôm Nó thật chặt. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

³⁹⁴ Xin ban phước cho chúng con. Chúng con là những đầy tớ của Ngài, khi chúng con biệt mình nên thánh cho Ngài sáng nay,

xin làm mới lại lần nữa, trong lòng chúng con. Chúng con thuộc về Ngài, trong Danh Chúa Jêsus Christ, cho sự hầu việc.

Jêsus...

Xin Chúa ban phước cho anh chị em! Mời Anh Neville.

BẢN CÁO TRẠNG VIE63-0707M

(The Indictment)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrior Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 7 tháng Bảy, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org